

ANUL IX — NR.34 — APRILIE - IUNIE 2019

EXEMPLAR TRIMESTRIAL GRATUIT

veterinaria

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE COLEGIUL MEDICILOR VETERINARI DIN ROMÂNIA

**"THE BEST
REGIONAL COLLEGE
IN SCIENCE AND
EDUCATION
SPHERE"**

The Socrates Committee
Oxford, UK 2014

*„Medicul uman
salvează omul,
medicul veterinar
salvează omenirea.”*

Louis Pasteur

PAG. 6

USAMV Cluj-Napoca a acordat
cel mai înalt titlu onorific
Președintelui Senatului Franței

PAG. 55

BRATISLAVA, IUNIE 2019
ADUNAREA GENERALĂ A FVE.
Europa veterinară: schimbări viitoare

AJUTĂ-NE SĂ AJUNGEM ÎNAPOI ACASĂ!

Doctore, de tine depinde viața noastră. Din 4 căței dispăruți, 2 sunt de fapt furați spre a fi revânduți. Stop furtului de animale! Ajută-ne să ajungem înapoi acasă!

SCANEAZĂ-NE MICROCIPUL!

Semnat:
suflătele care
vor înapoi acasă

Toate acestea sunt cazuri reale. Și sunt doar câteva dintre mii de exemple similare...

O campanie susținută de
Colegiul Medicilor Veterinari

O campanie inițiată de

ZOLA VREA ACASĂ

Parteneri
media

Veterinarul

Veterinarul PET

Medicii veterinari participă activ pentru a garanta siguranța alimentelor destinate consumului uman

În UE, se depun eforturi serioase pentru a asigura siguranța și calitatea alimentelor.

Lanțul alimentar al UE este supus unui set cuprinzător de norme care protejează sănătatea consumatorilor, sănătatea, bunăstarea animalelor și protecția mediului. Această legislație a UE include controale specifice pentru a asigura respectarea regulilor. Aceste controale (așa-numitele controale oficiale) sunt efectuate de autoritățile naționale.

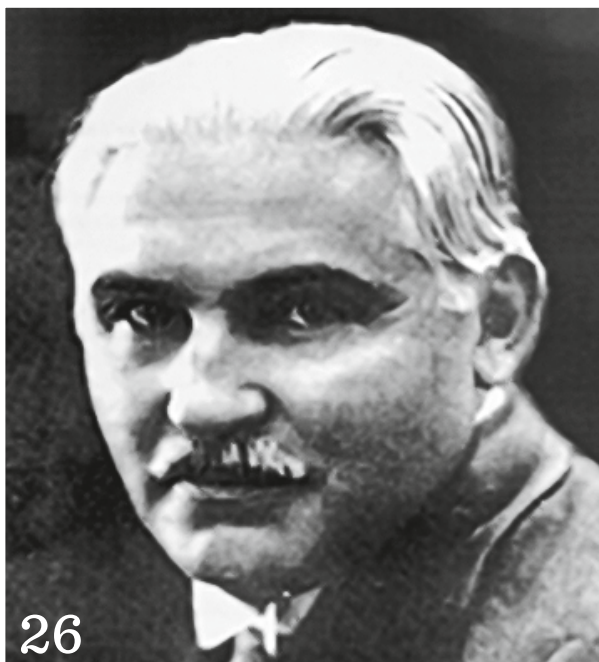
Medicii veterinari cu cunoștințele lor recunoscute și extinse în domeniul sănătății / bunăstării animalelor și al sănătății publice, joacă un rol crucial în controlul, siguranța și calitatea alimentelor. Medicii veterinari care efectuează controale oficiale pentru autoritățile naționale sunt medicii veterinari oficiali. Aceștia aduc o valoare adăugată societății. Ei reprezintă un bun public, în special în ferme și în unitățile de sacrificare și procesare.

În prezent, modul de efectuare a controalelor oficiale este în curs de revizuire. Federația Veterinarilor din Europa (FVE) este preocupată de faptul că această revizuire a legislației ar putea fi utilizată abuziv ca o oportunitate de a economisi bani, mai degrabă decât de a consolida calitatea lanțului alimentar. Această abordare creează riscuri inutile pentru siguranța alimentară, sănătatea publică, sănătatea și bunăstarea animalelor și pentru mediu.

Având în vedere numeroasele epidemii de boli ale animalelor din Europa (de exemplu, pesta porcina africană), fraude alimentare (de exemplu, animalele tratate ilegal) și apariția frecventă a riscurilor pentru alimente sau hrana pentru animale, FVE invită instituțiile UE să consolideze protecția consumatorilor și poziția medicului veterinar în controalele oficiale. FVE dorește să evidențieze următoarele:

1. Guvernele naționale trebuie să pună în aplicare toate resursele necesare pentru a permite autorităților competente și medicilor veterinari oficiali să își îndeplinească responsabilitățile (audit, inspecție, execuție etc.);
2. Controalele oficiale să se efectueze printr-un număr adecvat de medici veterinari oficiali calificați și autorizați;
3. Deoarece inspecția animalelor vii înainte de sacrificare este esențială pentru depistarea și prevenirea răspândirii bolilor contagioase, aceste inspecții se efectuează întotdeauna de către medicii veterinari oficiali calificați;
4. Inspecțiile efectuate după sacrificarea animalului sunt delegate personalului auxiliar atunci când sunt suficient de instruiți și sub supravegherea medicului veterinar oficial

Conf. univ. dr. Viorel Andronie

26

4 Info CMV

- 4 LEGE pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative
- 6 USAMV Cluj-Napoca a acordat cel mai înalt titlu onorific Președintelui Senatului Franței

9 Practică și cercetare

- 9 Urgențe dermatologice: identificare și tratament
- 20 Resuscitarea nou-născuților canini și felini: progrese și provocări

26 Istoria medicinei veterinare

Centenarul fondării Catedrei: Inspekția Sanitară a Cărnurilor și Parazitologie în cadrul Facultății de Medicină Veterinară din București, de către Acad. (m.c.) Profesor univ. DVM. PhD. ION CIUREA (1878-1944)

55 Evenimente

BRATISLAVA, Iunie 2019
ADUNAREA GENERALĂ A FVE.
Europa veterinară: schimbări viitoare

6

10

20

55

veterinaria

Director Editorial
Conf. Univ. Dr. Viorel Andronie

Editor Șef
Dr. Liviu Harbuz

Redactor Șef
Prof. Univ. Dr. Alin Bîrțoiu

Colectiv Redacțional

- Prof. Univ. Dr. Gheorghe Dărăbuș
- Prof. Univ. Dr. Romeo Cristina
- Prof. Univ. Dr. Dan Drugociu
- Prof. Univ. Dr. Gheorghe Solcan
- Prof. Univ. Dr. Militaru Dumitru
- Prof. Univ. Dr. Liviu Bogdan
- Conf. Univ. Dr. Nechita Adrian Oros
- Conf. Univ. Dr. Mihai Daneș
- Conf. Univ. Dr. Mario Codreanu
- Conf. Univ. Dr. Alexandru Diaconescu
- Conf. Univ. Dr. Iancu Morar
- Lector Univ. Dr. Băcescu Bogdan
- Conf. Univ. Dr. Simion Violeta
- Dr. Cosmin Ghencioiu
- Dr. Călin Șerdean

Art Director / DTP
Ing. Sebastian Bob
www.graficaieftina.ro

Foto
Dreamstime

Publicație trimestrială editată de
Colegiul Medicilor Veterinari
din România

Tiraj: 5.000 exemplare

PRINT
ISSN 2247 - 4935
ISSN-L = ISSN 2247 - 4935

ONLINE
ISSN 2284 - 6026
ISSN-L = 2247 - 4935

Protecția împotriva viermelui cardiac cu ADVOCATE® soluție spot-on

În ultimele decenii, din cauza călătoriilor și a schimbărilor climatice, paraziții au cucerit noi teritorii și odată cu răspândirea acestora a crescut, de asemenea, pericolul bolilor parazitare și al bolilor transmise prin paraziți. Așadar, prevenția cu un spectru larg devine din ce în ce mai importantă, nu doar din cauza riscului pentru sănătate a unui animal individual, ci și pentru a proteja întreaga populație împotriva răspândirii bolilor parazitare. *Dirofilaria immitis* este un vierme rotund, parazit cunoscut și sub denumirea de „vierme cardiac”, deoarece formele adulte „locuiesc” (parazitează), în mod caracteristic, în inimă, dar și la nivelul arterelor din plămâni. Infestarea cu viermele cardiac (determină boala cunoscută sub denumirea de dirofilarioză cardiacă) poate conduce la o îmbolnăvire gravă și poate fi chiar letală. Din fericire, transmisia la om este foarte rară. Viermele a fost găsit și în regiunile din sud-estul Europei (unde este localizată și România) și este transmis prin țânțari.

Atunci când un țânțar ia o masă de sânge de la un animal infestat cu acest parazit, acesta extrage descendenții viermelui cardiac (denumiți microfilarii) care circulă în torentul sangvin al animalului de companie infestat. Aceste microfilarii se dezvoltă până în stadiul de larve infecțioase (L3) în țânțar, pe care acesta le poate transmite prin saliva sa la un nou animal sănătos, atunci când îl înțepă pentru a lua o masă de sânge. Larvele infestante L3 se dezvoltă (suferă două năpărli în larve L4 și apoi în adulți), care pătrund în vasele de sânge și se deplasează până la plămâni și inima animalului infestat (gazda definitivă). Aici, se maturează și produc microfilarii, care sunt eliberate în torentul sangvin al animalului infestat.

Câinii sunt gazde naturale pentru viermii cardiaci, iar inima, plămânii și arterele lor pot suferi leziuni grave. Starea de sănătate și calitatea vieții câinelui poate fi afectată pentru o perioadă de timp îndelungată chiar și după ce animalul a fost tratat și parazitul a fost eliminat. Pisicile sunt gazde atipice pentru *D. immitis*, durata de viață a parazitului este mult mai scurtă decât la câini și un număr mai mic de larve ajung în stadiul de adult. În plus, în sânge nu se găsesc microfilarii, în mod obișnuit. La pisici, infestarea cu *D. immitis* duce adeseori la boala respiratorie asociată cu viermele cardiac (HARD - Heartworm Associated Respiratory Disease), în care au fost descrise dificultăți de respirație, din cauza larvelor viermelui care ajung în inimă și plămâni. Simptomele sunt adeseori diagnosticate în mod eronat ca astm sau bronșită.

În ceea ce privește viermii cardiaci la câini, pisici și dihori, prevenția lunară este foarte importantă, deoarece, odată ce animalul este infestat, doar larvele infecțioase și stadiile în dezvoltare pot fi ucise, pentru a evita maturarea în forme adulte. Tratatul viermilor ajunși adulți (maturi) poate fi foarte costisitor și chiar periculos. Cazurile avansate pot necesita chiar îndepărtarea chirurgicală a viermilor adulți. Prevenția lunară a viermelui cardiac cu Advocate® soluție spot-on protejează

animalul împotriva infestării și, de asemenea, reduce riscul de infestare pentru întreaga populație. Când este vorba de viermii cardiaci, infestarea cu larve infecțioase și stadiile în dezvoltare nu poate fi evitată. Ceea ce în mod uzual este denumit prevenție se poate descrie mai exact ca uciderea (omorârea) stadiilor larvare incipiente, înainte ca aceștia să crească și să își piardă sensibilitatea la medicamentele disponibile în mod obișnuit. Din acest motiv, administrarea corectă și lunară a medicamentelor de prevenție a viermelui cardiac este o necesitate. Omiterea unei doze sau chiar o întârziere mică în administrare poate avea ca rezultat maturarea accentuată a viermilor, aceștia nemaiputând fi uciși cu medicamentele de prevenție.

Infestarea cu viermele cardiac poate fi letală pentru câini și este foarte dificil de tratat după ce animalul a fost deja infestat. Acest lucru face ca prevenția să fie extrem de importantă și a fost demonstrat că Advocate® realizează prevenirea dirofilariozei cardiovasculare cu o eficacitate de 100%.

Microfiliariile sunt produse de viermii cardiaci adulți și, atunci când sunt extrase de țânțari în timpul unei mese de sânge, se dezvoltă în larve infecțioase în țânțar, care sunt apoi gata să fie transmise la alte animale. Eliminarea microfilarilor cu Advocate® reduce din rezervorul infecțios natural și ajută astfel la protecția întregii populații de câini. ■

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Articolul 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru efectuarea în exploatațiile nonprofesionale a unor activități sanitar-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale, pe care Autoritatea trebuie să le pună în aplicare, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, încheie contracte de concesiune pe o durată de 5 ani cu medicii veterinari organizați în condițiile legii, sau pot angaja personal sanitar-veterinar propriu, în condițiile legii, în situațiile în care nu se pot încheia contracte cu medicii veterinari, organizați în condițiile legii;”

2. După alineatul (5) se introduc șase noi alineate, alineatele (6) – (11), cu următorul cuprins:

„(6) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București vor modifica, după caz, fiecare contract încheiat între medicul veterinar organizat în condițiile legii și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, prin arondarea teritoriilor administrative ale comunelor și orașelor identificate în baza codului Sistemului Informatic al Registrului Unităților Teritorial-Administrative care cuprind exploatații nonprofesionale pe o rază de 30 km, astfel încât să existe un număr minim de animale ce atinge 300 de Unități Vită Mare.

(7) Beneficiarii contractelor încheiate în vederea realizării activităților prevăzute la alin. (2), care se încadrează în prevederile alin. (6) și care asigură un program zilnic de opt ore cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică și a sărbătorilor legale, primesc lunar pentru fiecare contract, suma de 10.000 lei din bugetul Autorității, pentru transportul probelor, ridicarea produselor și tipizatelor necesare, instruirea și formarea profesională aferentă activităților contractate, consilierea proprietarilor de animale în vederea comunicării informațiilor privind lanțul alimentară, bunăstarea și condițiile de biosecuritate, efectuarea catagrafiei animalelor în situații de urgență, precum și pentru

inspecția și certificarea animalelor destinate sacrificării.

(8) Pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (2), medicii veterinari organizați în condițiile legii pot încheia maximum 2 contracte de concesiune la nivel național cu direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, indiferent de numărul unităților pe care le dețin sau în care sunt asociați și în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, cu excepția universităților care dețin facultăți de profil.

(9) Pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (2), direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, încheie contracte de concesiune cu medicii veterinari, organizați în condițiile legii, cu societățile reglementate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care acționariatul majoritar este deținut de către medicii veterinari pe toată durata de execuție a contractului, cu excepția universităților care dețin facultăți de profil.

(10) Contravaloarea manoperei, a analizelor și examenelor de laborator aferente, a produselor biologice, a materialelor și a formularelor tipizate, pentru efectuarea în exploatațiile nonprofesionale și comerciale a unor acțiuni de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, inclusiv inspecția și certificarea animalelor destinate sacrificării, este suportată din bugetul Autorității.

(11) Proprietarii exploatațiilor comerciale de animale autorizate/înregistrate sanitar-veterinar vor încheia un contract cu un medic veterinar organizat în condițiile legii, în vederea efectuării activităților de asistență medical-veterinară.

Art. II. – Alineatul (1) al art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 martie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 191/2012, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor din exploatațiile nonprofesionale sunt în responsabilitatea deținătorilor animalelor și se realizează de către medicii veterinari de liberă practică împuterniciți în baza contractelor de servicii sau de concesiune, până la finalizarea acestora, pentru supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor și caprinelor, atribuite de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv

a municipiului București, potrivit prevederilor legale în vigoare privind achizițiile publice.”

Art. III. – Alineatul (1) al art. 61 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 27 septembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6¹. – (1) Identificarea și înregistrarea bovinelor se realizează de către medicii veterinari de liberă practică împuterniciți în baza contractelor de servicii sau de concesiune, până la finalizarea acestora, pentru supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor și caprinelor, atribuite de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, potrivit prevederilor legale în vigoare privind achizițiile publice.”

Art. IV. – (1) Beneficiarii contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii încheiate anterior datei intrării în vigoare a prezentei legi pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (2) al art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, primesc lunar, pentru fiecare contract, suma de 10.000 lei din bugetul Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, până la finalizarea acestora.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, atribuie medicilor veterinari organizați în condițiile legii, pe bază de contract de concesiune cu durată de 5 ani, realizarea activităților prevăzute la alin. (2) al art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege.

Art. V. – În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, va elabora normele metodologice de aplicare ale prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU
PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

USAMV Cluj-Napoca a acordat cel mai înalt titlu onorific Președintelui Senatului Franței

Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca (USAMVCN) a inițiat, în urmă cu un an, demersul pentru acordarea titlului de Doctor Honoris Causa Președintelui Senatului Republicii Franceze, Excelenței Sale domnul Gérard Larcher.

● Prof. Dr. Bianca Cristina Pocol – Coordonator Birou Francofonie USAMV Cluj-Napoca

Argumentele ce au stat la baza acestei inițiative, ca de altfel și motivele acceptului, au fost reprezentate de relațiile tradiționale de prietenie, de influențele politice, socio-culturale, de colaborarea economică dintre România și Franța, precum și de relațiile de colaborare ale universității cu instituții academice, profesionale și administrative din Franța, universitatea noastră fiind, în ultimul secol, un promotor din

ce în ce mai activ al francofoniei.

În acest an, universitatea aniversează 150 de ani de existență și 100 de ani de învățământ în limba română iar participarea rectorului Mihai Șerban la Conferința de Pace de la Paris din anul 1919 evidențiază legătura dintre istoria instituției și recunoașterea internațională a Marii Uniri.

În acest context, conferirea titlului de *Doctor Honoris Causa* Președintelui Senatului Republicii Franceze, d-l

Gérard Larcher, a reprezentat o recunoaștere a contribuției poporului francez la formarea și dezvoltarea țării noastre, precum și o recunoaștere a meritelor domniei sale la întărirea relațiilor de colaborare româno-franceze și la dezvoltarea învățământului medical veterinar clujean.

În urma invitației adresate Excelenței Sale de către d-l Rector Prof. Dr. Cornel Cătoi, răspunsul a fost ▶

TROPICLEAN®
Natural
FLEA & TICK

FORMULA NATURALĂ CEA MAI PUTERNICĂ
 SOLUȚII COMPLETE PENTRU ANIMALE DE COMPANIE,
 CASĂ & GRĂDINĂ
 FĂRĂ COMPUȘI CHIMICI DE SINTEZĂ CA LA
 ANTIPARAZITARELE CLASICE

ADJUVANT ÎN
 LUPTA ÎMPOTRIVA
 căpușelor și puricilor
 &
 a ouălor
 larvelor
 acestora

Distribuitor exclusiv pentru România:
SC Nova Group Investment SRL

Otopeni, Str. Oituz, Nr. 47C, Jud. Ilfov
 Tel: +40 31 425 35 15 | Fax: +40 31 425 35 16 | Mobil: +4 0726 67 94 67
 E-mail: info@novagroup.ro | Website: www.vetlab.ro | www.tropiclean.com

◀ unul pozitiv, d-l Gérard Larcher fiind deosebit de onorat și acceptând cu mare plăcere acordarea prestigioasei distincții de către USAMV Cluj-Napoca.

Perioada care a urmat a fost marcată de mai multe momente importante, scrisoarea de accept a d-lui Gérard Larcher fiind înmănată oficial, de către Excelența Sa, d-na Ambasador Michèle Ramis, într-un cadru festiv, în septembrie 2018.

Evenimentul a avut loc la Ambasada României de la Paris, în seara zilei de 12 iunie 2019, sub înalt patronaj al

Excelenței Sale, d-l Ambasador Luca Niculescu, bucurându-se de prezența multor personalități ilustre ale mediului academic, diplomatic, politic, cultural și economic.

Pe lângă o delegație importantă de cadre didactice de la USAMV Cluj-Napoca, partea română a fost reprezentată de absolvenți ai universității care actualmente lucrează în Franța, reprezentanți ai mediului economic și cultural, parlamentari și diplomați. Dintre personalitățile cele mai onorante amintim prezența d-lui Călin Popescu-

Tăriceanu Președintele Senatului României, a d-lui Adrian Cioroianu, Ambasadorul României la UNESCO, a d-lui Sorin Cîmpean, Președinte al Agenției Universitare a Francofoniei, Președinte al Consiliului Național al Rectorilor și Rector al USAMV București, a d-lui Tiberiu Dobrescu, Președintele Autorității Naționale pentru Calificări, și a marelui canoist Ivan Patzaichin.

Partea franceză, la fel de numeroasă ca și cea română, a reunit medici veterinari, senatori, deputați, precum și reprezentanți ai mediului economic. Participarea *Doctorilor Honoris Causa* ai USAMV Cluj-Napoca, d-l Bertrand Hervieu, d-l Daniel Tainturier și d-l Joseph Blethon, a directorilor și profesorilor din școlile de medicină veterinară, d-l Christohe Degueurce, d-na Jeanne Marie Bonnet-Garin, d-l Jerome Abadie, a Președintelui Consiliului Ordinului Național al Veterinarilor, d-l Jacques Guerin, a Președintelui Sindicatului Național al Veterinarilor de Liberă Practică, d-l Laurent Perrin, a Directorului Departamentului de Sănătate Animală din cadrul INRA, d-na Murielle Vayssier-Taussa, și nu în ultimul rând a d-lor Senatori Gerard Deriot, Claude Malhuret, Bernard Fournier, Loïc Dombrevail și Jean-Louis Schroedt-Girard, au onorat atât universitatea noastră cât și noul membru de onoare al ei, d-l Gérard Larcher.

Ceremonia de decernare a titlului onorific a fost urmată de un moment artistic de excepție, oferit de tenorul Florin Estefan, Director al Operei Naționale Române din Cluj-Napoca, și de celebrul pianist Mihai Diaconescu. Frumoasa seară a continuat cu o degustare de produse românești, deosebit de apreciate de participanți.

Oficialitățile participante la ceremonie au considerat că evenimentul creat de USAMV Cluj-Napoca se încadrează perfect, ca semnificație, reprezentare și ținută, în seria manifestărilor oficiale ale Sezonului România-Franța 2019, care are drept obiective întărirea relațiilor de colaborare dintre cele două țări, precum și împărtășirea valorilor comune științifice, culturale și economice, într-o Europă a ideilor, a cooperării și a păcii. ■

skyla VB1

Biochimie

Electroliți

Endocrinologie

Skyla VB1 este un analizor multiparametru veterinar, proiectat să ofere soluții inteligente pentru îmbunătățirea calității testelor 'in-house' și pentru a satisface nevoile clinicilor veterinare

Parametrii disponibili singolari, dubli sau în paneluri

ALB, ALP, ALT, AST, AMY, BUN, CREA, GLU, TBIL, GGT, Na, K, Cl, Ca, PHOS, Mg, TP, CPK, CHOL, TRIG, UA, LDH, T4, BA, tCO2, LAC, FRU, UCRE, UPRO, UPC#, NH3*, GLOB#, A/G#, B/C#, Na/K#

(#calculații / *în dezvoltare)

MEDVET Diagnostic distribuitor exclusiv

Contact: 0784.278.108 / comenzi@medv.ro / www.welltest.ro

Urgențe dermatologice: identificare și tratament

Afecțiunile cutanate reprezintă unul dintre motivele principale pentru care proprietarii se prezintă cu un animal de companie la medicul veterinar. Semnele constau adesea în prurit și leziuni primare și secundare (de exemplu, pustule, papule, cruste, alopecie). Cu toate acestea, animalele afectate de boli grave, cum sunt eritemul multiform (EM), necroliza epidermică toxică (TEN), vasculita(CV) și erupțiile cutanate (CDE), pot de asemenea dezvolta semne sistemice. Acești pacienți pot fi prezentați medicului veterinar în cazuri de urgență. În literatura veterinară există puține informații despre aceste dermatopatii. În plus, mulți medici veterinari nu sunt familiarizați cu aceste boli, ceea ce face dificilă identificarea lor și pot întârzia instituirea tratamentului.

● Conf. univ. dr. Viorel Andronie – FMV Spiru Haret din București

Eritemul multiform (EM)

EM este o afecțiune inflamatorie acută, rară, a pielii și/sau a membranelor mucoase, care poate determina o morbiditate semnificativă. Patogenia ei nu a fost complet elucidată, dar se propune a fi o reacție de hipersensibilitate mediată celular la diferiți antigeni. Afecțiunea a fost raportată la câini după administrarea de medicamente specifice (Tabelul nr.1), în cazul infecției (dermatită stafilococică, parvoviroză), neoplaziei, ca urmare a contactului cu unele componente din alimentație (carne de vită și/sau soia, pui și/sau ouă) și din cauze idiopatice. La o trecere în revistă a 44 de cazuri de EM la câini, 10 (22,8%) au fost de natură idiopatică. Printre cauzele raportate la pisici putem semnală administrarea de medicamente specifice (Tabelul nr.1), infecția cu virus herpetic (herpes virus) și aplicarea șamponului pe bază de d-limonen sau antiseboreic.

EM poate varia de la forma ușoară la cea severă. Termenul „eritem multiform minor” se utilizează atunci când este afectată suprafața mucoasei, într-o

proporție ≤1, și <50% din suprafața corporală totală (TBSA). Eritemul multiform major este similar, dar în cazul său este afectată o suprafață de mucoasă >1. În ambele forme de EM poate fi prezentă detașarea epidermică, în care epiderma se separă de dermă, și cuprinde <10% TBSA. Leziunile variază ca aspect și constau în macule sau papule eritematoase care se răspândesc periferic și capătă un aspect normal în zona centrală, producând leziuni serpiginoase sau inelare („leziuni țintă”). Cu toate acestea, astfel de leziuni nu reprezintă leziuni țintă, așa cum au fost ele descrise la om, iar utilizarea acestui termen în cazurile de EM din domeniul veterinar este controversată. De asemenea, pot fi prezente, vezicule sau bule, plăci urticariene sau o combinație de leziuni. Centrul leziunii poate deveni necrotic și cu aspect de crustă, lăsând în urmă eroziuni și ulcere eritematoase (Figura nr.1). La câini, zonele cele mai frecvent implicate includ partea ventrală, joncțiunile muco-cutanate, cavitatea bucală, pavilionul urechilor și lăbuțele. Leziunile la pisici sunt de

obicei ulcerative sau veziculobuloase și se găsesc pe trunchi și pe joncțiunile muco-cutanate. Unele animale sunt prezentate cu aceste leziuni; altele sunt evaluate pentru semne sistemice (de exemplu, pirexie, inapetență, letargie) fără implicarea inițială evidentă a pielii. Diagnosticul diferențial este prezentat mai jos. Diagnosticul definitiv necesită un istoric medical (antecedente) amănunțit, examinare fizică și biopsie cutanată. Apoptoza monocelulară a keratinocitelor cu satelitoză limfocitară în toate straturile epidermei este caracteristică pentru EM.

Tratamentul vizează îndepărtarea cauzei principale a afecțiunii, dacă este prezentă (de ex., se întrerupe administrarea medicamentului incriminat, se tratează infecția principală și/sau se evită antigenele alimentare suspectate). Trebuie să se evalueze o hemoleucogramă completă și un grup principal de analize din sânge, care pot ajuta la determinarea cauzei principale ale afecțiunii. În cazurile severe și la pacienții cu semne sistemice, trebuie măsurate gazele sanguine venoase și nivelul lactatului din sânge.

Poate fi necesară spitalizarea și o terapie lichidiană pe cale intravenoasă (i.v.), constând în soluții cristaloide, coloide și/sau plasmă, pentru înlocuirea fluidelor, electroliților și a proteinelor pierdute prin leziuni cutanate importante. De asemenea, în cazurile severe, trebuie să se inițieze îngrijire suportivă (de susținere) suplimentară sub formă de antibiotice, analgezice, suport nutrițional și tratarea plăgilor (Tabelul nr.2).

Utilizarea agenților imunosupresori (de exemplu, glucocorticoizi, ciclosporină, azatioprină) este controversată, dar poate fi benefică în cazurile idiopatice, în care nu există contraindicații (de exemplu, infecția). În cazurile suspectate de o formă idiopatică a bolii, care nu răspund la tratamentul convențional, trebuie luată în considerare o încercare alimentară cu o dietă nouă sau pe bază unei proteine hidrolizate noi. O imunoglobulină umană (Tabelul nr.2) a avut succes în tratarea CDE refractare (EM sever, TEN, sindrom Stevens-Johnson) în cazul unei pisici și la patru câini.

Cazurile ușoare de EM pot regresa în mod spontan în câteva săptămâni. Cazurile cronice idiopatice, sau recurente pot necesita terapie pe tot parcursul vieții. Pacienți prezentând leziuni cutanate întinse sau o implicare orală și mucozală extinsă au un prognostic al afecțiunii sumbru până la rezervat, aceștia putând muri de septicemie, coagulare intravasculară diseminată, sau din alte cauze.

Necroza epidermică toxică (TEN)

TEN reprezintă o tulburare muco-cutanată rară care afectează câinii, pisicile și oamenii. Cauzele raportate la câini și pisici includ administrarea de medicamente specifice (Tabelul nr.1), infecții bacteriene, hepatopatie, neoplazie și idiopatie. Deși fiziopatologia exactă este necunoscută, se suspectează un rol imunologic.

În mod tipic, pacienții prezintă inițial semne sistemice (pirexie, letargie, inapetență) cu implicare dermică redusă. Eritemul timpuriu este urmat de vezicule, bule, necroză și ulcerare. Leziunile pot afecta pielea corpului de manieră difuză, deși implicate mai frecvent sunt fața și extremitățile. De asemenea, pot fi afectate joncțiunile muco-cutanate, mucoasele

Tabelul nr. 1 – Medicamente implicate în afecțiunile dermatologice selectate la câini și pisici

AFECȚIUNE	MEDICAMENTE	
	CÂINI	PISICI
Eritem multiform	• Peniciline • Cefalosporine • Trimetoprim-Sulfametoxazol • Dietilcarbamazină • Levamisol • Levotiroxină • Soluții pentru combaterea puricilor pe bază de d-Limonen	• Penicilină • Amoxicilină • Cefaloxină • Trimetoprim-Sulfametoxazol • Grisefulvină • Aurothioglucoză • Propiltiouracil
Necroliză epidermică toxică	• Levamisol • Cefalexină • 5-Florocistosin • Ampicilină • Soluții pentru combaterea puricilor	• Levamisol • Cefalexină • 5-Florocistosin • Ampicilină • Soluții pentru combaterea puricilor
Vasculită cutanată	• Itraconazol • Metronidazol • Trimetoprim-Sulfametoxazol • Vincristină • Fenobarbital	• Itraconazol • Metronidazol • Trimetoprim-Sulfametoxazol • Vincristină • Fenobarbital
Erupție medicamentoasă cutanată	• Sulfamide (în special potențate cu trimetoprim) • Peniciline • Cefalosporine • Levamisol • Dietilcarbamazină • Agenți topici	• Sulfamide • Peniciline • Cefalosporine • Agenți topici

Figura 1 – Eroziuni eritematoase, cu eritem multiform de etiologie necunoscută

Diagnosticul diferențial pentru afecțiunile dermatologice selectate la câini și pisici

Eritem multiform

- Foliculita bacteriană
- Demodicoza
- Dermatofitoza
- Urticaria
- Boli autoimune (pemfigusul vulgar, penfigoidul bulos, lupusul eritematos sistemic)
- Vasculita
- Arsura chimică sau termală
- Limfom epiteliotrop
- Eruptii medicamentoase cutanate
- Alte afecțiuni veziculare și pustuloase
- Necroza epidermică toxică
- Eritem multiform
- Eruptii medicamentoase cutanate
- Vasculita
- Arsura chimică sau termală

- Boli autoimune (pemfigusul vulgar, penfigoidul bulos, lupusul eritematos sistemic)
- Limfom epiteliotrop
- Vasculita cutanată
- Boli autoimune (pemfigusul vulgar, penfigoidul bulos, lupusul eritematos sistemic)
- Eritem multiform
- Necroliza epidermică toxică
- Eruptii medicamentoase cutanate
- Boala aglutininelor la rece
- Degerături
- Eruptii medicamentoase cutanate
- Variabile în funcție de leziunile prezente
- Dermatita piotraumatică
- Piodermita superficială
- Dermatofitoza
- Demodicoza

◀ (de exemplu, cele orale, gastrointestinale, rectale, conjunctivale, traheale) și labuțele. Este de obicei prezentă o durere semnificativă și un semn Nikolsky pozitiv (separarea stratului superficial de cel bazal al epidermei la presarea digitală ușoară a pielii).Pentru stabilirea diagnosticului definitiv este necesară biopsia cutanată; histopatologia relevă o necroză de coagulare pe toată grosimea epidermei cu o inflamație dermică minimală.

Tratamentul este similar cu cel al EM (Tabelul nr.2) și vizează cauza principală. Implicarea extensivă a dermului are ca rezultat pierderi masive de lichid, electroliți și proteine plasmatiche. Sunt necesare îngrijire suportivă (de susținere) asemănătoare cu cea a pacienților cu arsuri (înlocuirea agresivă a fluidului, terapie antimicrobiană, îngrijirea rănilor, analgezie, suport nutrițional). Secundar pierderilor de lichide este posibilă o scădere a volumului circulant efectiv, și parametrii de perfuzare (gazele sanguine venoase, concentrația lactatului, tensiunea arterială, cantitate de urină, ritmul cardiac) trebuie monitorizați. Utilizarea glucocorticoizilor este controversată. Imunoglobulina umană a fost utilizată cu succes. Dispariția semnelor poate dura 2 până la 3 săptămâni dacă este corectată cauza pricipală. Cu toate aces-

tea, prognosticul este adesea rezervat și depinde de gravitatea leziunilor. Ratele mortalității la om pot fi la fel de mari, fiind cuprise între 30% până la 50%, sepsisul reprezentând cauza primară a decesului.

Vasculita cutanată (CV)

Vasculita este o afecțiune mai puțin frecventă care provoacă inflamație în pereții vaselor de sânge, antrenând între ruperea arhitecturii vaselor, modificarea fluxului sanguin și leziunea ischemică a țesuturile finale. În majoritatea cazurilor, fiziopatologia propusă implică o reacție de hipersensibilitate de tip III cu depunerea de complexe imune de-a lungul endotelului. O reacție de tip I poate fi

importantă în timpul stadiilor inițiale ale bolii. Activarea cascadei complementului are ca rezultat necroza endotelială, tromboza, ocluzia vasculară, hemoragia și ischemia țesuturilor recipientului. Pot fi afectate pielea și organele viscerale. Cauzele vasculitei cutanate includ administrarea de medicamente specifice (Tabelul nr.1), vaccinuri (cel mai frecvent este cel de combatere a rabiei), de combatere a infecțiilor (virale [virusul imunodeficienței feline, virusul leucemiei feline, peritonitei infecțioase feline] ricketiale [al febrei pătate Rocky Mountain, ehrlichiozei, boreliozei], bacteriene, parazitare [al dirofilariozei]), hipersensibilitate alimentară, mușcături de insecte și neoplazie.Cel puțin 50% din cazurile veterinare sunt idiopatice.

Semnele cutanate sunt variabile: eroziuni, ulceratii, cruste, purpură palpabilă, edem, plăci, alopecie și necroză. În mod obișnuit sunt afectate extremitățile, vârful urechii, coada, laba picioarelor, mucoasa orală și planul nazal(Figurile nr. 2 și 3). Se pot dezvolta manifestări sistemice cum ar fi pirexia, letargia, anemia, gastroenterita, glomerulonefrita, miopia și artropatia. Diagnosticul diferențial include bolile autoimune și alte urgențe dermatologice.

Diagnosticul definitiv se bazează pe biopsia cutanată și o puternică suspiciune clinică. Leziunile precoce (în decurs de 8 până la 24 de ore de la debut) sunt cele mai diagnosticate și constituie baza suspiciunii clinice puternice. Leziunile precoce (în decursul a 8 până la 24 de ore de la debut) sunt cel mai diagnosticabile, deoarece leziunile cronice pot prezenta numai vasele rămase cu puțină inflamație activă. Un istoric medical amănunțit este

Puncte cheie

- Leziunile serpiginoase sau inelare sunt caracteristice eritemului multiform.
- Tratarea cu succes al eritemului multiform, necrolizei epidermice toxice, vasculitei cutanate, eruptiilor medicamentoase cutanate și dermatitei piotraumatice necesită îndepărtarea cauzei sau a medicamentului care stau la baza bolii.
- Îngrijirea medicală de susținere în cazul eritemului multiform (polimorf)

sever, necrolizei epidermice toxică, eruptiilor medicamentoase cutanate și a arsurilor termice constă în terapie agresivă cu fluide (cristaloizi, coloizi), administrarea de antibiotice, gestionarea rănilor, analgezie și suport nutrițional.

- Hipersensibilitatea la purici și la mușcătura de purici sunt cele mai frecvente cauze ale dermatitei piotraumatice.

Tabelul nr. 2 – Tratamentul și îngrijirea medicală de susținere a urgențelor dermatologice selectate

TRATAMENT	MEDICAMENT	DOZE	INDICAȚII PENTRU UTILIZARE	BOALĂ/ AFECȚIUNE
Imunosupresoare	Prednison	2–4 mg/kg per os, la 24 ore	Imunosupresie; rezervat cazurilor idiopatice de EM/TEN	EM, TEN, CV
	Ciclosporina ^a	5–10 mg/kg PO per os, la 12–24 ore		
	Azatioprină ^b	2,2 mg/kg per os, la 24 ore (câini)		
	Dapsonă ^b	1 mg/kg per os, la 8 ore (câini)		
Antibiotice	Sulfasalazină ^b	20–40 mg/kg per os, la 8 ore (câini)	Prevenirea infecției secundare/ septicemiei la pacienții cu bariera epidermică compromisă	EM, TEN, CDE, arsuri
	Amoxicilină/Acid clavulanic	13,75 mg/kg per os, la 12 ore		
	Ampicilină/Sulbactam	22–30 mg/kg i.v., la 8 ore		
	Cefalexină	13,75 mg/kg per os, la 12 ore		
	Cefazolină	20 mg/kg i.v., la 8 ore		
Cristaloizi	Enrofloxină	5 mg/kg per os, i.v. la 24 ore	Șoc hipovolemic/ maldistributiv; deshidratare; menținerea eficientă a volumului sanguin circulant	EM, TEN, CDE, arsuri
	• Plasma-Lyte (Baxter Healthcare) • 0,9% NaCl • Soluție Ringer lactat • Normosol (Hospira)	• 90 mL/kg/oră: șoc (câini) • 60 mL/kg/oră: șoc (pisici) • Greutate (kg) x % estimate de dehidratare: înlocuire • 60–66 mL/kg/d: întreținere		
Coloizi	• Hetastarch • Pentastarch • Dextran–70	• 5–15 mL/kg: șoc (câini) • 5–10 mL/kg: șoc (pisici) • 10–20 mL/kg/d: întreținere	Șoc hipovolemic/ maldistributiv; hipoproteinemie, presiune oncotică coloidală	EM, TEN, CDE, arsuri
Opioizi	Fentanil	2–5 μg/kg/oră i.v., sau ca pleasture transdermic	Analgezie	EM, TEN, CDE, arsuri
	Hidromorfonă	0,05–0,2 mg/kg i.v. la 4–6 ore		
	Hidromorfonă	0,005–0,02 mg i.v., bucal (pisici)		
Nutriție	• Enterală (nazo-esofagiană, nazo-gastrică, esofagiană) • Parenterală (PPN, PN)		Îngrijirea medicală suportivă (de susținere); promovarea vindecarii rănilor	EM, TEN, CDE, arsuri
Altele	Pentoxifilină	10–15 mg/kg per os, la 8 ore	Actiune imunomodulatoare; antiinflamatoare; antitrombotică	CV
	IVIG umană	1 gr/kg i.v. peste 4 ore	Actiune imunomodulare	EM, TEN

CDE = erupție cutanată medicamentoasă, CV = vasculită cutanată, EM = eritem multiform, IVIG = imunoglobulină intravenoasă, PPN = nutriție parenterală parțială, TEN = necroliză epidermică toxică, TPN = nutriție parenterală totală.

a – Bioechivalent cu Neoralul (Novartis, ciclosporină modificată).

b – Nu este recomandată pentru utilizare la pisici datorită posibilității apariției unor efecte adverse grave.

c – În mod ideal, alegerea antibioticelor trebuie să se bazeze minimum pe citologie, dar și pe rezultatele testării culturii și sensibilității (antibiogramă), în caz că acestea sunt posibile.

important pentru aprecierea administrării medicamentului sau a vaccinului și expunerea la agenți infecțioși. Pentru a evalua etiologiile specifice, ar trebui să se efectueze o serie minimă de analize

(hemoleucogramă completă, parametrii chimici serologici, analiza urinei). Pot fi necesare teste speciale pentru bolile autoimune, coagulopatie și boli infecțioase (serologia și testarea antigenului ADN).

Terapia se concentrează pe îndepărtarea sau tratamentul cauzei principale și imunomodulare (Tabelul nr.2). Pentru cazuri rezistente sau idiopatice poate fi necesară administrarea glucocorticoizilor siste- ▶

Figura 2 – Cruste și eroziuni la un câine cu vasculită cutanată de etiologie necunoscută

Figura 3 – Eritem, cruste, eroziuni și ulceratii ale pavilionului urechii la un câine cu vasculită cutanată

◀ mici. Pentoxifilina a avut succes, probabil datorită proprietăților sale hemoreologice, imunomodulatorii, antiinflamatorii și antitrombotice. De asemenea, au fost utilizate dapsona, sulfasalazina, tetraciclina/niacinamida, ciclofosfamida, clorambucilul și azatioprina. Prognosticul depinde de amploarea extinderii viscerale ca și de etiologia principală.

Au fost raportate cazuri de vasculită indusă de vaccinul antirabic. Ea este caracterizată de o vasculită cutanată focală la locul vaccinării și apare în principal la rasele de câini „toy”, cu cicluri lungi de creștere a părului. Semnele clinice includ zone inelare de alopecie variabilă, hiperpigmentare și - mai puțin frecvent - scalarea sau eritemul care acoperă zonele dermice și subcutanate indurate variabil. De obicei sunt afectate coapsa caudală sau laterală, regiunea cervicală sau umărul. În general, leziunile apar la 2 până la 6 luni după administrarea subcutanată a vaccinului și persistă timp de câteva luni până la câțiva ani. De asemenea, leziunile se pot dezvolta în alte zone clasice de dezvoltare a vasculitei, dar totuși pot fi asociate cu procesul localizat tipic. Leziunile pot răspunde la terapia cu pentoxifilină printr-o reducere de până la 75% a dimensiunii leziunii; adesea, acestea se pot rezolva în mod spontan. Alte vasculopatii specifice includ dermatomiozita juvenilă, vasculopatia cutanată familială a Ciobanestilor germani, vasculopatia glomerulară renală și cutanată a cânilor din rasa Greyhounds, arterita proliferativă

a filtrului nazal, necroza trombovasculară proliferativă a pavilionului urechii și vasculopatia solară.

Erupțiile medicamentoase cutanate (CDE)

CDE reprezintă reacții adverse la orice medicament oral, parenteral sau topic. În toate cazurile dermatologice canine și feline examinate la un spital universitar,

incidența CDE la câini și pisici a fost de 2%, respectiv 1,6%. Patogeneza poate fi imunologică sau nonimunologică. Reacțiile imunologice implică hipersensibilitate de tip I (imediată), II (citotoxică), III (complex antigen-anticorp) sau IV (întârziată). Mecanismele nonimunologice includ stimularea căilor complementului, eliberarea mediatorilor celulelor mastocite și bazofile, ca și interferența cu metabo-

lismul acidului arahidonic. Medicamentele cel mai frecvent implicate la câini și pisici pot fi găsite în Tabelul nr.1, deși au fost raportate de asemenea la câini reacții adverse la AINS, fenbendazol și carboplatină.

CDE se manifestă prin leziuni variabile cutanate sau muco-cutanate care pot imita multe alte dermatopatii. Leziunile pot fi focale, multifocale sau generalizate. Modele tipice ale erupțiilor includ urticarie-angioedem, erupții maculopapulare, reacții fixe medicamentoase, eritrodermie exfoliativă, reacții purpurice, reacții veziculobuloase, reacții lichenoide, dermatită necrotică supurativă superficială, EM și TEN. O descriere completă a acestor clasificări depășește cadrul acestui articol și poate fi găsită în altă parte. De asemenea, a fost raportată și o reacție medicamentoasă asemănătoare cu pemfigusul foliaceu. Diagnosticalele diferențiale pentru CDE variază în funcție de leziunile specifice prezente.

Diagnosticarea CDE este adesea dificilă. Semnele clinice tipice se dezvoltă în mod obișnuit în decurs de 1 până la 3 săptămâni din momentul administrării medicamentului care au declanșat erupția. Cu toate acestea, CDE se poate dezvolta după luni sau ani de tratament cu un anumit medicament sau la 3 săptămâni după întreruperea tratamentului. Modificările clinicopatologice reflectă pierderea proteinei și electroliticului secundară leziunilor cutanate ca și starea de sănătate generală a pacientului, mai degrabă decât cauza leziunilor. Dermatohistopatologia este adesea nespecifică (cu excepția cazurilor de EM și TEN) și reflectă doar leziunile prezente, dar poate ajuta la excluderea unor diagnostice diferențiale. Diagnosticul definitiv necesită o nouă administrare a medicamentului suspect pentru a determina dacă semnele clinice recidivează, însă acest lucru este considerat neetic de către majoritatea medicilor și poate avea consecințe fatale.

Tratamentul primar constă în întreruperea tratamentului medicamentos incriminat; leziunile cutanate se rezolvă în mod obișnuit în 2 până la 4 săptămâni de la întreruperea tratamentului. Pentru a ajuta prevenirea infecțiilor secundare și obținerea vindecării, leziunile trebuie tratate cu agenți topici (de exemplu, benzoilperoxid, clorhexidină). Îngrijirea

ID 60329060 © Photodisc / Dreamstime.com

Figura 4 – Dermatită acută umedă la un câine de rasă, în vârstă de 8 luni

de susținere (administrarea de fluide i.v., a antibioticelor sistemice, suportul nutrițional) poate fi justificată în cazurile mai severe (Tabelul nr.1). Tratamentul cu glucocorticoizi este controversat, dar poate fi necesar în unele cazuri pentru a controla pruritul și a se obține o rezoluție completă a semnelor cutanate. Medicamentul incriminat și orice alte medicamentele care au legătură cu acesta ar trebui evitate pe viitor. Dacă nu este prezentă necroza epidermică extinsă sau implicarea mai multor organe, prognosticul general este bun

Arsurile termice

Arsurile termice sunt relativ neobișnuite la pacienții prezentați la medicul veterinar și apar după expunerea accidentală sau deliberată la o sursă de căldură. Cauzele raportate includ incendii ale clădirilor, păături electrice de încălzire, unități de electrocauterizare împământate necorespunzător, uscătoare cu aer cald, opărire cu apă, țevile de eșapament ale automobilelor și acte de tortură (maltratări).

Arsurile sunt clasificate în funcție de adâncimea arsurii și de TBSA implicată. Arsurile superficiale (de gradul I) sunt limitate la nivelul epidermei și sunt eritematoase, uscate și dureroase la atingere. Arsurile de grosime parțială (gradul II) implică epiderma și derma superficială. În funcție de adâncimea arsurii, pielea poate fi neagră până la alb-gălbui; foliculii de păr pot fi sau nu intacti; iar zona poate fi

dureroasă la atingere sau poate prezenta senzație scăzută de durere. În arsurile totale – pe toată grosimea dermului – (de gradul III), întreaga epiderm, derm și, eventual, țesutul conjunctiv subcutanat, mușchii și oasele sunt afectate. Prognosticul depinde de adâncimea și amplitudinea arsurii, putând dura de la 3 până la 14 zile pentru ca acesta să poată fi „declarat” definitiv (Figura nr.4). TBSA afectată poate fi estimată prin utilizarea „regulii nouarilor” stabilită pentru pacienții umani cu arsuri: capul și gâtul reprezintă aproximativ 9% din TBSA, fiecare picior anterior 9%, fiecare picior posterior 18%, iar toracele și abdomenul reprezintă fiecare 18%. Arsurile severe care acoperă $\geq 50\%$ TBSA necesită îngrijire medicală de specialitate intensivă, pe termen lung, implică cheltuieli mari și, în general, prezintă un prognostic sumbru; eutanasia poate fi justificată.

Pacienții cu arsuri termice severe pot fi compromiși hemodinamic din cauza șocului hipovolemice. Un edem ca urmare a răni provocate de arsură poate duce la pierderi masive de fluide și proteine plasmatică în primele 12 până la 24 de ore datorită permeabilității vasculare crescute, ceea ce necesită resuscitare fluidă cristaloidă agresivă (Tabelul nr.2). Uneori, pacienții care suferă arsuri termice în urma incendiilor de locuințe vor avea, probabil, și leziuni pulmonare datorate inhalării fumului, iar terapia cu lichide ar trebui să fie utilizată în mod judicios. Formulele specifice de înlocuire a fluidelor

au fost adaptate de la cele utilizate pentru pacienții umani cu arsuri. După 12 până la 24 de ore, permeabilitatea vasculară se stabilizează, iar utilizarea coloizilor sintetici poate contracara pierderea proteinelor plasmatică. Suplimentarea cu oxigen trebuie furnizată în funcție de necesități. Dacă este implicată $> 20\%$ TBSA, pot să

apară anomalii hematologice, electrolitice și metabolice semnificative, incluzând anemie, hiper- sau hiponatremie, hiper- sau hipopotasemie și acidoză metabolică sau respiratorie. Clinicienii ar trebui să anticipeze aceste schimbări, să le monitorizeze și să le trateze în mod corespunzător. Analgezia este extrem de importantă și poate fi necesară o terapie cu un singur agent (de exemplu, cu opioizi) sau terapia combinată (de exemplu, administrarea unei perfuzii cu viteză constantă de morfină, lidocaină și ketamină). Pacienții cu arsuri se află într-o stare hipermetabolică; pentru a compensa catabolismul proteinelor și pentru a provoca vindecarea rănilor este necesar un suport nutrițional precoce și agresiv. Dacă pacientul nu poate sau nu dorește să mănânce singur, trebuie să se inițieze hrănirea enterală (prin sondă naso-gastrică, esofagostomie sau gastrostomie).

Pentru prevenirea infecțiilor, pentru protejarea plăgilor și pentru facilitarea vindecării îngrijirea corectă a rănilor este indispensabilă. Dacă pacientul este

prezentat în decurs de 2 ore de la rănire, locul ar trebui să fie răcit cu apă rece sau cu soluție o salină (cca. 3°C - 17°C) timp de 30 de minute, pentru a reduce retenția de căldură și adâncimea arsurii. Dacă pacientul este stabil și sedat sau anesteziat, părul de deasupra zonei trebuie tăiat cu grijă, aplicat un unguent topic cu spectru larg (de exemplu, sulfadiazina argentică, nitrofurazonă) pe regiunea afectată și plasat un pansament ocluziv steril. Îngrijirea zilnică a rănilor constă în debridare conservatoare, lavaj, terapie topică și înlocuirea bandajului, de obicei sub anestezie generală ca și îngrijire continuă până la închiderea plăgilor. Vindecarea este rapidă în cazul arsurilor superficiale și are loc prin reepitelizare, în decurs de aproximativ 7 zile. În arsurile superficiale de grosime parțială, rana se poate reepitelializa în decurs de 10 până la 21 de zile, cu formarea minimă a cicatricilor. În cazul arsurilor de grosime parțială, vindecarea poate să apară prin contracție și reepitelizare; totuși, deoarece cicatrizarea este tipică, se recomandă închiderea chirurgicală. Arsurile totale (pe toată grosimea dermului)

necesită deseori intervenții chirurgicale sub formă de lambouri tegumentare, grefe de piele sau închidere asistată de vacuum.

Dermatita piotraumatică

Dermatita piotraumatică (dermatită acută umedă, „hot spot”) este o infecție superficială până la profundă a pielii, care se dezvoltă rapid și care apare secundar traumatismului autoprovocat prin lingere, mestecare sau zgâriere. Deși afecțiunea nu pune viața în pericol, debutul brusc, natura pruriginoasă și aspectul hemoragic al acesteia îi determină adesea pe proprietarii să facă apel la îngrijire veterinară de urgență. Hipersensibilitatea la purici și la mușcăturile de purici sunt cele mai frecvente cauze la pacienții care prezintă distribuție truncanal-caudală, dar alți ectoparaziți (de exemplu, scabia, păduchii, căpușele), hipersensibilitate (de exemplu, reacții alimentare adverse, dermatita atopică), otită externă, foliculită, dermatită de contact, traumatisme, boala sacului anal, înotul (la câinii părul des) precum și o blană murdară și neglijată ▶

◀ reprezintă cauze suplimentare. Factorii predispozanți pentru dezvoltarea dermatitei piotraumatice la câini sunt blana densă, sexul masculin, vârsta < 4 ani, puricii și o vreme fierbinte și umedă.

Semnele clinice includ eritemul, alopecia și o piele umedă bine circumscrișă, care este de obicei dureroasă (Figura nr.4). Hemoragia ușoară poate fi secundară traumelor auto-induse. Papulele și pustulele de-a lungul perimetrului leziunii sugerează o piodermă superficială în extindere. Cel mai adesea leziunile apar pe trunchi, la baza cozii, pe coapsa laterală, gât, sau față. Diagnosticul diferențial include piodermita superficială, dermatofitoză și demodicoză, cu toate că ultimele două nu provoacă, în general, apariția bruscă a pruritului grav în momentul dezvoltării leziunii. Diagnosticul se bazează pe antecedente, semne clinice și citologie care dezvăluie inflamația supurativă cu prezența bacterilor mixte.

Tratamentul constă în identificarea și tratarea cauzei principale, ca și asigurarea unui control agresiv al puricilor. Leziunea trebuie tunsă și curățată, ceea ce poate necesita sedare în funcție de localizarea sau severitatea leziunii. Un agent topic de uscare neiritant sau astringent (de exemplu, acetat de aluminiu 5%) trebuie aplicat la fiecare 8 până la 12 ore timp de 2 până la 7 zile. Pentru a controla pruritul, trebuie utilizat un corticosteroid topic sau sistemic timp de 5 până la 10 zile. Tratamentul cu antibiotice trebuie inițiat și continuat timp de 1 până la 4 săptămâni. Multe studii au demonstrat rezolvarea semnelor clinice cu terapie antibiotică topică (de exemplu, acid fucidic, neomicină). Totuși, antibioticele sistemice (de exemplu, cefalosporinele, penicilinele potențate, sulfonamidele potențate) trebuie utilizate pentru leziunile ce prezintă dovezi citologice de infecție sau rezultate pozitive ale antibiogramelor care nu se îmbunătățesc doar cu terapie locală. Un guler de protecție (guler „eliza-

betan“), cămașă de protecție sau șosete trebuie folosite pentru a proteja zona afectată și a preveni alte leziuni autoinduse. Prognosticul este bun dacă principala cauză a afecțiunii poate fi corectată sau controlată.

Concluzii

Urgențele dermatologice sunt mai puțin frecvente, dar pot pune viața în pericol. În unele cazuri, pacienții se pot prezenta cu semne sistemice vagi, cu leziuni ale pielii care se dezvoltă ulterior. Defectele cutanate mari pot duce la infecții sau la pierderi semnificative de proteine plasmatică. Anumite dermatopatii (de exemplu, eritem multiform sever, necroza epidermică toxică, vasculită, erupții cutanate medicamentoase, arsuri) pot provoca anomalii metabolice, electrolitice și hematologice. Medicii veterinari trebuie să fie conștienți de aceste afecțiuni, astfel încât să poată pune un diagnostic adecvat și să instituie o terapie adecvată. ■

20⁺Altius

all for animals

ACORDĂM CONSULTANȚĂ
 în accesarea fondurilor europene pentru achiziția de aparatură.

OFERIM SINGURA ȘI CEA MAI PERFORMANTĂ
 linie de diagnostic dedicată domeniului medical veterinar

VINDEM APARATURĂ, INSTRUMENTAR ȘI CONSUMABILE
 medicale pentru uz veterinar.

www.altius.ro

Microscop Delta Optical Genetic Pro Bino cu cameră

Monitor de tensiune arterială neinvazivă veterinară Pettrust

Analizor biochimie IDEXX Catalyst One™

Ecograf staționar Logiq F6R2

Analizor hematologie IDEXX ProCyte Dx™

Analizor IDEXX VetLab Station (IVLS)

Ecograf SonoScape S2V

Aparat de anestezie inhalatorie Vetland LANDMARK VSA-2100

Infuzomate Beaconn

IDEXX SNAP® Tests

GE Healthcare

pettrust

IDEXX
LABORATORIES

SonoScape

VETLAND
Medical Sales & Services, LLC

BEACONN

DELTA
optical

Consultant pentru obținerea
de fonduri europene pentru achiziția de aparatură:
Andi Sandor - 0720 999 717.

Resuscitarea nou-născuților canini și felini: progrese și provocări

Primele 14 zile post-partum sunt considerate perioadă neonatală la câini și pisici, având în vedere particularitățile și modificările fiziologice și metabolice (Mathews et al., 2014). În prezent există informații relevante, bazate pe dovezi științifice, privind vitalitatea și supraviețuirea nou-născuților canini și felini, dar și legate de operația cezariană la aceste animale de companie (Mathews et al., 2014). Astfel, este cunoscut faptul că în această perioadă mortalitatea este crescută. Practic, 50% din mortalitatea neonatală apare în primele 72 de ore și este o consecință a hipoxiei, hipotermiei și malnutriției (Cavanagh AA, 2017).

● Assist. Lect. Dr. Cosmin Mureșan, DVM, PhD, MvSc – FMV Cluj-Napoca

Nou-născuții canini și felini au încă nedezvoltate reflexele de vasoconstricție și de frisonaj, și în consecință nu au capacitatea de autoreglare a temperaturii corporale, fiind predispuși la hipotermie (Cavanagh, 2017). Comparativ cu animalele adulte, ei au un răspuns unic la hipoxie, considerat de mulți autori fiziologic, protectiv, menit să îi ajute să supraviețuiască. Hipoxia neonatală determină bradicardie, bradipnee și tonus muscular scăzut (Traas, 2008). Hipotermia determină la rândul ei bradicardie, ca o consecință a unei cereri metabolice scăzute (Lopate, 2009). Nou-născuții canini și felini sunt susceptibili la infecții, întrucât sistemul lor imun este incomplet dezvoltat (Abreu et. Vannucchi, 2016), însă pe de altă parte imunitatea scade și pe fond de hipotermie. În plus, au un reflex de supt scăzut, fiind predispuși la aport caloric insuficient și malnutriție.

Un pacient nou-născut are un clearance redus al diverselor medicamente, în principal datorită mai multor factori, ca de exemplu: conținut total de apă din organism crescut, concentrație totală de proteine plasmatice mai scăzută, sistem hepatorenal încă incomplet dezvoltat sau procent crescut de țesuturi

perfuzate intens, fiind astfel predispuși la efectele depresoare ale anestezicelor administrate femeii în timpul operației de cezariană (Mathews et al., 2014).

Imediat post-partum, este necesară efectuarea unui consult rapid și evaluarea parametrilor vitali pentru fiecare nou-născut, cu compararea rezultatelor obținute cu valorile normale (Tabel 1) (Cavanagh, 2017).

Se vor utiliza instrumentele clasice – stetoscopul, termometrul, glucometrul, monitorul ecg, etc. Dacă acești parametri sunt modificați, vor fi luate măsuri imediate pentru remedierea situației, în funcție de necesități. Practic, strategia de resuscitare a pacienților nou-născuți canini și felini este centrată pe asigurarea unei oxigenări și ventilații adecvate, precum și prevenirea și combaterea hipotermiei (Traas, 2008).

Prevenirea și combaterea hipotermiei începe cu menținerea normotermiei femeii, în special în cazul în care aceasta este anesteziată (pentru cezariană). Fiecare nou-născut va fi ștețat/uscăt cu un prosop curat, după care va fi menținut în incubator, la temperatură (32°C) și umiditate (50-60%) constante. În cazul în care nu este disponibil

un incubator, vor putea fi utilizate cu precauție dispozitive de încălzire cu aer cald sau sticle/mănuși cu apă caldă (Tabel 2) (Traas, 2008). Suptul ajută de asemenea la prevenirea și combaterea hipotermiei, deoarece laptele matern este cu 3-4 °C mai mare decât temperatura corporală (Abreu et. Vannucchi, 2016). Nu se recomandă utilizarea pernelor electrice clasice, întrucât prezintă riscul supraîncălzirii nou-născuților, ca urmare a faptului că temperatura generată nu poate fi controlată.

În primele secunde post-partum, orificiile nazale și cavitatea bucală vor fi eliberate de eventualele secreții sau învelitori fetale. Fricționarea regiunii lombare va determina stimularea plănsului și implicit curățarea fiziologică a căilor aeriene superioare. La nevoie, pentru eliberarea căilor aeriene superioare se poate utiliza o seringă tip pară; manopera trebuie efectuată cu blândețe, pentru a nu genera prin stimularea orală bradicardie sau laringospasm. În plus, stimularea tactilă la nivelul regiunilor genitale și ombilicale determină de asemenea stimularea actului respirator. Nu se recomandă scuturarea nou-născutului pentru eliberarea căilor aeriene superioare

● Tabel 1 – Valorile normale ale parametrilor vitali la nou-născuții canini și felini

PARAMETRU	VALORI NORMALE, UNITATE DE MĂSURĂ
Frecvența cardiacă, puls	200 bpm (căței); 250 bpm (pisoi)
Frecvența respiratorie	10 – 18 (max. 36) rpm
Temperatura corporală	35 – 38 °C
Mucoase aparente	Roz, umede
Timp de reumplere capilară	≤ 2 sec
Tonus muscular, activitate generală	Cu mișcări viguroase; Activ, vocal la manipulare
Ombilic	Curat, uscat, fără hernie sau scurgere de urină
Fecale și urină	Gălbui, semiformate; Urină clară
Volum total sanguin	~75 mL/kg
Capacitate stomac	50 – 80 mL/kg zilnic (căței)

* după Lopate 2009; Abreu et. Vannucchi, 2016; Cavanagh, 2017

Tabel 2 – Echipament și consumabile utilizate în resuscitarea nou-născuților canini și felini

ECHIPAMENT PENTRU ÎNCĂLZIRE
- Incubator (temperatură și umiditate reglabile) - Bair Hugger, uscător de păr - Sticle/mănuși cu apă caldă - Prosoape uscate
SURSĂ DE OXIGEN
- Butelii/Concentrator - Măști faciale
INTUBARE ENDOTRAHEALĂ
- Seringă tip pară - Tuburi endotraheale nr. 1,2 sau catetere IV mărime 12–16 G
ACCES VENOS ȘI FLUIDOTERAPIE
- Ace 25 g; catetere 24 g; catetere IO - Glucoză 10–50%, NaCl 0,9%
MONITORIZARE
- Monitor Ecg, Doppler, Stetoscop, Termometru - Etco2 μ-stream, Glucometru
MANAGEMENT CORDON OMBILICAL
- Pense hemostatice, foarfeci, fire sutură - Clorhexidină, tinctură iod

* după Traas, 2008; Cavanagh, 2017

Tabel 3 – Medicația de urgență utilizată în resuscitarea nou-născuților canini și felini

MEDICAȚIE	DOZAJ
NALOXONĂ (0,4 mg/mL)	1–2 picături sublingual; 0,1 mL IV 0,1 mg/kg IV, IM, SQ
GLUCOZĂ 10% 50%	2–4 ml/kg bolus IV 1 mL/kg IV, diluat 1:4 cu NaCl 0,9%
ADRENALINĂ (1 mg/mL)	0,1–0,3 mg/kg IV, IO
BICARBONAT DE SODIU (8,4%)	0,5–1 mEq/kg IV
DOXAPRAM (20 mg/mL)	0,1 mL IV, IM, sublingual

* după Traas, 2008; Cavanagh, 2017

◀ deoarece această manoperă prezintă risc crescut de traumă dacă este scăpat din mână, risc de hemoragie cerebrală consecutiv forței centrifuge generate și risc de aspirare de conținut stomacal (Traas, 2008).

Dacă nu respiră spontan, este recomandat suport ventilator și oxigenoterapie. Astfel, se poate utiliza o mască facială de mici dimensiuni, cu menținerea capului în hiperextensie, sau pacientul va fi intubat orotraheal (Tabel 2). Oxigenoterapia necesită o administrare de scurtă durată, pentru a evita apariția complicațiilor acesteia – sindromul de detresă respiratorie acută (ARDS). Adițional, fracția de inspirație a oxigenului va fi de 40–60%, frecvența ventilațiilor de 30 per minut, fiecare ventilație având o durată de 1 sec. Stimularea tactilă prin fricționare va fi continuată pentru a determina stimularea actului respirator. În cazul în care aceste manopere sunt fără rezultat pozitiv, se poate încerca administrarea de doxapram (Tabel 3). Totuși, administrarea acestuia este controversată, modul său de acțiune fiind încă incomplet elucidat (Traas, 2008).

Pentru corectarea bradicardiei se recomandă stimularea respirației și implicit corectarea hipoxiei miocardice, deoarece la nou-născuți bradicardia este indusă de hipoxie și nu mediată vagal. În cazul unui rezultat negativ, se vor efectua compresii toracice latero-laterale, cu ajutorul degetului mare și arătător (ale aceleiași mâini), cu o frecvență de 1–2 compresii per secundă. Adițional se recomandă administrarea de adrenalină (Tabel 3), concomitent cu efectuarea compresiunilor toracale (Traas, 2008). Nu se recomandă administrarea de atropină, întrucât în primele 2 săptămâni de viață aceasta nu are efect asupra ratei cardiace (Cavanagh, 2017). În plus, administrarea de bicarbonat de sodiu este recomandată doar în cazul în cazul unei resuscitări prelungite sau absenței unui răspuns pozitiv la manevrele de resuscitare (Traas, 2008).

În cazul în care nou-născuții survin în urma unei operații de cezariană, și în protocolul de anestezie au fost utilizați opioizi, la nevoie este recomandată

administrarea de naloxonă pentru a reversa efectele secundare de depresie cardio-respiratorie pe care aceștia îi determină (Cavanagh, 2017). Nu se recomandă utilizarea naloxonei în absența utilizării opioizilor deoarece poate interfera cu funcția opioizilor endogeni (Traas, 2008).

Întrucât rezervele de glicogen sunt scăzute și consumate rapid, corectarea hipoglicemiei este un deziderat important la acești pacienți. Netratată, hipoglicemia duce la convulsii, slăbiciune (hipotonie) musculară, comă (Cavanagh, 2017). În prezent, multe clinici recomandă administrarea de rutină, în protocolul de resuscitare, a glucozei 10–50% (Tabel 3), alegerea concentrației fiind determinată pe baza statusului volemic al nou-născutului; un pacient hipovolemic va beneficia pe lângă corectarea hipoglicemiei și de resuscitare volemică în urma administrării de glucoză 10%; la un pacient euvoletic se preferă administrarea glucozei 50%, pentru a evita supraîncărcarea circulației. (Traas, 2008).

Cateterizarea intravenoasă se poate realiza la nivelul venei jugulare. În plus, medicația de urgență poate fi administrată și la nivelul venei ombilicale, însă nu este recomandată cateterizarea acesteia dată fiind proximitatea cu ficatul și implicit risc crescut de leziunare hepatică. Deoarece prin vena ombilicală la nou-născuții canini și felini nu circulă sânge, medicația necesită a fi diluată în prealabil, pentru a putea ajunge în circulația sistemică. Tot pentru administrare rapidă se poate utiliza vena sublinguală. Alternativ, poate fi inserat un cateter intraosos la nivel femural sau humeral proximal, sau la nivel tibial medio-proximal. (Traas, 2008; Cavanagh, 2017).

Un pas esențial în evaluarea neonatală presupune utilizarea unui scor de viabilitate neonatală (Tabel 4), adaptat după scorul Apgar din medicina umană. Acest scor reprezintă un sistem standardizat de evaluare simplă și rapidă a nou-născuților canini și felini, pe baza unor parametri clinici noninvazivi. Se recomandă efectuarea lui la 1 și respectiv 5 minute post-partum, însă evaluarea poate fi extinsă până la 20 ▶

ID 12428277 © iStockphoto | Dreamstime.com

Tabel 4 – Scor de viabilitate neonatală

PARAMETRUL EVALUAT	PUNCTAJ		
	0 PUNCTE	1 PUNCT	2 PUNCTE
FRECVENȚĂ CARDIACĂ, PULS	Absent sau < 110 bpm	110 - 220 bpm	> 220 bpm
RESPIRAȚIE	Absentă	Slabă, neregulată (< 15 rpm)	> 15 rpm, ritmică
ACTIVITATE ȘI TONUS MUSCULAR	Flasc	Activitate slabă	Activ
REFLEXE	Absente	Mișcare slabă	Vocalizare, Hiperactivitate
MUCOASE APARENTE	Palide, cianotice	Cianoză ușoară	Roz
INTERPRETARE	SCOR 0 - 3	SCOR 4 - 6	SCOR 7 - 10
VIABILITATE	Scăzută	Moderată	Normală
MANAGEMENT	Resuscitare imediată	Resuscitare imediată	Monitorizare atentă

* după Abreu et. Vannucchi, 2016; Cavanagh, 2017

Nou-născuții canini și felini sunt susceptibili la infecții, întrucât sistemul lor imun este incomplet dezvoltat, însă pe de altă parte imunitatea scăde și pe fond de hipotermie.

de minute, în funcție de starea nou-născutului. Fiecare parametru evaluat este notat în funcție de aspectul clinic cu 0, 1 sau 2 puncte, iar scorul final presupune însumarea acestor valori. Scorul de viabilitate neonatală are valoare prognostică, valori scăzute fiind asociate cu mortalitate crescută. Astfel, un scor de 0-6 puncte presupune necesitatea unei resuscitări imediate, fără de care supraviețuirea nu este posibilă; un scor de 7-10 puncte presupune un fetus cu viabilitate normală (Abreu et. Vannucchi, 2016; Cavanagh, 2017).

Succesul resuscitării nou-născuților canini și felini depinde mulți factori, printre care și rapiditatea și corectitudinea cu care se aplică protocolul de resuscitare. Totuși, un minim de dotări este imperios necesar (Tabel 2), dotări care de cele mai multe ori sunt

necostisitoare și deja prezente în marea majoritate a clinicilor veterinare.

Nu în ultimul rând, succesul resuscitării unui astfel de pacient depinde și de disponibilitatea unui personal medical antrenat. Astfel, se recomandă ca pentru fiecare nou-născut să fie disponibil un cadru medical, care la nevoie să poată realiza rapid și eficient o resuscitare adecvată (Traas, 2008; Cavanagh, 2017).

Odată stabilizați, nou-născuții canini și felini vor necesita reevaluări regulate. Se recomandă monitorizarea atentă a gradului de activitate, a somnului, a poziției adoptate și a greutății corporale. Acești pacienți vor crește zilnic în greutate cu cel puțin 10% din greutatea lor corporală (Cavanagh, 2017). Ei tind să își revină complet, în ciuda faptului că sunt extrem de vulnerabili în această perioadă (Lopate, 2009). ■

Bibliografie

1. Abreu RA et. Vannucchi C. 2016. Intensive care of newborn puppies. Veterinary Focus, 26 (1), 45-48.

2. Cavanagh AA. 2017. Neonatal Resuscitation, Clinician s Brief, 27-32.

3. Lopate C. 2009. The critical neonate: under 4 weeks of age. Clinician s Brief, 9-13.
4. Mathews K, Kronen PW, Lascelles D et al. (WSAVA Global Pain Council), 2014. Guidelines for recognition, assessment and treatment of pain, JSAP, 55, E10-68.

5. Traas AM. 2008. Resuscitation of canine and feline neonates, Theriogenology, 70: 343-348.

NOU!
DIN GAMA BRAVECTO

PROTECȚIE
UNICĂ AȘA CUM ESTE
FIECARE PISICĂ

Vă prezentăm BRAVECTO® PLUS, primul produs împotriva puricilor și căpușelor, cu acțiune îndelungată, PLUS o acoperire excelentă, cu spectru larg, împotriva paraziților interni, conceput special pentru nevoile pisicilor.

Control pentru o durată
de 12-săptămâni împotriva
puricilor & căpușelor PLUS
acoperire cu spectru larg.

purici

căpușe

vierme
cardiac

vierme
cilindric

vierme
cu cârlig

Mulți stăpâni de pisici preferă să țină sub control acțiunea ecto și endoparaziților printr-o singură aplicare, pentru a evita situațiile stresante din timpul aplicării. Prin urmare, vă oferim un nou produs revoluționar care se potrivește cu cercetările științifice. Bravecto Plus a fost conceput pentru a oferi un control fără stres, excelent și de lungă durată, împotriva căpușelor, puricilor și paraziților interni, acelor clienți care doresc să urmeze recomandările actuale privind deparazitarea pisicilor, precum și ultimele tendințe în controlul infestațiilor cu ecto și endoparaziți.

Bravecto Plus este un alt produs Rx care conține puternica substanță Fluralaner, oferit de către compania MSD Animal Health.

NOI NE PREOCUPĂM DE PACIENȚII PATRUPEZI, ASTFEL ÎNCÂT CLIEȚII SĂ REVINĂ LA DUMNEAVOASTRĂ.

BRAVECTO®
PLUS

Produsul Rx este disponibil numai la cabinetele veterinare

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să citiți prospectul produsului.
www.bravectofacts.com

Centenarul fondării Catedrei: Inspecția Sanitară a Cărnurilor și Parazitologie

în cadrul Facultății de Medicină Veterinară din București, de către Acad. (m.c.) Profesor univ. DVM. PhD. ION CIUREA (1878-1944)

● Prof. univ. DVM, PhD, Dumitru Curcă – Facultatea de Medicină veterinară din București, România Membru titular; Membru titular CRIFST/DIS al Academiei Române

Moldova a fost primul stat centralizat român (1359) cu fondatori ai culturii europene și luptători neînfricați care și-au apărut pământul strămoșesc, cum ar fi: **Bogdan I** (1359-1365), **Petru Mușat** (1375-1391), **Alexandru cel Bun** (1400-1432), **Ștefan cel Mare** (1457-1504) etc.

Bucovina este un vechi teritoriu românesc, locul de început al statului feudal Moldova, aici aflându-se vechile capitale ale acestuia (**Baia, Siret, Suceava**). De asemenea, aici se găsesc marile ctitorii și gropnițe domnești. În anul 1392 se face prima mențiune documentară a Bucovinei, într-o cronică polonă, desemnând partea de nord-vest a Moldovei situată în nord-estul României, fiind locuită încă din Paleolitic (100.000 - 10.000 î. Hr.). Județul Suceava, parte a Bucovinei de Sud, a fost reprezentativ pentru istoria românilor. Pământ al legendelor, acesta este pentru vizitatorii acestei părți a României, cunoscută sub numele de Bucovina, un loc unde istoria este prezentă în pământul înobilat de glorie, loc de naștere a unei străvechi civilizații.

În lucrarea sa, **Descriptio Moldaviae** (1716), Dimitrie Cantemir arată că hotarul de miazănoapte al Țării de Sus a Moldovei este format de apele Nistrului, Serafinețului, Colacinului și Ceremușului. Aceste delimitări ale Nordului Moldovei sunt precizate de către Dimitrie Cantemir în Tratatul încheiat cu Țarul Petru I al Rusiei, în ajunul bătăliei de la Stănilești din anul 1711 (Fig. 1), parte a Campaniei de la Prut în jos a Războiului Ruso-Turc din anii 1710-1713, când Voievodul Moldovei, Dimitrie Cantemir, l-a sprijinit în această bătălie pe Țarul Petru cel Mare în cam-

pania acestuia împotriva Imperiului Otoman.

Dumitrașco Vodă Cantemir, în descrierea ținuturilor Moldovei, menționează că creșterea vitelor constituia, în ținuturile vestice ale Moldovei, „singura ocupație cu care se îndeletniceau locuitorii acestor regiuni și aceea care le dă hrană din belșug”. Cea mai bună iarbă din Carpații Orientali și zonele învecinate se găsea în masivele muntoase ale Câmpulungului și Vrancei. Deși piața internă era slab dezvoltată, împinși de nevoi, țărani vindeau o parte din animale pentru a-și putea plăti datoriile către vistieria domnească. Uneori, când surveneau calamități naturale sau prădăciuni, țărani nu reușeau să-și plătească birurile și pentru a scăpa de presiunile și silniciile dregătorilor fugeau, lăsând așezările pustii. Pentru a putea face față lipsei de numerar, domnii sileau atunci pe boierii mari să le acorde „împrumute”.

De asemenea descrie: „Caii moldovenesci din partea muntelui sunt mai mici, e adevărat, și la trup aproape că seamănă cu cei rutenești (caili Huțuli), dar sunt foarte robuști, duc foarte bine

la greu și au copitele atât de tari încât, de-ar merge pe drumuri oricât de grele, nu e nevoie să le pui potcoave. Regiunile de câmpie au însă cai mai mari, falnici, renumiți prin frumusețea armonioasă a făpturii, prin iuteala și prin rezistența lor și foarte lăudați de poloni și unguri, dar chiar și de turci, care au și un proverb: „Un persan tânăr și un cal moldovenesc sunt mai de laudă ca orice”.

Preponderența zootehniei asupra cultivării pământului la nivelul întregii țări, ilustrată de majoritatea călătorilor străini, este pusă în evidență și de nivelul calitativ al inventarului tehnic specific muncilor agricole.

Activitatea din agricultură cea mai grea și importantă este aratul pământului, ce necesita un număr mare de animale de tracțiune. Călătorii străini Antonio Maria Graziani și Paul de Alep au întâlnit, în peregrinările lor, țărani care arau pământul cu pluguri trase de câte cinci-perechi de boi. Această realitate este confirmată și de unele reprezentări picturale de pe pereții unor ctitorii bisericești (Fig. 2) ale lui Ștefan cel Mare din județul

Figura 1 – Dimitrie Cantemir (1673-1723) portret în prima ediție din 1716 a operei Descriptio Moldaviae (stânga); Harta Principatelor Române și Bătălia de la Stănilești din 1711 (dreapta)

Figura 2 – Pictură murală din anul 1488, a unor ctitorii bisericești: mănăstirea Voroneț „Capela Sixtină a Estului” (stânga și mijloc); biserica Sfântu Ilie (dreapta)

Figura 3 – Aratul în zona colinară cu două/trei perechi de boi, pe timpuri (stânga), în epoca modernă (dreapta)

Suceava (biserica Sfântul Ilie și mănăstirea Voroneț). Faptul ilustrează că activitatea de creștere a animalelor mari de jug (boilor) era nemijlocit legată și de aratul pământului (Fig. 3).

Un factor deloc neglijabil, ce a influențat evoluția celor două sectoare economice de bază ale agriculturii, cultivarea pământului și respectiv creșterea animalelor, a fost și starea precară a căilor de comunicație. După cum bine se știe, cultivarea pământului era condiționată și de existența unor drumuri pentru înlesnirea transportului utilajelor și produselor agricole. Nu de puține ori, însă, rutele principale de circulație reprezentau drumuri impracticabile, cu „noroi gros care ajungea până la genunchii oamenilor”, iar alteori, chiar „până la pieptul cailor”. Ne dăm ușor seama cam în ce stare se aflau căile de circulație secundare, destinate să mijlocească legătura dintre diferite părți ale hotarului (vatra) satului.

Caii sunt descriși în toate documentele istorice vechi, ca fiind cel mai apropiat ajutor al omului în munca câmpului, transport, cât și în războaie. Cavaleria română și-a făcut datoria în repetate rânduri în apărarea teritoriului, a ființei sale

naționale și a credinței strămoșești, nu numai datorită eroismului combatanților, ci și calităților deosebite ale cailor.

După ocuparea Bucovinei (în cârdășie cu cele trei imperii, prin raptul de la 1774) de către Imperiul Habsburgic, în înțelegere cu Imperiul Țarist și cu Imperiul Otoman, aceasta este condusă la început de guvernatori militari austrieci, apoi a fost inclusă în Galiția, pentru a continua procesul de desnaționalizare a românilor, care erau majoritari și băștinași. Prin rezoluția imperială din 26 august 1861, Bucovina primește dreptul de a avea drapel propriu (culorile erau albastru și roșu, dispuse vertical, având la mijloc stema Bucovinei), stemă (reprezentând capul de bour, specific Moldovei), precum și toate drepturile adiacente statutului de Ducat al Imperiului Austriac.

Bucovina, devenită Ducatul Bucovinei în Imperiul Austriac (Habsburgic), este o regiune istorică cuprinzând un teritoriu care acoperă zona adiacentă orașelor Rădăuți, Suceava, Gura Humorului, Câmpulung Moldovenesc, Vatra Dornei, Siret și Vicovu de Sus din România, precum și orașele Cernăuți, Cozmeni, Zastavna, Vășcăuți pe Ceremuș, Vijnița, Sadagura și

Storjineț, actualmente din Ucraina.

Diploma imperială din 9 decembrie 1862, Franz Joseph I (Fig. 4.). Împărat al Austriei, Rege al Ungariei și **Mare Duce al Bucovinei**, scria: „Ca parte din Dacia Veche, țara aceasta Bucovina se număra sub stăpânirea Domnilor Moldovei la așa numită **Țară de Sus** și ajunsese sub eroul Ștefan cel Mare, la un mare renume, prin biruințele strălucite ale acestuia asupra dușmanilor creștinătății și ai civilizațiunii...”.

Pentru prevenirea și tratarea bolilor la animalele de rentă în Principatele

Figura 4 – Împăratul Austro-Ungariei Franz Joseph I, care a domnit între 2 decembrie 1848-21 noiembrie 1916; în anul 1851 (stânga) și la 1910 (dreapta)

DEPISTAREA HEMATURIEI

tehnologie oferită de
blücare

GRANULE DE LITIERĂ PENTRU O MAI BUNĂ MONITORIZARE A ATUI

SEMNELE ATUI SUNT DIFICIL DE URMĂRIT

RECURENȚA ESTE FRECVENTĂ ÎN
CAZURILE ATUI

Depistează precoce semnele
de recurență și poate preveni
complicațiile repetate și
dureroase

PROPRIETARII DE PISICI SUNT
PREOCUPAȚI DE SĂNĂTATEA ANIMALULUI
LOR DE COMPANIE

Nu dețin echipamentele necesare
pentru o monitorizare adecvată la
domiciliu

PISICILE ADESEA ASCUND SEMNELE DE
BOALĂ

Este dificilă depistarea precoce a
problemelor de sănătate

HEMATURIA ESTE UN INDICIU
PUTERNIC PENTRU MAJORITATEA
CAZURILOR DE ATUI**

1. Identificarea precoce poate
preveni agravarea bolii
2. Neglijarea sau amânarea vizitelor
la medicul veterinar pot duce la
prelungirea bolii și agravarea
acesteia, precum și apariția de
complicații ulterioare

UN INSTRUMENT REVOLUȚIONAR PENTRU DEPISTAREA HEMATURIEI

**GRANULELE PENTRU DEPISTAREA
HEMATURIEI SUNT UN INSTRUMENT
CARE PERMITE DEPISTAREA PRECOCE
A PREZENȚEI SÂNGELUI ÎN URINĂ
PISICILOR, FĂCÂND MAI UȘOARĂ
MONITORIZAREA SĂNĂȚĂII ACESTORA**

CE SUNT

- Granule albe cu agent reactiv încorporat
Acesta determină schimbarea culorii din
alb în albastru în contact cu sângele

CÂND SE UTILIZEAZĂ

GRANULELE PENTRU DEPISTAREA HEMATURIEI
SUNT UN INSTRUMENT CARE SE UTILIZEAZĂ PENTRU
MONITORIZAREA ULTERIOARĂ DUPĂ UN EPISOD DE ATUI

CUM FUNCȚIONEAZĂ

4 PAȘI SIMPLI

1. Presărați granulele
în litiera pisicii.
2. Examinați litiera
pisicii după ce pisica
urinează.
3. Dacă granulele sunt
albe, testul este
negativ.
Dacă devin albastre,
testul este pozitiv
și indică prezența
sângelui în urina
pisicii.
4. Adresați-vă imediat
medicului veterinar.

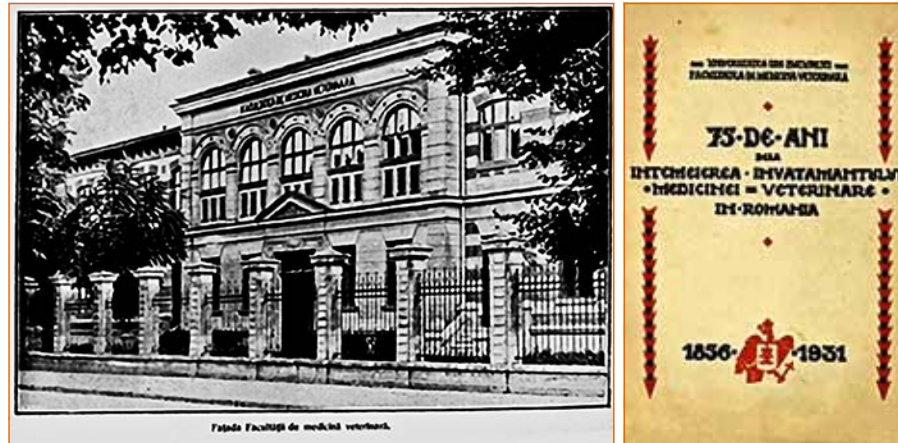

Figura 5 – În anul 1887, s-a dat în folosință pavilionul central al monumentalei clădiri a Facultății de Medicină Veterinară din Splaiul Independenței nr. 105, precum și unele anexe din suprafața de 6 hectare teren (stânga); Volumul omagial (dreapta) tipărit cu ocazia Aniversării a 75 ani de la întemeierea învățământului medical-veterinar din România (1856-1931)

Figura 6 – Clădirea (stânga) și parada medicilor militari (umani, veterinari și farmaciști) în fața Institutului Medico-Militar, după anul 1896

Române, începând din anul 1853 s-a început pregătirea primilor specialiști în cadrul Școlii de Mică Chirurgie de la Mănăstirea Mihai Vodă, fără a exista o școală de sine stătătoare pentru studiul medicinei veterinare.

Această școală avea să înceapă abia în 1856 „de facto”, ca apoi, în anul 1861, „de jure”. Să punctăm faptul că, în anul 1887, s-a dat în folosință pavilionul central al monumentalei clădiri a Facultății de Medicină Veterinară din Splaiul Independenței nr. 105 (Fig. 5), precum și unele anexe din suprafața de aproximativ 6 hectare teren. Detalii privind înființarea și evoluția învățământului medical-veterinar în România, începând din anul 1856 până la anul 1931, se pot găsi în cartea monumentală, (carte ce este ignorată de către unii așa ziși „istorici”) și anume: **Volumul omagial tipărit cu ocazia Aniversării a 75 ani de la întemeierea**

învățământului medical-veterinar din România (1856-1931).

Crescând mereu numărul medicilor veterinari absolvenți ai Școlii veterinare din București, iar pe de altă parte,

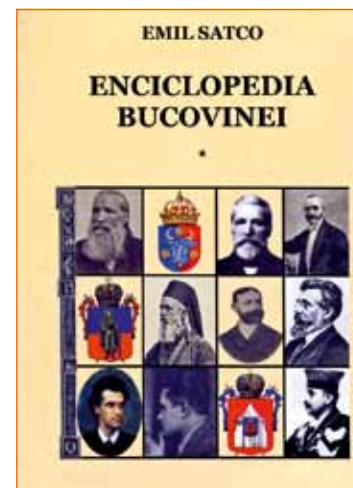

Figura 7
Enciclopedia
Bucovinei,
vol. I, 2004

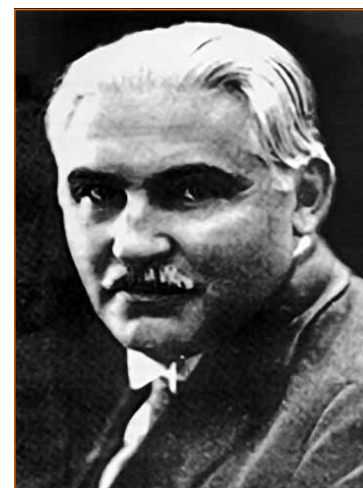

Figura 8
Profesor dr.
Academician (m.c.)
Ion Ciurea
(1878-1944)

scăderea exportului de animale de la valoarea 28 milioane lei în anul 1877, la numai 4 milioane lei în anul 1882, s-a simțit nevoia întrunirii specialiștilor din domeniu pentru a dezbate unele probleme legate de aceste scăderi atât de alarmante și totodată găsirea și implementarea unor măsuri de redresare a situației în sectorul animalier. Aceste măsuri nu au putut asigura în totalitate numărul de medici de care avea nevoie armata. În consecință, în decembrie 1884, s-a hotărât să se reînființeze, la București, Institutul Medico-Militar (I.M.M.), ale cărui baze fuseseră puse încă din 1871, dar sediul propriu-zis a fost construit în anul 1896. Clădirea a fost construită în București în anul 1896, prin înaltul Decret Regal nr. 2824/decembrie 1883, publicat în Monitorul Oficial nr. 2/23.01.1884, prin care se aprobă înființarea Institutului Sanitar-Militar și regulamentul de funcționare al acestuia (Fig. 6).

În anul 2004, cu sprijinul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului din România, în prestigioasa editură EDITURA PRINCEPS EDIT IAȘI, au apărut sub redacția reputatului Profesor EMIL SATCO, două volume ale Enciclopediei Bucovinei, volumul 1 cuprinzând 693 de pagini, iar volumul 2 cuprinzând 767 de pagini (Fig. 7).

Lucrarea cuprinde un număr impresionant de informații privitoare la viața și opera bucovinenilor, din domeniul culturii, artei, științei, teologiei, social-politic, sportiv etc. De asemenea, este inclus un număr însemnat de personalități ale medicinei veterinare, care s-au născut în Bucovina sau au activat pe aceste meleaguri.

Unul dintre acești medici veterinari este și **Ion Ciurea** (Fig. 8) care, prin munca și creația sa, a adus contribuții însemnate în domeniul parazitologiei veterinare cu implicații directe în salubitatea cărnurilor destinate consumului, fiind totodată **fondatorul Catedrei intitulate: Inspekția sanitară a produselor alimentare de origine animală și Parazitologie.**

Ion Ciurea s-a născut la 13/26 aprilie 1878, în orașul Fălțiceni, județul Suceava, plasa Târgu (fosta Moldova Șomuz). Contrar celor prezentate de mulți istorici care s-au referit de-a lungul anilor la biografia lui Ion Ciurea (2, 19, 21, 22, 23) precum că, ar fi urmat școla primară și cea secundară în orașul natal, Fălțiceni, îndeosebi ale celor scrise de Prof. dr. Al. Niculescu în anul 1987 în cartea intitulată: „Personalități din trecutul medicinei veterinare” pag. 116 (3), informații ce sunt contrazise prin datele înscrise în Certificatele de absolvire a învățământului primar și ale celui secundar din România, unde se relevă cu certitudine incontestabilă că, elevul Ion Ciurea a urmat **primele trei clase primare (I-III) la Școala rurală din comuna Miroslăvești*** (în trecut, Miroslăvești), conform Certificatului de Absolvire nr. 34 din 14 august 1891 (Fig. 9). În anul școlar 1891-1892, a urmat în **învățământul primar urban**, studiind clasa

* La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Miroslăvești făcea parte din **plasa Siretul de Sus a județului Suceava** și era formată din satele Miroslăvești-Năvrăpești, Soci, Ciohoreni, Verșeni și Mitești, având în total 4.228 de locuitori. În comuna **Miroslăvești** funcționau, la acea vreme, patru biserici și două școli mixte cu 69 de elevi, iar principalul proprietar de terenuri era Gr. M. Sturdza (Lahovari, George Ioan, 1901, „Miroslăvești, com. rur.” în: **Marele Dicționar Geografic al României**. 4. București: Stab. grafic J. V. Socescu. pp. 351-352). Anuarul Socec din 1925 consemnează comuna în plasa Pașcani a aceluiași județ, având 4.500 de locuitori în aceleași sate (satul Miroslăvești-Năvrăpești numindu-se Miroslăvești). În anul 1950, comuna a fost transferată raionului Pașcani din regiunea Iași. Iar apoi în 1968, comuna a trecut la județul Iași („Legea nr. 3/1968”. Lege-online.ro. Accesat la 27 mai 2014; „Legea nr. 2/1968”. MonitorulJuridic.ro. Accesat la 27 mai 2014). Componenta actuală o are din 2004, când satul Ciohoreni s-a separat pentru a forma o comună de sine stătătoare („Legea nr. 545 din 25 noiembrie 2004 pentru înființarea comunei Ciohoreni prin reorganizarea comunei Miroslăvești, județul Iași”. Lege Online.ro. Accesat la 27 mai 2014).

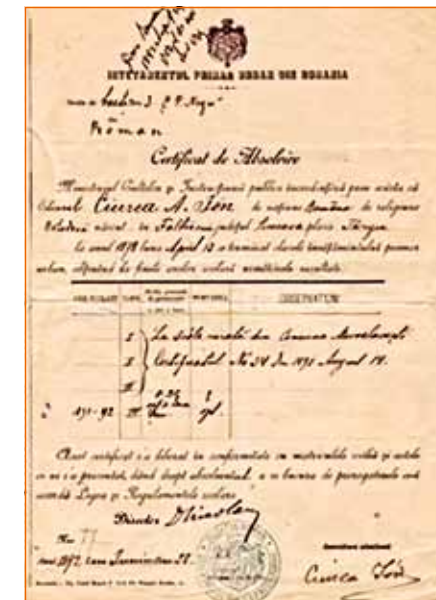

Figura 9 – Certificatul nr. 77 emis la data de 28 Ianuarie 1892, de către Școala de băieți nr. 3 „C. P. Negri” din orașul Roman, Învățământul primar urban. Se menționează că a efectuat clasele I-III la Școala rurală din comuna Miroslăvești conform Certificatului de Absolvire nr. 34 din 14 august 1891

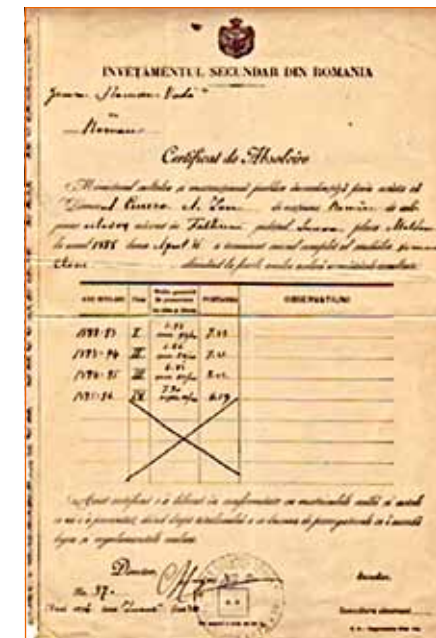
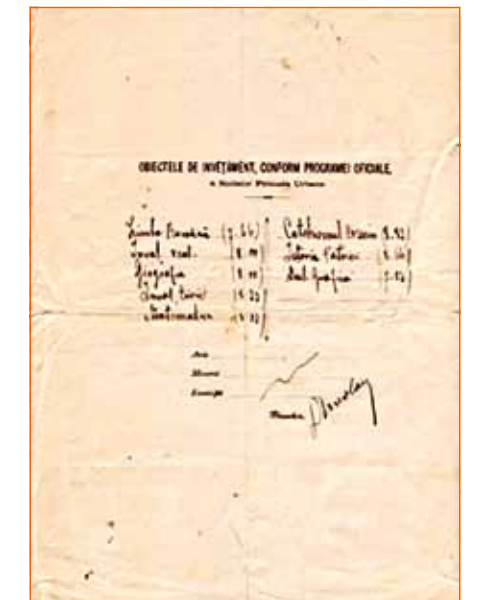

Figura 10 – Certificatul nr. 87 emis la data de 30 Iunie 1896, de către Gimnaziul „Roman Vodă” din orașul omonim, Roman, Învățământul secundar din România

a 4-a la **Școala de băieți nr. 3 „C. P. Negri” din orașul Roman**, conform Certificatului emis la data de 28 Ianuarie 1892 (Fig. 9).

Cursurile secundare le-a făcut la **Gimnaziul „Roman Vodă”** din orașul omonim, Roman, astfel: anul I 1892-1893; anul II 1893-1894; anul III 1894-1895 și anul IV 1895-1896 (Fig. 10).

Gimnaziul „Roman Vodă” funcționează de la **30 septembrie 1872**, sufletul înființării acestuia fiind **Costin Brăescu**, care i-a dat și numele. Până în anul 1891 a funcționat în clădirea viitorului Spital militar (pe locul Spitalului Municipal de Urgență de astăzi), apoi până în anul 1899 într-o construcție situată în fața ac-

Figura 11 – Clădirea în care funcționează începând din anul 1899 gimnaziul „Roman Vodă”, apoi Liceul „Roman Vodă”, actualmente Colegiul Național „Roman Vodă”

◀ tualei clădiri a gimnaziului (Fig. 11). În anul 1919, împreună cu alte zece gimnazii din țară, devine Liceul „Roman Vodă”, iar din anul 2000 obține denumirea de **Colegiul Național Roman Vodă**. Colegiul este cea mai cunoscută școală din Roman, în decursul istoriei sale având elevi și profesori iluștri, printre care și prof. Paul Riegler care a urmat între anii 1880-1888 școala gimnazială „Roman Vodă”.

După absolvirea învățământului secundar în anul 1896, Ion Ciurea urmează, în perioada anilor 1896-1901, cursurile Școlii Superioare de Medicină Veterinară din București, care funcționa în noul amplasament din Splaiul Independenței nr. 105 (Fig. 12).

În anul 1902, își susține teza pentru obținerea titlului de medic veterinar, având ca temă aspecte despre **Tifosul canin** (Leptospiroza canină) sau boala de Stuttgart, este cauzată de mai multe tipuri de leptospire, unele dintre ele transmițându-se ușor, de la câine la câine. Totodată, câinii bolnavi sau purtători reprezintă principala sursă de infecție cu unele leptospire pentru celelalte specii de animale și pentru om), în timpul directoratului prof. Al. Locusteanu. La acea vreme, pentru obținerea titlului de medic veterinar, pe lângă examenele obligatorii ce trebuiau susținute, era obligatorie și prezentarea unei lucrări denumite TEZĂ, efectuate în laboratoarele Școlii și tipărită. Prezentăm un model de lucrare din anul 1902 (Fig. 13).

Începând din data de 10 aprilie 1902 până la data de 01 Februarie 1903,

I. Ciurea a făcut serviciu ca angajat, la circumscripția sanitar-veterinară C.F.R. din Craiova, deoarece concursurile pentru ocuparea posturilor de medic veterinar nu erau anuale. Din februarie 1903 până în anul 1905, proaspătul medic veterinar Ion Ciurea și-a satisfăcut stagiul militar. La concursul organizat abia în anul 1905, Ion Ciurea se înscrie, reușind al doilea (1). Pe baza concursului obținut, Ion Ciurea și-a ales postul de medic veterinar al **abatorului din orașul Piatra-Neamț**. Astfel că, de la 27 iunie 1905 până la 14 aprilie 1923, activează în orașul Piatra Neamț, în calitate de medic veterinar pedinte de Direcția Zootehnică și Sanitar Veterinară, conform certificatului emis de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, eliberat la cererea înregistrată sub nr. 33259/1938, spre a-i servi pentru aranjarea drepturilor la pensie, semnată de Ministrul: Gh. Predescu și de Directorul Direcției Zootehnice și Sanitar Veterinare: dr. Șt. Iancovici. Nu se poate spune ce l-a determinat să-și aleagă acest oraș: frumusețile regiunii, patriarhatul domolului oraș de munte sau alte cauze. La Piatra Neamț s-a căsătorit de tânăr, cu Cecilia Ivlev, fiica medicului veterinar șef al orașului Piatra Neamț. Medicul veterinar Ivlev Constatin a absolvit Școala veterinară în anul 1874. În orașul Piatra Neamț, ce îl alesese prin concurs, alăturându-și, tot din acest oraș, o demnă și respectată doamnă de viață, Cecilia Ciurea (fostă Ivlev), ce vor avea împreună un singur băiat Constantin, ce a urmat facultatea de medicină din București, iar după absolvirea facultății, va lucra ca

preparator de la 1 ianuarie 1928, în cadrul Catedrei fondate de tatăl său, în anul 1919.

Referitor la activitatea de început ca medic veterinar la abatorul din Piatra Neamț, anii 1905 și 1906, acești ani de început ai profesiei de medic veterinar, sunt descriși astfel:

„Piatra Neamț, oraș frumos, așezat între dealuri împădurite și râul Bistrița. Încolo, nimic, decât cluburi și cafenele de discutat „politică” și de jucat cărți, ceea ce ar fi trebuit să facă și Ciurea, pentru a fi pe placul tinerilor cu care atunci făcuse cunoștință, deoarece timpul liber trebuia ocupat cu ceva. Au început atunci să învețe amândoi limba germană și, pentru a fi mai atrăgător pentru el, s-au abonat la revista editată de prof. Östertag de la Școala Superioară de Medicină Veterinară, din Berlin. În felul acesta, învățau și limba germană și aflau în același timp ce se lucrează nou în străinătate”.

La scurtă vreme, Ion Ciurea află de cercetările făcute la Berlin, referitor la parazitul *Cisticercus bovis* și de faptul că la abatorul din Berlin se făcea examenul obligatoriu pentru aceste larve. În elucidarea acestor aspecte cu implicații în sănătatea publică, ia legătura cu profesorul de parazitologie Nicolae Leon, de la Facultatea de Medicină a Universității din Iași, devenind un bun colaborator, cercetând îndeosebi aspecte de parazitologie la animale, îndeosebi la pești.

Curios și dornic de a cunoaște care este situația la noi, începe cu orașul Piatra-Neamț și, în scurt timp, publică rezultatele lucrărilor sale în revista „Arhiva

Figura 12 – Pavilionul central al campusului medical veterinar din Splaiul Independenței 105. Între anii 1885-1887 se construiește localul propriu în sistem pavilionar, al Școlii Superioare de Medicină Veterinară din Splaiul Independenței nr. 105, planul de construcție fiind semnat de arhitectul Nicolae Cerkez. La conducerea Școlii în perioada 1885-1890 era prof. (colonel) Ioan Popescu.

veterinară”, editată de corpul profesoral al Școlii Superioare de Medicină Veterinară din București. Este lucrarea care atrage atenția profesorului **Robert von Östertag**, asupra cercetătorului român și drept urmare va începe o susținută corespondență.

Este vorba de Revista de specialitate intitulată: **Zeitschrift für Fleisch- und Milchhygiene** (Fig. 14), în traducere – **Revista pentru igiena cărnii și laptelui**, apărută în anul 1890 la Berlin, sub conducerea profesorului **Robert von Östertag** (1864-1940), medic veterinar, profesor la Școala Superioară de Medicină Veterinară din Berlin, (care a introdus în anul 1890, un riguros program de inspecția cărnurilor în abatoare), unde Ion Ciurea, medic veterinar la Piatra Neamț, publica observațiile sale printre care și lucrarea intitulată: **Trichinelosis bei der Katze**, în Zeitschr. f. Fl.-u. Milchhyg; März 1911.

În cealaltă revistă editată tot în Germania: **Zeitschrift für infektionskrankheiten, parasitäre Krankheiten und Hygiene der Haustiere** (Fig. 15), în traducere: **Revista pentru bolile infecțioase, bolile parazitare și igiena animalelor**, apărută în anul 1906, la Berlin, sub conducerea celor trei specialiști din acest domeniu și anume: dr. medic veterinar **Robert von Östertag** de la Școala Superioară de Medicină Veterinară din Berlin; dr. medic veterinar **E. Joest** de la Școala Superioară de Medicină Veterinară din Dresda; dr. medic veterinar **K. Wolffhügel** de la Școala Superioară de Agricultură și Medicină Veterinară din Buenos Aires; unde medicul veterinar practician Ion Ciurea, din Piatra Neamț, publică printre altele, articolele: **Über einige neue Distomen aus dem Darm unserer Haustiere und das Pelikans für welche die Fische als Infektionsquelle zu betrachten sind**; Ztschr. f. Infektionskr. d. Haustiere, XVI, 445-458, fig. 1-3 dans texte, Pl I; 1915; **Über einige neue Distomen aus dem Darm unserer Haustiere und das Pelikans für welche die Fische uns**; Ztschr. f. Infektionskr. d. Haustiere, XVII, 108-112, fig. 1-4 dans texte; 1915.

În perioada cât a lucrat la **Abatorul din Piatra Neamț (1905-1919)**, a făcut observații și a publicat lucrări referitoare la:

- unele procese tumorale sau boli parazitare întâlnite la vacă:
- *Limfosarcom primitiv al timusului*

Figura 13 – Coperta TEZEI nr. 145 susținută la examenul pentru obținerea titlului de medic veterinar, din anul 1902 (stânga); subcoperta (dreapta) ce cuprinde disciplinele de studiu din cei cinci ani, precum și profesorii care le-au predat. În programa Școlii Superioare de Medicină Veterinară, disciplina denumită: Inspecția sanitară a cărnurilor, era inclusă în cadrul Catedrei conduse de prof. Paul Riegler, iar Parazitologia nu exista ca disciplină de sine stătătoare

Figura 14 – Revista pentru igiena cărnii și laptelui, apărută în anul 1890, la Berlin

cu metastază la organele genitale;

- două cazuri de hematurie;
- adenocarcinomatoza la bou;
- un caz de epilepsie la vacă etc.
- a descoperit cisticercul de *Taenia saginata* în carnea vitelor tăiate în abator;
- la găină:

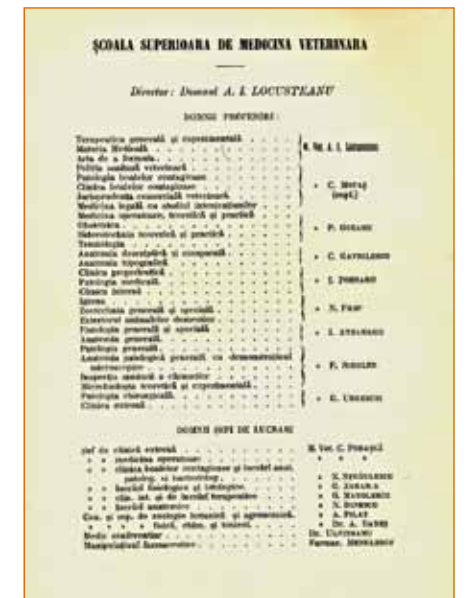

Figura 15 – Revista pentru bolile infecțioase, bolile parazitare și igiena animalelor, apărută în anul 1906, la Berlin

- *Sarcom globocelular generalizat*;
- a publicat câteva lucrări în care semnalează *Trichinella spiralis* la pisică;
- *Gnathostoma hispidum* și *Spiroptera sexalata* la porc,
- larva plerocercoidă de *Diphyllbothrium latum* la plătică și biban.

Figura 16 – Revista ARHIVA VETERINARĂ, apărută la 1 martie 1904

În anul 1909, când era oarecum cunoscut prin lucrările sale atât în țară, cât și în străinătate, apare în activitatea prof. Ciurea un fapt care îi va marca preocupările sale de cercetare pentru aproape toată viața: a găsit în piața orașului Piatra Neamț un crap foarte mare, care prezenta pe toată suprafața corpului și mai ales pe cap, o serie de formațiuni ca niște perle de o rară frumusețe. Este vorba de *Neodiplostomum perlatum* – Ciurea (1910).

Odată cu cercetarea lui *Neodiplostomum perlatum*, Ion Ciurea începe studiul trematodelor în evoluția cărora intervine, drept gazdă definitivă sau intermediară, pește, într-un stadiu sau altul de dezvoltare. La Piatra Neamț, strânge un material extrem de bogat pe care-l grupează pe problematică, atât cât are posibilitatea, în țară (4, 6, 8).

Ion Ciurea, ca membru al Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România, fiind în comitetul de conducere al Asociației, precum și membru al Societății de Medicină Veterinară, publică articole științifice în periodicele vremii și anume: **ARHIVA VETERINARĂ**, revistă cu circulație internațională (Fig. 16); **Revista de Medicină Veterinară**, cu subtitlul: Zootehnie, Igienă și Economie rurală (Fig. 17), sub Direcțiunea lui I. Șt. Furtună, Șeful serviciului veterinar din Direcția Generală a Serviciului Sanitar. Revista apare în luna aprilie a anului 1888 (Anul VIII, 1905), inițial la Focșani, apoi

Figura 17 – REVISTA de MEDICINĂ VETERINARĂ. Zootehnie, Igienă și Economie rurală, apare în luna aprilie 1888 (Anul VIII, 1905), inițial la Focșani, apoi la București. Începând din 1923 – în REVISTA de MEDICINĂ VETERINARĂ și de Zootehnie, apare și BULETINUL Asociației Generale a Medicilor Veterinari (Anul XXXVII, 1925), (Anul LVII, 1946)

la București. Din anul 1923 – REVISTA DE MEDICINĂ VETERINARĂ ȘI DE ZOOTEHNIE, publică și BULETINUL Asociației Generale a Medicilor Veterinari (Anul XXXVII, 1925), (Anul LVII, 1946).

Ion Ciurea publică articole de specialitate și în revistele: **ARCHIVES ROUMAINES DE PATHOLOGIE EXPÉRIMENTALES ET DE MICROBIOLOGIE**, apare sub Conducerea prof. Ion Cantacuzino, în anul 1928 (Fig. 18); **REVISTA ȘTIINȚELOR VETERINARE** (apariție lunară; Director Ion Călinescu; Redactor Dr. Florin Begnescu), apărută în 1916 (Fig. 19); **REVISTA VETERINARĂ MILITARĂ**, revistă a corpului medical-veterinar militar (Fig. 20), **BULETINUL Direcției Zootehnice și Sanitare Veterinare** (Fig. 21); **Revista Parasitology**, Londra, apărută în anul 1918, sub conducerea Profesorului George H.F. Nuttall de la Universitatea Cambridge, în colaborare cu PhD. Keilin D. (Fig. 22), Ion Ciurea publică articolul: **Heterophydes de la faune parasitaire de Roumanie; Parasitology**, vol. 16 (1), p. 1-21, London; 1924; precum și în **Bull. Sect. Sci. Acad. Roum**, unde publică articolul intitulat: **Sur une nouvelle Proalaria et son metacercare**; Bull. Sect. Sci. Acad. Roum, nr. 9-10, Bucharest; 1928.

În anul 1910, Ion Ciurea obține un concediu de doi ani, pentru studii în străinătate, pe cont propriu. În septembrie 1910, pleacă în Germania, unde studiază la Berlin și Königsberg, până în anul 1912. În cei aproape doi ani de studii în Germania,

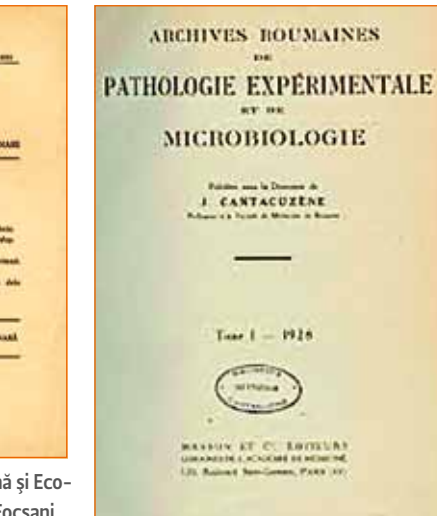

Figura 18 – ARCHIVES ROUMAINES DE PATHOLOGIE EXPÉRIMENTALES et de MICROBIOLOGIE, apărută în 1928

a lucrat în laborator, ca asistent ajutător, la Institutul Imperial de sănătate sub conducerea profesorului Robert von Östertag (Fig. 23), în problema inspecției cărnurilor. A părăsit în semestrelor de vară Berlinul, pentru a merge în laboratorul aflat la Königsberg, sub conducerea profesorului dr. Max Braun (1850-1930) și dr. Max Lühe, unde a executat o serie de lucrări de zoologie și parazitologie, cu implicații în parazitozile de la om și animale (zoonoze). Numele complet al prof. Max Braun (Fig. 24) este: Maximilian Christian Gustav Carl Braun (30 September 1850, in Mysłowitz – 19 February 1930, in Königsberg). Urmează totodată, la Berlin, cursurile de Anatomie patologică și lucrările practice specifice de laborator, sub conducerea profesorului Ostreich.

La Berlin s-a specializat în inspecția alimentelor, atât la Școala de medicină veterinară cât și la abatorul din oraș, de sub conducerea profesorului Jacob von Bongert.

În străinătate a lucrat cu deosebită pasiune și intensitate. Nenumăratele sale caiete de note, care au rămas în laboratorul fondat în anul 1919 la Facultatea de Medicină Veterinară din București, precum și numeroasele preparate de parazitologie și anatomie patologică, pe care le-a făcut în perioada cât a lucrat, arată că profesorul Ion Ciurea s-a pregătit într-un mod cu totul deosebit. Această seriozitate a pregătirii o dovedește și legătura strânsă

Figura 19 – Revista Științelor Veterinare, apariție lunară; apărută în 1916, Redactor Dr. Florin Begnescu

Figura 20 – REVISTA VETERINARĂ MILITARĂ, apărută în anul 1929

Figura 21 – BULETINUL Direcției Generale Zootehnice și Sanitare Veterinare, apărut în anul 1919

Figura 22 – Revista Parasitology, London, apărută în anul 1918

Figura 23 – Robert von Östertag (Martie 24, 1864 – Octombrie 7, 1940), medic veterinar german care a introdus în anul 1890, un riguros program de inspecția cărnurilor în Berlin, fiind considerat pe drept cuvânt „părintele inspecției veterinare a cărnii” în Germania (stânga), reușind astfel ca, în anul 1900, să reducă incidența tuberculozei de tip bovin, la om. A publicat, printre primii, manualul intitulat: *Lehrbuch für Fleischbeschauer* care, mai târziu, a fost tradus în limba engleză: *Handbook of Meat Inspection* (dreapta)

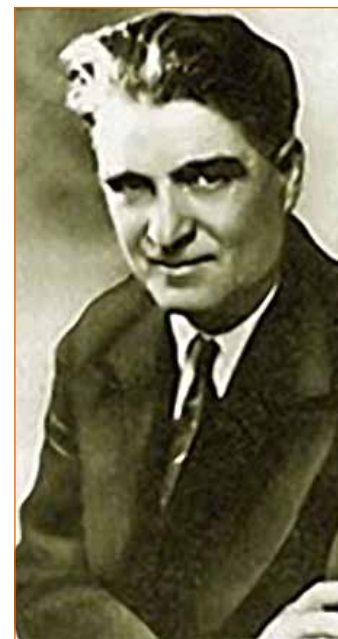
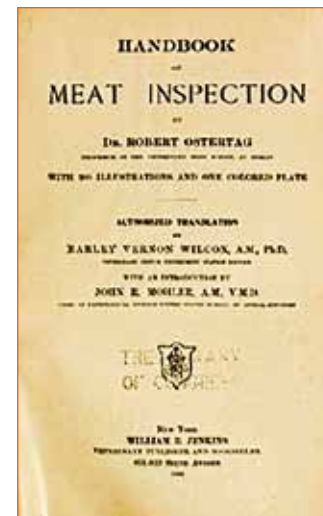
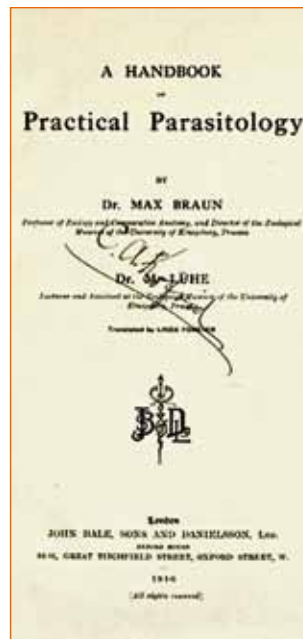

Figura 24 – Prof. Max Braun (1850-1930), vestit parazitolog al vremii (stânga); manualul practic de parazitologie intitulat: *A Handbook of Practical Parasitology*, London, 1910, în colaborare cu dr. M. Lühe (dreapta)

pe care a avut-o până în ultima parte a vieții sale cu savanții străini, atât din Occident cât și cu cei din Orient, cu care a corespondat sau la care a lucrat.

Prof. Östertag a apreciat în mod deosebit activitatea și cercetările făcute de I. Ciurea referitor la helminții peștilor, după cum și la formele larvare ce trec de la pește la om și animale, lucrări care au servit prof. Östertag la întocmirea tratatului său de inspecția alimentelor, în a cărui

prefață scrie: „Am completat capitolele referitoare la patologia peștilor cu ceea ce a stabilit în lucrările sale atât de valoroase elevul meu, Ion Ciurea”.

În laboratorul de parazitologie aflat la Königsberg de sub conducerea Prof. Max Braun (1850-1930), a studiat printre altele și paraziții de la animale care trec la om (zoonoze), profesorul publicând în anii 1915 și 1920 mai multe manuale: I.: *Naturgeschichte der tierischen*

Parasiten des Menschen. II.: Klinik und Therapie der tierischen Parasiten des Menschen. 5. Aufl. (Band 1) und 2. verm. Aufl. (Band 2). 2 Bände.[nach diesem Tite suchen] Würzburg und Leipzig, Kabitzsch, 1915/1920. X, 559 SS., 3 Bll.; VI, 506 SS. Mit 426 Abbildungen im Text. Ohln.bde. Iar în colaborare cu dr. M. Lühe publică manualul practic de parazitologie intitulat: *A Handbook of Practical Parasitology*, London, 1910 (Fig. 24). ▶

◀ Faptul că Ion Ciurea a audiat **cursurile prof. Max Braun** și a colaborat cu acesta, a influențat mult orientarea cercetărilor ulterioare întreprinse de prof. Ion Ciurea care, cel puțin pentru țara noastră, este **primul care trece la efectuarea de lucrări experimentale**; el reproduce diferite helmintoze și determină gazdele intermediare pentru multe trematode. În acel timp, câțiva mari parazitologi ai lumii, ca **Max Braun, Askenazy** și alții, erau preocupați de modul de transmitere al lui *Opisthorchis felineus*. Consacrarea sa pe plan internațional se datorează descrierii la pești a metacercarului infestant de *Opisthorchis felineus* și reproducerea experimentală a dezvoltării lui la animale domestice, corectând eroarea renumitului parazitolog elvețian **E. Askenazy**. Ciurea Ion lucrează intens la această studiu, tot la Piatra Neamț, între anii **1913-1916** și descrie modul de evoluție la trematodele *Opisthorchis felineus* (Fig. 25), *Pseudophyton danubiense* sau *Mothorchis albidus*, aprofundând studiul peștilor ca gazdă intermediară pentru trematode, dintre care menționăm: **Larvele de Diphylobothrium latum la peștii din bălțile Dunării** (1913), larva la plătică și biban (Fig. 26).

Activitatea profesională și cea științifică a lui I. Ciurea se va întrerupe brusc pentru o perioadă doi ani, întrucât în ziua de **28 iunie 1914, Franz Ferdinand**, arhiducele Austriei și moștenitorul tronului austro-ungar, a fost asasinat la Sarajevo de **Gavrilo Princip**, un student naționalist sârb-bosniac. Asasinatul a amorsat tensiunea gravă, care exista deja în Europa. Rebeliunile de la Sarajevo provocate de asasinarea arhiducelui Franz Ferdinand au fost instigate de minoritatea sârbă, care era nemulțumită de anexarea în **1908 a Bosniei și Herțegovinei** de către imperiul Austro-Ungar, ca și de invadarea și ocuparea violentă a provinciei de către același imperiu, în 1878. Astfel, la 15/28 iulie 1914, Austro-Ungaria declară război Serbiei.

La 17/30 Iulie 1914, reprezentanții Antantei fac cunoscut guvernului român acordul țărilor lor privind unirea Transilvaniei cu România, în schimb participării României la război împotriva Puterilor Centrale (5, 18). La 18/31 Iulie 1914, este trimis mesajul Împăratului Germaniei Wilhelm al II-lea către regele

Carol I, prin care cerea României să-și îndeplinească obligațiile către Puterile Centrale (prevăzute de Tratatul din oct. 18/30, 1883, semnat la Viena de către Regele Carol I, în cel mai strict secret, Tratat de alianță româno-austro-ungar, la care Germania aderă în aceeași zi).

După doi ani de neutralitate, 1914-1916, **România** își mobilizează armata și populația, și intră în război alături de puterile Antantei, la **14/27 VIII 1916, când medicul veterinar Ion Ciurea, având gradul de colonel, era șeful Serviciului veterinar al Diviziei 9** (12, 13, 14), avându-l ca suplinitor pe medicul veterinar G. K. Constantinescu, cu gradul de căpitan (viitorul profesor de genetică și zootehnie, fondator al Institutului Național Zootehnic, devenit în perioada de comunizare a României – Institutul de Cercetări Zootehnice), care s-au aflat pe frontul din Cadrilater* (Dobrogea).

Apărarea era condusă de **Generalul Mihail Aslan, comandantul Armatei a III-a**, care avea în subordine și capul de pod de la Turtucaia, ce declarase plin de importanță, cu doar câteva zile înaintea catastrofei că: „**Turtucaia va fi Verdunul românesc**”. Generalul Mihail Aslan ordonă comandantului Diviziei a 9-a Infanterie să lase pentru apărarea capului de pod Silistra doar 4 batalioane, cu celelalte forțe să execute un contra-atac înspre Turtucaia. Trupele din Divizia a 9-a Infanterie au

* Bătălia s-a desfășurat între **1 și 6 septembrie 1916** și s-a încheiat cu înfrângerea trupelor române, care apărau capul de pod Turtucaia. Generalii Mihail Aslan și Constantin Teodorescu erau la comanda a 19 batalioane inițial, iar apoi 31 batalioane (în faza finală): cu un efectiv de 39.000 luptători. **Bilanțul sângeros al înfrângerii de la Turtucaia nu este cunoscut cu exactitate**. Dar se estimează că trupele române au suferit următoarele pierderi: 3.500 de militari au reușit să se salveze, refugiindu-se la Oltenița sau Silistra; 7.000 morți și răniți au fost îngropați în cele două imense gropi comune din Cimitirul de Onoare Șumensți (**Daidâr**)/Bulgaria; **28.500 au fost luați prizonieri**. Cultul Eroilor a construit în anul 1926 Cimitirul de onoare de la Șumenți (**Daidâr**), unde au fost înhumați aproximativ **8.000 militari români, bulgari, germani și turci** din împrejurimile localității Turtucaia și de pe raza județului Durostor. Aceștia sunt îngropați în morminte individuale și în două gropi comune. Astăzi, Cimitirul de onoare este administrat de **Muzeul de Istorie Națională din Tutrakan**.

fost însă oprite și obligate să se retragă la Silistra, astfel scapă cu viață și Ion Ciurea. În aceste condiții are loc predarea trupelor române din capul de pod Turtucaia. Formarea Diviziei a 9-a s-a făcut conform **Ordinului Diviziei 9 Infanterie nr. 1549** din 01 iunie 1913, batalionul 2 și-a schimbat garnizoana de la Ostrov la Anadolchiov (lângă Constanța), unde a venit și restul regimentului de la Galați. Cu data de **01 ianuarie 1914**, unitatea constituită pe două batalioane și o companie de mitraliere și-a mutat reședința la Turtucaia (ce aparținea României după al doilea război Balcanic din vara anului 1913, reglementat prin pacea de la București și Constantinopol). Acest regiment a participat la războiul din **anul 1913 din Bulgaria**. Pentru faptele de arme drapelul său a fost decorat cu medalia **Trecerea Dunării 1913**.

După terminarea Primului Război Mondial, în toamna anului **1919** se înființează la **Școala Superioară de Medicină Veterinară din București**. La conferința „**Inspekția sanitară a produselor alimentare de origine animală și Parazitologie**”, postul de **conferențiar** este ocupat de Ion Ciurea, ce urma să se titularizeze prin concurs. Medicul veterinar al orașului Piatra Neamț, Ion Ciurea, s-a specializat în acest domeniu în Germania, pe cont propriu, în anii 1910-1912, în instituții de profil din Berlin și Königsberg.

Cu toate că învățământul medicinei veterinare avea atunci o vechime de peste 60 de ani, totuși nu fusese numit niciodată un specialist în **parazitologie**. În această a doua etapă a activității sale, Ion Ciurea, devenit **profesor titular al catedrei de Inspekția sanitară a produselor alimentare de origine animală și Parazitologie, din luna aprilie 1922**.

Ion Ciurea depune o dublă activitate foarte intensă, didactică și de cercetare, întrucât, începând cu anul **1921**, Școala Superioară de Medicină Veterinară se transformase în **Facultatea de Medicină Veterinară** și este încorporată în Universitatea București. În țara noastră, cât și în învățământul medical veterinar, au existat cercetări de parazitologie începând cu anul 1889, dar aproape toate în jurul **babesiozelor** și apoi ale **durinei**; cercetări efectuate după planuri sistematice, urmărind o înlănțuire științifică, nu au fost efectuate (4).

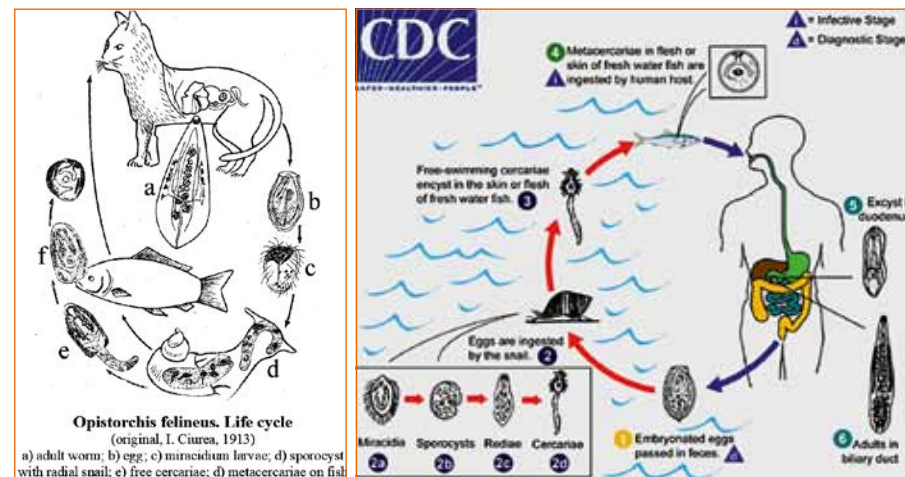

Figura 25 – Life Cycle – Opisthorchis felineus

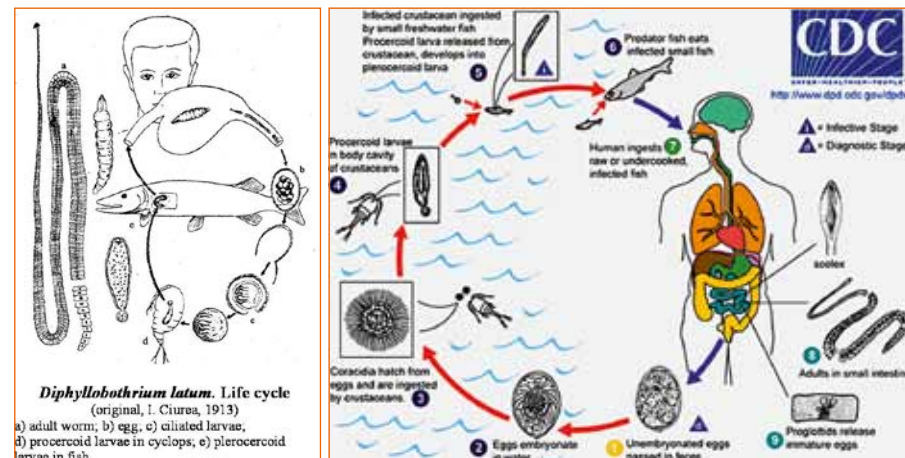

Figura 26 – Life Cycle – Diphylobothrium latum

Așa cum rezultă din programa Școlii Veterinare din anul 1864, **nu exista o catedră de Inspekția sanitară a produselor alimentare de origine animală și de Parazitologie**.

În anul **1864**, se întoarce în țară medicul veterinar Ion Andronic, cu diplomă de medic veterinar de la Școala veterinară din Alfort-Paris. Prin stăruința sa, **se elaborează un nou program** pentru Școala veterinară din București, de către o comisiune compusă din: dr. Davila, dr. Severin, **Med. Vet. Andronic**, dr. Protici, dr. Teodori, dr. Atanasovici; împărțită în 6 catedre și anume:

1. Științele naturale: Fizica, Chimia, Farmacologia, Botanica.
2. Anatomia descriptivă. Fiziologia și Exteriorul animalelor domestice.
3. Anatomia și patologia copitelor. Arta potcovitului.

4. Anatomia patologică, Patologia generală și clinica internă.
5. Patologia chirurgicală și chirurgia veterinară, clinica externă.
6. Higiena și Poliția sanitară, Morbele epizootice și contagioase. Medicina legală. Aceste cursuri sunt împărțite în 5 ani. Elevii școalei veterinare pot dobândi două grade:
 1. Pentru gradul de sub-veterinar sunt 3 (trei) examene.
 2. Pentru gradul de veterinar sunt 4 (patru) examene și o teză în scris făcută de candidat asupra unui subiect ales de dânsul și studiat în timpul cursurilor.

(ss: **Dr. Davila, Severin, Teodori, Protici, Atanasovici, Vet. Andronic.**)

Primul document care atestă predarea noțiunilor de „**Controlul alimentelor**” este Regulamentul Școlii Veterinare din anul

1883. Proiectul a fost elaborat în timpul directoratului prof. Alexandru Locusteanu, fiind consecința dezbaterilor din timpul lucrărilor Primului Congres al Medicilor Veterinari din 1882, regulament ce a rămas în vigoare până în anul 1909.

Ordinea de zi a Congresului desfășurat în 10-12 mai 1882, a fost stabilită încă din anul 1881 și a cuprins următoarele probleme:

- Poliție sanitară;
- Zootehnie;
- Igienă publică;
- Patologie veterinară;
- Chestiuni diferite.

Profesorul Al. Locusteanu a susținut un raport asupra tuberculozei la om și animale, propunând ca această maladie să fie de domeniul poliției sanitare veterinare. Apoi, despre gastro-entero-nefrită (babezioză) a raportat medicul veterinar pe atunci, al județului Dolj, viitor profesor, Constantin N. Vasilescu.

În anul 1883, pe baza acestui Regulament, Școala Veterinară se transformă în **Școala Superioară de Medicină Veterinară**, cu durata de studii de 5 ani. În Regulamentul Școlii se prevedea că absolvenții anului V se pot prezenta la examenul pentru obținerea diplomei de medic veterinar. Al patrulea din cele cinci examene cuprindea următoarele discipline: poliția sanitară, boalele epizootice și contagioase, **inspekția sanitară a cărnurilor de măcelărie**, zootehnia și obstetrica. Juriul examinator al fiecărui examen se compunea din profesorii care predau materiile respective.

În perioada 1879-1886, în cadrul celei de-a 6-a catedre, conform regulamentului din 1883, (Patologie generală, Anatomie patologică generală și **Inspekțiunea sanitară a cărnurilor de măcelărie** și obstetrică), cursul era predat de profesorul Panait Constantinescu.

În perioada 1886-1889, cursul de Patologie generală a fost predat de prof. suplinitor Nicolae Mihăilescu (Michăilescu) fost șef al serviciului veterinar al județului Ilfov.

În anul **1889, Cristian Calcianu** este numit profesor la Catedra de patologie generală, anatomie patologică, și **inspekția cărnurilor**, pe care a condus-o până în anul 1892.

După anul **1892**, catedra a fost condusă de prof. suplinitor **Gavril** ▶

◀ **Demetrescu**, până în anul 1900. Din anul 1900 la conducerea Catedrei de „**Patologie generală, anatomie patologică generală cu demonstrații de microscopie**“ este numit profesorul Paul Riegler iar „**Inspecția sanitară a cărnurilor, Microbiologia teoretică și experimentală**“ este condusă tot de prof. Paul Riegler.

Conform celor prezentate la Fig. 13, Coperta TEZEI nr. 145 susținută la examenul pentru obținerea titlului de medic veterinar, din anul 1902 (stânga); subcoperta (dreapta) ce cuprinde disciplinele de studiu din cei cinci ani, precum și profesorii care le-au predat. În programa Școlii Superioare de Medicină Veterinară, disciplina denumită **Inspecția sanitară a cărnurilor** era inclusă în cadrul Catedrei conduse de prof. Paul Riegler. Redăm în facsimil disciplinele componente ale catedrei conduse de prof. Paul Riegler (Fig. 27).

În anul 1909, programa Școlii Superioare de Medicină Veterinară precum și acoperirea pe posturi, se prezintă în felul următor:

- Terapeutică medicală și experimentală – Alexandru Locusteanu;
- Materia medicală și arta de a formula – Alexandru Locusteanu;
- Anatomie descriptivă și comparată – Constantin Gavrilescu;
- Anatomie topografică – Constantin Gavrilescu;
- Medicină operatorie, teoretică și practică – Paul Oceanu;
- Obstetrică și teratologie – Paul Oceanu;
- Clinică și patologie medicală – Ion Poenaru;
- **Patologie generală, anatomie patologică cu demonstrații de microscopie – Paul Riegler;**
- **Inspecția sanitară a cărnurilor, microbiologia teoretică și experimentală – Paul Riegler;**
- Clinica și patologia boalelor externe – Gheorghe Udriski;
- Zootehnia generală și specială – Nicolae Filip;
- Higiena și exteriorul animalelor domestice – Nicolae Filip;
- Patologia și clinica boalelor contagioase – Constantin Motaș;
- Poliția sanitară veterinară – Constantin Motaș;
- Jurisprudența comercială veterinară

– Constantin Motaș;

- Medicină legală cu studiul intoxicației – Constantin Motaș;
- Fiziologia generală și specială – Ioan Athanasiu;
- Istologia – Ioan Athanasiu.

Funcționau în aceeași perioadă în calitate de conferențieri: Aurel Babeș, care preda fizica, chimia, toxicologia, urologia și Alexandru Pilat care preda botanica, zoologia, agronomia.

Ulterior, s-a realizat în anul 1919, o **conferință** rezultată prin separarea disciplinei de **Inspecția sanitară a cărnurilor**, din cadrul catedrei conduse de prof. Paul Riegler, precum și introducerea **pentru prima dată** la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București a disciplinei de **Parazitologie**, conferință ce va fi acoperită de Ion Ciurea, specializat în aceste domenii la Școlile de profil din Germania, în anii 1910–1912. În aprilie 1922 Ion Ciurea este titularizat profesor universitar.

Astfel, programa Școlii din anul 1923, are o repartizare mai judicioasă a disciplinei. Disciplina de **Inspecția sanitară a cărnurilor** și-a schimbat titulatura în **Inspecția sanitară a produselor alimentare de origine animală**. S-a ajuns ca disciplinele și profesorii repartizați să fie după cum urmează:

- Anatomie descriptivă și topografică – G. Gavrilescu;
- Patologia și clinica medicală – I. D. Poenaru;
- Anatomia patologică și microbiologia – P. Riegler;
- Istologia generală și fiziologia animală – I. Athanasiu;
- Patologia și clinica boalelor contagioase – C. Motaș;
- Poliția sanitar-veterinară – C. Motaș;
- Jurisprudența veterinară – C. Motaș;
- Patologia și clinica chirurgicală – Gh. Udrischi;
- Farmacodinamia și terapia generală – Gh. Slavu;
- Medicina experimentală și igiena – Al. Ciucă;
- **Inspecția sanitară a produselor alimentare de origine animală; Parazitologia** – I. Ciurea;
- Chimia biologică – R. Vlădescu;
- Zootehnia și exteriorul animalelor domestice – GH. K. Constantinescu;
- Fizica medicală (la Facultatea de

științe) – C. Niculescu;

- Botanica medicală (la Facultatea de științe) – Tr. Salacolu;
- Zoologia descriptivă – A. Popovici-Bâznoșeanu;
- Medicina operatorie și clinica obstetricală – Mihail Fălcoianu;
- Embriologie și teratologie – I. Drăgoiu;
- Siderotehnia – I. Bucică.

Luându-se în calcul necesitățile pregătirii complexe a medicului veterinar în raport de nevoile și nivelul de dezvoltare al societății românești din acea perioadă, precum și de nevoile practice din teren, în **15 octombrie 1925**, Ministerul Agriculturii cere Ministerului Instrucțiunii să creeze, **pe lângă programa existentă, șase conferințe, respectiv:**

- Conferința asupra **laptelui și produselor derivate;**
- Conferința asupra **apiculturii cu patologia apicolă;**
- Conferința asupra **pisciculturii;**
- Conferința asupra **sericiculturii cu patologia specifică;**
- Conferința asupra **industriilor animale;**
- Conferința asupra **economiei rurale și agronomiei.**

Cu toate că, eforturile cadrelor didactice mențin activitatea instructivă la standarde superioare, noua situație impune **elaborarea, în anul 1936**, a unui nou **regulament gândit în sensul îmbunătățirii activității generale**, dar nu se aduc schimbări organizatorice majore față de regulamentul din 1929. El prevede funcționarea a **15 catedre și 5 conferințe**, durata studiilor **rămânând la 5 ani**, iar examenele de doctorat rămân în număr de 6, fiind finalizate cu susținerea unei teze originale, tipărite. Din Anuarul Universității din București pentru anul universitar 1934/1935, la Catedra de **Parazitologie și Inspecția Sanitară a alimentelor și Conferința de Zoologie** condusă de prof. Ion Ciurea mai activau: Conferențiarul dr. Gheorghe Dinulescu însărcinat provizoriu la 1 Noiembrie 1933 (cu predarea conferinței de Zoologie), iar în cadrul Laboratorului de **Parazitologie și Inspecția Sanitară a alimentelor** activau: Director I. Ciurea; Asistent Gh. Dinulescu, de la 15 octombrie 1929; Preparatură Constantin I. Ciurea (medic uman, fiul profesorului), de la 1 ianuarie 1928 (Fig. 28).

La cursul de **Zoologie și Parazitologie** s-a acordat atenție **zoonozelor parazitare**. Iar la cursul de **Inspecția sanitară a alimentelor de origine animală** și industriile anexe, s-au abordat probleme referitoare la examenul înainte și după tăierea animalelor în abator și asupra bolilor bacteriene și parazitare care se transmit la om, precum și controlul sanitar veterinar în hale și piețe publice, s-a acordat atenție inspecției cărnurilor, peștelui, păsărilor, vânatului, moluștelor, crustaceelor, ouălor, icrelor, conservelor de carne în cutii ermetice închise și al mezelurilor. S-au stabilit condițiile de conservare a produselor alimentare de origine animală.

Legiuirile din 1929 și 1936 vor fi modificate în anul 1938, când prin noi prevederi legislative se încearcă noi îmbunătățiri. Astfel, prin „Legea pentru modificarea și complectarea legilor privitoare la învățământul superior“, apar schimbări și în planul de învățământ al facultății, ajungându-se la o structură specială. Numărul catedrelor se reduce la 13, iar cel al conferințelor crește la 7, modificarea realizându-se prin contopirea unor catedre și crearea altora.

Astfel, Catedra de microbiologie și anatomie patologică sunt despărțite în două catedre: Microbiologie și, respectiv, Anatomie patologică.

Catedrele de parazitologie și inspecția sanitară a alimentelor sunt transformate în: Catedra de zoologie și parazitologie, cu o conferință de Piscicultură de la 10 Decembrie 1938; iar disciplina de Inspecția sanitară a alimentelor, devine o **conferință de sine stătătoare**. Apoi la reforma din 1948, se transformă în catedră.

Catedra de Patologie generală și igiena veterinară este transformată în Catedră de igienă și alimentație; iar Catedra de patologie și clinică chirurgicală, în Catedra de medicină operatorie și patologie și Catedra de obstetrică, patologie și clinică bovină sunt contopite într-o singură catedră și o conferință.

Conducerea disciplinei de Inspecția sanitară a alimentelor, începând din anul 1939, când devine o conferință de sine stătătoare, este preluată de conf. dr. Vasile Țoitz (1939–1948, doctor în medicina veterinară din anul 1925), apoi ca profesor 1948–1953.

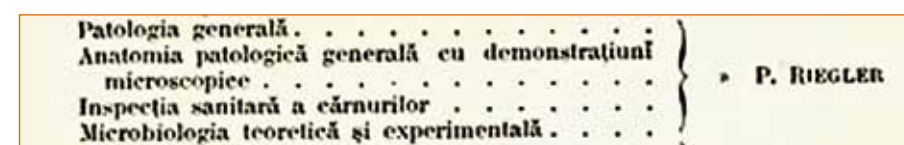

Figura 27 – Catedra la 1902, intitulată: Patologie generală, Anatomie patologică generală cu demonstrații de microscopie; Inspecția sanitară a cărnurilor, Microbiologia teoretică și experimentală, condusă în perioada 1900–1921, de prof. Paul Riegler

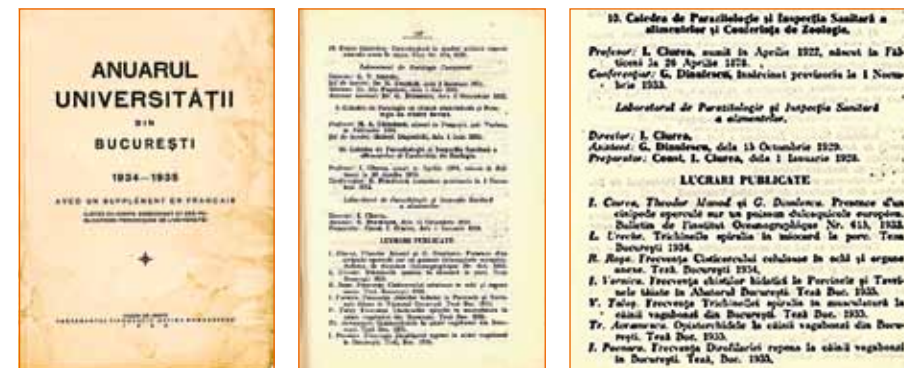

Figura 28 – Anuarul Universității din București pentru anul universitar 1934/1935, angajații Catedrei de Parazitologie și Inspecția Sanitară a alimentelor și Conferința de Zoologie, precum și lucrările științifice publicate

La reforma învățământului din anul 1948, conferința de Inspecția sanitară a alimentelor se transformă în catedră, ce este condusă de dr. Vasile Țoitz până la decesul său, în 1953, când vine la conducere prof. dr. Dumitru Popovici. Acesta va conduce catedra până la pensionarea sa, în anul 1964 (la vârsta de 70 de ani). Din 1964, conducerea catedrei este preluată de șeful de lucrări dr. Popa Gavrila, promovat Conferențiar, apoi, din 1971, profesor, care va conduce catedra până la pensionare, în 1988.

Din 1988–1992 au activat în perioade scurte: șef de lucrări Mihai D. Mihai (1988–1990); dr. Popescu Nicolae (1990–1991); șef lucrări Constantin Savu (1991–1992). Începând din 24 Februarie 1992–2001 postul este ocupat prin concurs de prof. dr. Vasile Stănescu, care revine după 27 de ani de apostolat și manageriat la FMV Cluj-Napoca. Din anul 2001, profesorul Savu C. preia conducerea catedrei până în anul 2018. În perioada 2001–2018, disciplina era intitulată **Controlul sanitar veterinar al produselor de origine animală**.

Noua denumire dată: Inspecția și Controlul Produselor Alimentare de Origine Animală, din 2018, iar conducerea este preluată de șef lucr. dr. Georgescu Mara, având colaboratori pe: șef lucrări Ilie Lu-

cian, asist. univ. Boițeanu Cătălina și asist. univ. Turcu Alexandra.

Recent a luat ființă disciplina **Igienă și tehnologie alimentară**, ce a apărut ca o necesitate privind alinierea absolvenților Facultății de Medicină Veterinară din București, la directiva EU 2005/36/EC. Conducerea este asigurată de conf univ. Dr. Petcu Carmen Daniela.

Din disciplina de **Control sanitar veterinar al produselor de origine animală**, s-au format o serie de cursuri aprofundate ce stau la baza celor trei specializări masterale urmate în anul VI de studenții Facultății de Medicină Veterinară. S-au desprins, de-a lungul timpului, discipline conexe care tratează mai detaliat și în profunzime subiecte ce s-au regăsit inițial în curricula disciplinei originare: **Igienă, Calitate și Tehnologie Alimentară** (în prezent Igienă și Tehnologie Alimentară), **Managementul Siguranței Alimentelor, Medicină Veterinară și Sănătate Publică, Inspecția Unităților Specializate în Obținerea și Procesarea Produselor de Origine Animală și în Lucrări Practice în Unități de Sacrificare și Procesare a Produselor Alimentare**.

Prof. Ion Ciurea este cel care întemeiază, începând din anul 1919, la Facultatea de Medicină Veterinară, nu numai **Catedra de Inspecția Sanitară a**

Figura 29 – Pavilionul de Parazitologie, unde a fondat Ion Ciurea laboratorul și muzeul după anul 1919

Figura 30 – Muzeul de ihtiopatologie fondat de I. Ciurea

◀ **cărnurilor** (redenumită apoi **Inspekția Sanitară a Alimentelor**) și **Parazitologie**, ci și **primul Laborator de cercetări experimentale pentru studiul helminților** care, în stare larvară, se găsesc la pești, iar în stare adultă la om, mamifere și păsări ihtiofage.

Toate cercetările efectuate de Ion Ciurea s-au bazat pe observațiile privind infestațiile naturale, cât și pe cele experimentale (9, 10). **Metoda experimentării** introdusă la studiul trematodelor, a avut și are o importanță covârșitoare pentru cercetare în general, a acestor specii de helminți (fig. 11).

Prof. Ion Ciurea a fost cercetătorul care a răspuns prompt și cu multă dragoste când era nevoie de priceperea sa. Dacă analizăm perioada **1905–1919**, adică aproape **14 ani petrecuți la Piatra Neamț**, în care timp a publicat peste 30 de lucrări științifice, vedem că preocupările i-au fost legate de viața celor în mijlocul cărora trăia. O parte din lucrările științifice efectuate se referă la **probleme de controlul alimentelor**, sarcina pe care o avea ca medic veterinar oficial de abator și apoi de oraș, în Piatra Neamț, iar apoi în 1916–1918 ca medic militar, cu gradul de colonel, șef al serviciului veterinar al diviziei a 9-a, care a luptat în Dobrogea. În cadrul pavilionului catedrei de **Inspekția sanitară a cărnurilor** (redenumită apoi **inspekția sanitară a alimentelor**) și **Parazitologie** (fig. 29). A amenajat primul **muzeu de ihtiopatologie** din România (fig. 30)

Prof. I. Ciurea a întemeiat, la Facultatea de Medicină Veterinară, unul din cele mai frumoase **muzee de ihtiopatologie**,

Figura 31 – Grigore Antipa (n. 27.11.1867, Botoșani – d. 09.03. 1944, București) a fost un naturalist, biolog darwinist, zoolog, ihtiolog, ecolog, oceanolog și profesor universitar român. Este savantul care a renovat total și instalat în 1906 Muzeul Național de Istorie Naturală, care acum care îi poartă numele, în actualul său lăcaș din București. A fost Membru titular al Academiei Române din anul 1910

în atingerea acestui scop, a colaborat aproape **3 decenii** cu savantul **Grigore Antipa** (Fig. 31), cu care a organizat **studiul Deltei Dunării** sub diferite aspecte, în special în privința fondului piscicol, al cărui director era dr. medic veterinar Petre Popescu-Daia (Fig. 32).

Cooptarea sa, pe timp de trei ani, din 1929 și până în 1931, în consiliul de administrație al pescăriilor statului — după sugestia marelui său prieten, savantul Grigore Antipa, — a fost pentru el cel mai favorabil prilej ca să continue și

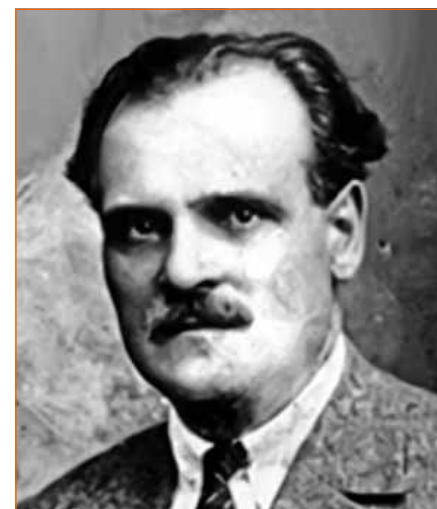
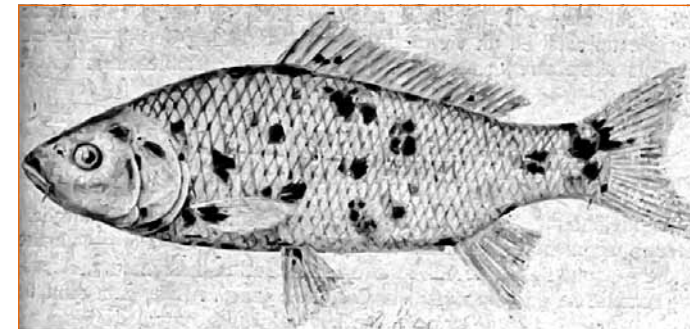

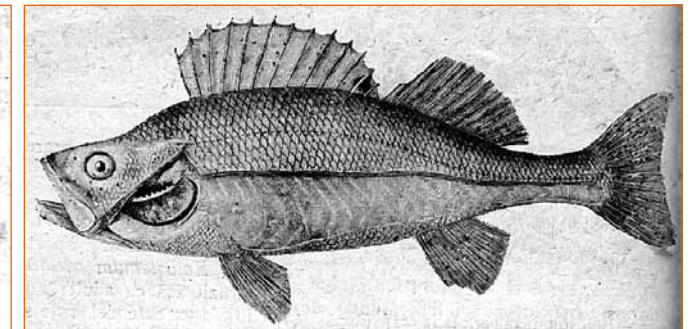
Figura 32 – Medicul veterinar Petre Popescu-Daia (1872–1952) se remarcă între medicii veterinari deschizători de drum, pionier în piscicultura românească. A urmat timp de 4 ani cursurile Școlii Superioare de Medicină Veterinară din București între anii 1892–1896. Din 1923 până la 1930, când este pensionat, deține importantul post de director general al Pescăriilor Statului

să **adâncească studiile sale asupra viermilor paraziți, pe care omul, mamiferele și păsările, îi iau de la peștii din bălți și Delta Dunării, sau din lagunele Marii Neagre**. De acum încolo, întinsul apelor și împărțita stufului îl vor atrage ca un magnet. El va avea sub mână gazdele definitive și gazdele intermediare ale paraziților și va putea, prin cercetări experimentale răbdătoare, să descopere ciclul evolutiv al multor specii, organizația lor, poziția lor sistematică. „Din mâna de maestru a prof. Ion Ciurea totul a ieșit perfect. Nimic nu a

Black spots disease in carp induced by *Nascus cuticola* (after I. Ciurea, 1924)

Figura 33

Black points disease in perch with *Rossicotrema donicum* (after I. Ciurea, 1928)

Figura 34

Pearly *Holostomyazis* in carp (after I. Ciurea, 1924)

Figura 35

Eustrongylides excisus in perch (*Perca fluviatilis*) (after I. Ciurea, 1938)

Figura 36

fost pe jumătate făcut. Pentru că Ciurea, pe lângă entuziasmul pentru știință — fără de care nimic nu se poate crea — a avut și **cultul spiritului critic** — în lipsa căruia nimic nu rămâne viabil”. (Aprecieria aparține biologului Acad. prof. Constantin Motaș).

Aprofundarea studiului peștilor ce sunt **gazde intermediare pentru trematode**, îl consacră în lumea cercetătorilor și-l face cunoscut celor care se ocupau cu diferite aspecte ale pisciculturii. Era atunci epoca în care figura marelui **Grigore Antipa** domina problemele economice pescărești, ale pisciculturii și nu numai, din țara noastră. La această muncă de o deosebită importanță **economică, socială și sanitară**, este chemat prof. Ciurea, pentru a-și da aportul ca cercetător. În cadrul **Administrației pescăriilor statului**, prof. Ciurea este **consilier științific** (1929–1931), s-a aplecat asupra studiului infestării cu **trematode** prin consumarea de pește din

bălțile și Delta Dunării sau din lagunele Mării Negre. El a demonstrat că **peștii de apă dulce** și cei de **apă marină** constituie o puternică sursă de infestare cu **trematode variate** nu numai pentru **păsările ihtiofage**, dar și pentru **animalele domestice și om** (cercetări efectuate îndeosebi în perioada 1924–1934). Ion Ciurea ia parte la multe cercetări făcute în Delta Dunării, organizate de **Pescăriile statului**. Posibilitatea de experimentare se mărește foarte mult și, în același timp, și speciile de trematode descrise (8, 11). Cu toate aceste solicitări, prof. Ciurea nu a refuzat nici alte sarcini de cercetare, chiar dacă tematica lor era mai îndepărtată de trematode.

În lucrarea intitulată „**Heterophyidae parazitare în fauna din România**”, bazată pe studii morfologice și experimentale, descrie noi specii de paraziți: **Metagonimus** (Loosia) **romanica** (1912) și **Metagonimus** (Loosia) **dobrogeensis**, **Parascocotyle sinoense**; **Ascocotyle sinoecum** (1923);

Metascocotyle witenberge; acestea având drept gazde intermediare diferite specii de pești ca: **Scardinius erythrophthalmus L**; **Abramis brama L**; **Blicca björkna L**, și **Idus idus**. Efectuând examenul microscopic, I. Ciurea a evidențiat chiști de metacercari în icre, mușchi și aripi. I. Ciurea descrie 5 specii noi din familia **Strigeidae**: **Prohenistomum apendiculatus**, **Proelaris cleveate**, **Neodiplostomum** (Conodiplostomum) **pseudospathula**, **Neodiplostomum** (Conodiplostomum) **perlatus** (1911) și **Neodiplostomum cuticula**. Apoi, în 1924, descrie la crap **Nascus cuticola** (Fig. 33); în 1928 descrie la biban **Rossicotrema donicum** (Fig. 34); în 1924 descrie la crap **Holostomyza perlată** (Fig. 35), iar în 1938 descrie la biban **Eustrongylides excisus** (Fig. 36).

Organizează și dotează cu cele necesare **Laboratorul de lucrări practice de parazitologie** cu studenții anului IV, actualmente este schimbată destinația ▶

Figura 37 – Sala de lucrări practice pentru studenții anului IV – actualmente este schimbată destinația spațiului

Figura 39 – Studenți din anul V, în activitate de clinică – actualmente clădirea demolată

Figura 38 – Sala de Clinică pentru studenții anului V – actualmente clădirea este demolată

◀ spațiului (Fig. 37), precum și **Sala de Clinică** pentru studenții anului V – care în 1987 clădirea a fost demolată (Fig. 38), au fost create condiții optime pentru examinarea animalelor bolnave de maladii parazitare (Fig. 39), pentru efectuarea diverselor experiențe privind ciclul evolutiv a unor helmintoze de la pești la animalele acvatice, a înființat o Secție de păsări acvatice (Fig. 40), pentru activitățile didactice s-au preparat piese macroscopice de studiu (Fig. 41).

În anii 1923–1924 se înregistrează în țara noastră cea mai puternică invazie de *Simulium columbacense* (sau *columbacensis*, *colombaschense*), invazie care

numai în câteva zile a produs moartea a peste 16.000 de animale (bovine). Prof. Ciurea, solicitat de Ministerul Agriculturii, studiază împreună cu prof. Gheorghe Dinulescu, epidemiologia și combaterea invaziilor muștei columbase din anul 1924, în regiunea Banat-Orșova și antrenează la această cercetare un apreciable număr de medici veterinari de pe teren. Cantitatea de material recoltat și adus la laborator a ocupat o colecție de peste 500 de borcane. Lucrarea intitulată: **Prevenirea și combaterea muștei columbase** (1924), publicată în **Revista de medicină tropicală și parazitologie din Liverpool**, a fost recenzată pretutindeni (3, 17, 23).

Prof. Pavlovski de la Leningrad solicită să-i trimită extrase și clișeele lucrării, pentru a fi publicate în tratatul pe care îl edita atunci. Este vorba de cunoscuta lucrare **Giftiere**. Materialul enorm adunat atunci a fost preluat de prof. Dinulescu Gheorghe, care a întocmit monografia **Simulidele din R.P.R.**, publicată în Editura Academiei R.P.Române. Invaziile de muscă columbacă conform hărții răspândirii acesteia pe teritoriul României (Fig. 42), s-au constatat până în anul 1983.

Femela zboară după împerechere și după ce și-a pus ouăle prin pâraiele de munte, din ele mai ies în toilul verii încă

Figura 40 – Vedere din interiorul Secției păsări acvatice – actualmente clădirea este demolată

Figura 41 – Piese macroscopice de studiu

un roi, prin luna Mai sau Iunie. Locul lor obișnuit este în Banat, Oltenia și peste Dunăre în Iugoslavia. Cele mai încercate județe sunt: Mehedinți, Gorj, Dolj, Caraș-Severin. Alteori, însă, se răspîndesc și mai departe. Astfel, în anul 1923, s-au întins către răsărit până-n județul Dâmbovița, fugind de câmpie și ținându-se mai mult de partea dealurilor și a muntelui. Spre mieznoapte s-au urcat până-n Bihor, aproape de Oradea, iar spre Apus au cuprins tot Banatul deluros și muntos. Numai în 1923 au pierit, înțepate de musca-rea, peste 16 000 de vite de toate „soiurile”. Mai mult au pierit dintre **boi și vaci**, dar și **cai** (1585), **oi** (915), **capre**

(460), **porci** (2834), **bivolii**, **măgari**. Au ajuns și în unele crescătorii de **cerbi** din Ardeal, de le-au zvântat. Bietele capre piereau cu botul vârat în fân sau în apă, numai să scape de „pacoste” (citată din articolul „Răspândirea muștei-tele”, d. I. Ciurea și Gh. Dinulescu).

Ciclurile de cercetări referitoare la familiile: **Heterophyidae**, **Strigeidae**, **Opisthorchidae**, **Paramphistomidae** etc., sunt cunoscute în toată lumea. Este foarte interesant modul cum este scrisă adresa de pe plicul unei scrisori trimisă de japonezul prof. **Iokogawa** din **insula Formosa**, care se adresează, în anul 1912, într-o controversă de prioritate, profesorului I. Ciurea „de la

Figura 42 – Răspândirea muștelor columbase pe teritoriul României (după Simionescu, 1983). Femela mică la trup pare că ar fi presărată cu făină; este albicioasă și cu periori galbeni. Pare gheboasă, căci pieptul, la spate, este umflat. Picioarele sunt vârgate alb cu negru

Figura 43 – Vizita renumitului helmintolog rus/sovietic Acad. Konstantin Ivanovich Scriabin (1878–1972) la Facultatea de Medicină Veterinară din București, Catedra de Zoologie și Parazitologie, în Laboratorul de Parazitologie cu Muzeul de Ihtopatologie fondat de Ion Ciurea începând din anul 1919, în față cu pălărie neagră Prof. dr. Lascăr Buruiană; în spate la umăr Prof. Niculescu Alexandru, ultimul rând Prof. dr. Traian Lungu, în stânga lui Prof. dr. Milla Constantin, în față lor cu ochelari Acad. Prof. Ilie Popovici, alături Prof. dr. Vlăduțiu Octavian

Universitatea din Piatra Neamț”.

În anul 1912, Katsurada publică o lucrare în care descrie pe *Metagonimus yokogawai*, pe care, tot în anul 1912, îl descrie și Ion Ciurea, sub denumirea de *Metagonimus romanicus*. Lucrările publicate, una la Tokio și alta la Berlin, apar la intervale de o lună una de alta, prima însă a apărut a savantului japonez, ca atare denumirea de **M. romanicus** a rămas în sinonimie. Este solicitat de numeroși profesori din Europa și Asia pentru consultări în diverse probleme de parazitologie. A fost autorul a sute de lucrări de specialitate, a colaborat și a făcut **schimb de publicații, de preparate și de lucrări științifice** cu ▶

◀ diferiți biologi și parazitologi din lume, contemporani cu el.

Profesorul Ion Ciurea a întreținut legături științifice strânse cu diferiți cercetători străini. A făcut schimb de material cu ei. De dărnicia sa au profitat diferite laboratoare sau muzee străine ca **British Museum** sau **Muzeul suedez de la Göteborg**, cărora le-a trimis dublete din valoroasa sa colecție. Laboratorul și muzeul său de parazitologie și ihtiopatologie de la Facultatea de Medicină Veterinară din București au fost vizitate de savanți străini, printre care renumitul helmintolog rus/sovietic Acad. Konstantin Ivanovich Skriabin (Fig. 43), Stefanski (Polonia); Magrou (Franța); Koizumi (Japonia); Khebil (Egipt), precum și ați specialiști români sau străini.

Ion Ciurea a participat la activitatea AGMVR astfel, în anul 1924 participă la Congresul de Zootehnie și Igienă Veterinară din 12-13 septembrie desfășurat la Cluj, când se organizează și **Expoziția zootehnică a Ardealului**, la care Ion Ciurea face parte din Comitetul de Consultare pe probleme de **Boli Parazitare ale animalelor**, împreună cu medicul veterinar prof. **Constantin Șt. Motaș** care era pe probleme de Boli Infecțioase.

La Congresul de zootehnie și igienă veterinară, ținut la Cluj în perioada 12-13 septembrie 1924, printre alte rezoluții votate, se află și aceea privind „Autonomia Serviciului veterinar militar“, în scopul înlăturării neajunsurilor ce rezultă din această subordonare, dar prima formulare de acest gen a fost făcută încă din anii 1913 și 1914. Separarea celor două servicii, sanitar și veterinar, a fost realizată mult mai târziu, prin Legea pentru modificarea organizării și funcționării Ministerului Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial nr.132 din 8 iunie 1932, când se acordă independența Serviciului veterinar militar, prin crearea unei Direcții veterinar autonome.

În anul 1922 Ion Ciurea este ales membru al **Societății de Helmintologie din Washington**.

Literatura de specialitate citează în sute de locuri lucrările prof. Ciurea, iar alți parazitologi străini au denumit pe unii paraziți descriși ulterior, cu numele savantului român, astfel:

- **Scriabin** denumește un trematod genul *Ciureana*, specia *quinquangularis*;

PROGRAMUL CONGRESULUI DE ZOOTEHNIE ȘI IGIENĂ VETERINARĂ	
Chestiunile	Referenții
1. Acțiunea zootehnică a statului.	<i>Q. Ionescu Brăila</i> <i>Nic. Dinescu</i> <i>Prof. Constantinescu</i>
2. Îndrumări tehnice pentru perfecționarea raselor de animale male.	<i>Prof. Constantinescu</i> <i>Prof. Agricola Curday</i> <i>Achil Constantinescu</i> <i>Dr. Ștefan</i> <i>Dr. Q. Zaharia</i> <i>Dr. D. Contescu</i> <i>Dr. P. Spănuș</i> <i>Bella Wass</i> <i>Artur Teleki</i> <i>M. Bonfort</i> <i>A. Synadino</i>
3. Influența reformei agrare asupra rentabilității creșterii animalelor.	<i>Q. Ionescu Brăila</i> <i>N. Dinescu</i> <i>Y. Cristea</i>
4. Alimentația rațională a animalelor.	<i>Prof. Vlădescu</i> <i>P. Tarzo</i> <i>Prof. Oficiu</i>

Figura 44 – Congresul de Zootehnie și Igienă Veterinară, ținut la Cluj în perioada 12-13 septembrie 1924: Programul (stânga); Comitetul de consultare (dreapta)

Figura 45 – Deschiderea cursurilor universitare în anul 1927-1928, în fața Amfiteatrului Ion Poenaru. În centru, cu capul descoperit, este Ion Ciurea

- **Isaitcikob** descrie și denumește *Ciureana cryptocotyloides*;
- **Witemberg** dă numele de *Desciogonimus Ciureana* etc.

Profesorul Ion Ciurea, în cei 24 de ani cât a condus Catedra înființată de el, a fost apreciat atât în țară, precum și în străinătate, a participat activ la viața universitară alături de întregul corpul profesoral al facultății (Fig. 45; Fig. 46 și Fig. 47).

COMITETUL DE CONSULTARE	
ZOOTEHNIE GENERALĂ	
On. Ionescu-Brăila, Director General al Serviciului zootehnic și sanitar veterinar;	
Dr. Q. K. Constantinescu, Prof. de Zootehnie la Facultatea de medicină veterinară;	
Dr. R. Vlădescu, Prof. de Chimie Biologică la Facultatea de medicină veterinară.	
ZOOTEHNIE SPECIALĂ	
DROGICULTURĂ, PRODUCȚIA PURĂ, SEMENEA PURĂ ȘI APARATURA	
Nic. Dinescu, Consilier tehnic, directorul Serviciului zootehnic;	
Gh. Manolescu, Inspector general zootehnic;	
S. Popescu, Inspector general zootehnic;	
I. Călinescu, Inspector general zootehnic;	
Dr. P. Popescu-Daia, medic veterinar, Inspector general;	
Dr. P. Bogdanescu, medic veterinar, președintele societății apicultorilor din țară.	
BOLI INFECȚIOASE ȘI PARAZITARE ALE ANIMALELOR	
C. Motaș, Prof. de Patologie și Clinica bolilor contagioase, Polie sanitară și Jurisprudență veterinară, la Facultatea de medicină veterinară;	
I. Ciurea, Prof. de Parazitologie și Inspectia alimentelor de origine animală, la Facultatea de medicină veterinară.	
C. Popescu, Consilier tehnic, directorul Serviciului sanitar-veterinar.	
BOLI INTERNE, CHIRURGICALE ȘI OBSTETRICALE	
Q. Udriski, Prof. de Patologie și Clinica chirurgicală la Facultatea de medicină veterinară;	
M. Fălculescu, Prof. de Obstetrică și Medicină operatoare la Facultatea de medicină veterinară;	
Q. M. Ionescu, Prof. de Anatomia comparată și topografia la Facultatea de medicină veterinară;	

Figura 46 – Corpul didactic al Facultății de Medicină Veterinară București, în anul 1931.

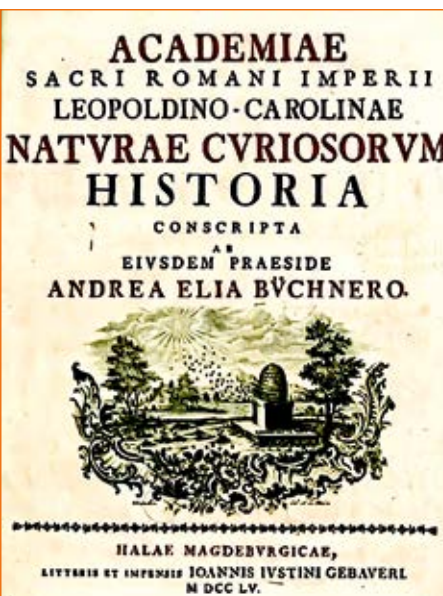
De la stânga la dreapta, în primul rând : R. Vlădescu, I. Ciurea, Gh. Udriski, I. Poenaru-decan, P. Riegler, Gr. Slavu, Al. Ciucă, rândul II, în picioare ; Fr. Popescu, Gh. Nichita, Gh. Ilescu, M. Fălcoianu, Gh. K. Constantinescu, rândul III : H. Dagonofski, I. Bucică, I. Bădescu, E. Apostoleanu, M. Mihăilescu ; rândul IV : N. Tuschak, D. Nicolau, V. Soituz, Al. Vechiu, Al. Panu, N. Borcila ; rândul V : V. Stamo, P. Homutov, O. Vlăduțiu, V. Gheție

Figura 48 – Diploma de membru titular al Academiei Naturaliștilor „Leopold Carolina“ din Halle, emisă la 1 August 1939 semnată de președintele Emil Abderhalden (stânga); istoria Academiei Leopoldino-Carolinae (dreapta)

Internațional de Parazitologie, ales la Congresul de la Padova (1930);

- președinte al **Societății de Biologie din Paris**, filiala București;
- membru titular al **Academiei**

Naturaliștilor „Leopold Carolina“ din Halle (1939), în locul rămas vacant prin decesul prof. Gh. Marinescu;

- membru al **Societății Regale Române de Geografie;**

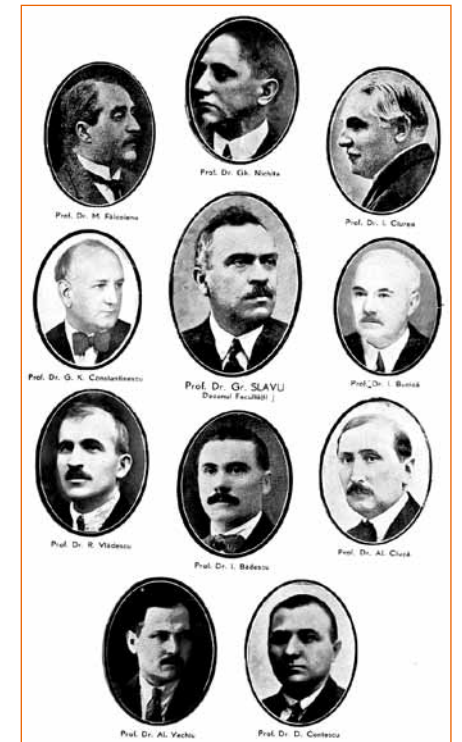

Figura 47 – Corpul didactic al Facultății de Medicină Veterinară București, în anul 1938

- membru al **Societății de Medicină Veterinară;**
- membru în comitetul **Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România;**
- membru al **Societății de Științe din România;**
- membru al **Societății Naturaliștilor.**

Dar momentul culminant al carierei sale științifice este desigur acela din ziua de 1 august 1939, când a fost ales membru al străvechii **Academii de Științe din Halle**, care a numărat în rândul membrilor ei personalități ilustre printre care: Agassiz; de Candelle; Cuvier; Darwin; Goethe; Alexander von Humboldt; Liebig; Linne; Lyell; Virchow; Gheorghe Marinescu; Grigore Antipa și alții. Clipa în care prof. Ciurea a primit frumoasa diplomă (Fig. 48) semnată de președintele Academiei Naturaliștilor „Leopold Carolina“ din Halle, Emil Abderhalden, a fost un prilej de adâncă emoție și de neuitată bucurie pentru cel care-și vedea astfel unanim recunoscut meritele sale științifice. Cîntea s-a răsfărțat asupra tuturor românilor și cu atât mai mult asupra României reîntregite, era la data de 01 August, anul 1939. A fost o izbândă a științei românești peste ▶

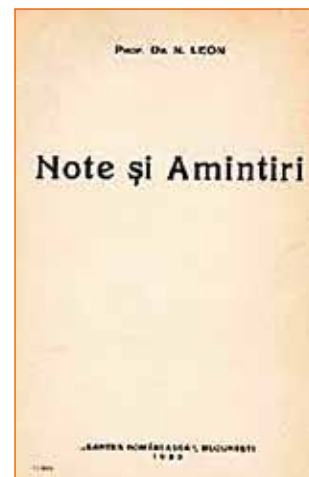

Figura 49 – Note și amintiri, ediția 1933 (stânga); prof. univ. dr. biolog Nicolae Leon (1862-1931), (dreapta)

Figura 50 – Copia Deciziei nr. 61.512/1943, de punere în retragere a prof. Ion Ciurea

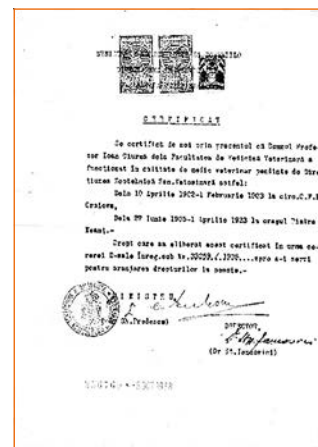

Figura 51 – Copia răspunsului Ministerului Agriculturii și Domeniilor la adresa 33259/1938 a lui Ciurea Ion

hotare, de care s-a bucurat întreg corpul veterinar ca de propria sa izbândă.

Savantul biolog prof. Constantin Motaș spunea: „Profesorul Ciurea a studiat nemitodele, cestodele, biologia și ravațiile cauzate de musca columbacă – în colaborare cu prof. Gheorghe Dinulescu. Dar numele său va rămâne de-a pururi legat de cercetările sale asupra trematodelor, în cunoașterea cărora el avea să devină un specialist de reputație, universal recunoscută, un neîntrecut maestru. În acest grup de viermi, paraziți la pești, păsări, mamifere și om, el stabilește specii și genuri noi, necunoscute pentru știință, propune o nouă clasificare a Heterofiidelor, creează două subfamilii noi. Clasificarea sa este adoptată astăzi și de alți helmintologi. Oricine va voi, de aici înainte, să lucreze asupra acestui grup de viermi paraziți, nu o va putea face fără să plece de la cercetările lui Ion Ciurea, rămase clasice. Ceea ce el a publicat asupra morfologiei, biologiei, taxonomiei și asupra ciclului evolutiv al trematodelor studiate, poartă pecetea paternității – fiindcă prof. Ion Ciurea n-a afirmat nimic, până n-a verificat întâi și reverificat – prin minuțioase și îndelungate observații sau experiențe”. (Din cuvântarea marelui naturalist prof. Constantin Motaș, în numele Academiei Române).

Despre activitatea și rezultatele obținute de Ion Ciurea ce au fost apreciate și de către mentorul său, din perioada cât a activat la Piatra Neamț, și anume profesorul univ. dr. biolog de la Facultatea

de Medicină a Universității din Iași, **Nicolae Leon** (Fig. 49), **fratele vitreg a lui Grigore Antipa**, care scria:

„Subliniez curajul care l-a avut, ca singur, de acolo **din orașelul de provincie**, să se facă cunoscut prin cercetările sale. Iar nouă tuturor astăzi, ne spune – Prof. N. Leon în amintirile sale –, cum a fost și ce a devenit Ion Ciurea: „... **fără laborator, fără bibliotecă, a produs nenumărate lucrări de Parazitologie**”. Profesorul Ion Ciurea s-a consumat ca o făclie pentru progresul științei (Cinstirea marilor personalități. Anul XI, Nr. 60, mai-iunie 2004. Redacția).

Cu toate meritele sale necontestate în domeniul Inspecției Sanitare a alimentelor, dar mai ales în cel al Parazitologiei în general și al HELMINTOLOGIEI în special, prin Direcția Învățământului Superior, emite, la data de 01 aprilie 1943, Decizia nr. 61.512/1943, prin care i se comunică profesorului Ion Ciurea că, **a fost pus în retragere, din oficiu**, cu data de **01 octombrie 1943**, pentru limită de vârstă, în conformitate cu dispozițiile art. 89 din Legea de organizare a Învățământului Superior (Fig. 50). Interesant că nu este trecut numele Ministrului în exercițiu de la acea dată și nici a Directorului Învățământului Superior?! Există totuși semnăturile ss indescifrabile !!! În plus, pe adresa Domnului Prof. Ion Ciurea, de la Facultatea de Medicină (iar careva, în cunoștință de cauză, în creion, va trece „Vet”). Numai că Profesorul a fost precaut

și, cu cinci ani mai devreme, în anul 1938, și-a adunat actele pentru pensionare (Fig. 51), iar în răspunsul Ministerului Agriculturii și Domeniilor la adresa 33259/1938 a lui Ciurea Ion, sunt trecute toate datele celor în drept de semnătură.

În același an, 1943, **Revista ARHIVA VETERINARĂ**, nr. 3-4, publică pe prima pagină fotografia, cu un titlu scurt, concis și edificator: „**Profesorul I. Ciurea**”, (Fig. 52).

Ion Ciurea fiind subminat de o boală necruțătoare, care-l împiedică să mai lucreze, se stinge din viață în ziua de **20 martie 1944**, lăsând posterității o operă trainică, apreciată de mulți specialiști români și străini.

După pensionarea prof. Ion A. Ciurea la 01 Octombrie 1943, la conducerea catedrei a urmat prof. Dinulescu Gheorghe (născut la 21 martie 1896 în comuna Căndești, județul Buzău – d. 1965 în București) ce devine al II-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1943-1950. În anul 1947 prof. Gh. Dinulescu deține și funcția de decan al FMV din București. Prof. Gh. Dinulescu, în vara anului 1950, este detașat la FMV din IZMV-ul din Arad, unde activează până la desființarea IZMV-ului Arad, în anul 1957. Revine la București, dar nemaifiind acceptat în învățământul superior, va activa în cadrul secției de Biologie a Academiei Române.

De la FMV al IZMV-ului Arad, este detașat la FMV București, Prof. univ. dr. Col. (r) OPRESCU C. AUREL (1912-1971), care devine cel de-al III-lea profesor de

parazitologie la FMV din Arad (1948-1950) și apoi la FMV din București (1950-1952). În perioada 1950-1952 deține și funcția de rector al IZMV din București. În 1952 este dat afară din învățământul superior și se angajează ca șef al Laboratorului de parazitologie din cadrul Laboratorului sanitar veterinar regional Suceava, ce-și avea sediul la Botoșani.

La conducerea catedrei de Zoologie-Parazitologie vine conferențiarul maior (r) Alexandru Niculescu de la conferința de Zoologie, din FMV București, care devine al IV-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1952-1981. Prof. Niculescu Alexandru în noiembrie 1952 devine decanul FMV din București și rămâne în această funcție până în 1957, când vine de la Arad prof. Ion Grigorescu ca decan până în 1969. După ce se desființează FMV Arad, o mare parte din cadrele didactice vin la București.

După pensionarea prof. Al. Niculescu în 1981, vine la conducerea catedrei Prof. dr. Traian Lungu, cel de-al V-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, pentru perioada 1981-1992.

După decesul prematur al prof. Lungu Traian în vara anului 1992, la conducerea catedrei vine prof. dr. Constantin Milla care devine al VI-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1992-1995, când este pensionat pentru limită de vârstă.

Din lipsa de cadre competente pentru conducerea unei catedre, are loc un eveniment unic în istoria învățământului superior din România și anume rechemarea, după 14 ani de la pensionare pentru limită de vârstă, a Prof. maior (r) Alexandru Niculescu, cel care a fost al IV-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1952-1981; reactivat pentru 2 ani și anume între 1995-1997.

În această perioadă, a funcționat concomitent, ca suplinitor, și dr. Ion Didă care va deveni cel de-al al VII-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1995-1997 ca suplinitor, iar apoi 1997-2004 ca profesor titular.

După pensionarea prof. Didă Ion, în vara anului 2004, la conducerea catedrei vine un cadru didactic tânăr, și totodată unul dintre cei mai tineri prof. universitari din România, și anume Prof. dr. Ioan Liviu Mitrea care este al VIII-lea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, din 2004 – și-n prezent.

O parte din datele prezentate despre viața și opera științifică a prof. Ion Ciurea au fost preluate din necrologul apărut în „**Revista de medicină veterinară și zootehnie**” 1944, Nr. 2-3, pag. 473-488.

În arhiva Muzeului de Istorie Naturală „**Grigore Antipa**”, sub îngrijirea domnilor Alexandru Marinescu și Mircea Andrei s-a păstrat/se păstrează? înregistrările audio pe bandă magnetică, ale Conferinței organizate cu ocazia **centenarului nașterii** lui Ion Ciurea, din data de 07.12.1987, astfel:

TABLEAU 3

Centenaire Ioan Ciurea et Constantin N. Ionescu 1878-1978. No Bande 27. din 7.XII.1978

- Prof. dr. doc. RADU CODREANU membre de l'Acad. R.S.R. Introduction et presentation des personnalités fêtées. Durée en minutes – 34;
- Prof. dr. ALEXANDRU NICULESCU – La vie et l'oeuvre scientifique de Ion Ciurea. Durée en minutes – 27;
- Prof. dr. ION BERCEA – Ion Ciurea et le developpement de la pathologie veterinaire. Durée en minutes – 15;
- Conf. dr. doc. ELENA CHIRIAC – Ion Ciurea, initiateur de la parasitologie ecologique. Durée en minutes – 22;
- Dr. GHEORGHE OLTEANU – La contribution de Ion Ciurea la connaissance des helminthoses des Mammiferes et de l'Homme. Durée en minutes – 19;
- Dr. LAURENTIU GEORGESCU – Ion Ciurea et l'arachnoentomologie parasitologique. Durée en minutes – 17.

În semn de prețuire și omagiere a personalității prof. Ion Ciurea, născut și copilărit în orașul Fălticeni, la data de **15 septembrie 1986**, a avut loc deschiderea

Figura 53 – Școala gimnazială a primit, din data de 4 iunie 2004, numele academicianului Ion Ciurea

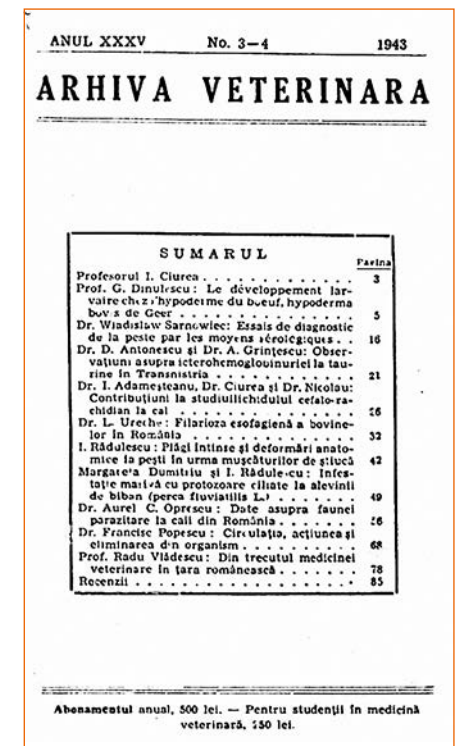

Figura 52 – Coperta cu Sumarul Revistei ARHIVA VETERINARĂ, Anul XXXV, 1943, nr.3-4, p.3

oficială a Școlii Generale nr. 6 din Fălticeni, strada 13 Decembrie nr. 13, Școala a primit din data de **04 iunie 2004**, numele **academicianului Ion Ciurea** (Fig. 53), descendent al cunoscutei familii fălticenene Ciurea.

Școala Gimnazială „**Ion Ciurea**” din orașul Fălticeni urmărește promovarea unui învățământ de calitate, modern și creativ, bazat pe experiență, valori și performanță, într-un parteneriat real școală-părinți-comunitate. În această direcție, intenționăm o diversificare a activităților școlare și extrașcolare pentru atragerea și implicarea unui număr tot

◀ mai mare de elevi, cadre didactice și părinți în viața școlii.

Muzeul Apelor „Mihai Băcescu” din Fălticeni este un muzeu de științe naturale înființat în anul 1914 de profesorul Vasile Ciurea, în municipiul Fălticeni, județul Suceava (Fig. 54). Muzeu ce reconstituie lumea cercetătorilor Emil Racoviță, Grigore Antipa, Paul Bujor, Ion Boreca și Mihai Băcescu, cu exponatele de aici reliefând contribuțiile științei românești în domeniul hidrobiologiei.

Muzeul deține și colecții de: arheologie, istorie, arme vechi, etnografie, carte veche, numismatică și fotografii. Un punct de atracție reprezintă **trăsurica**, un exponat de mare valoare, executată de Leon Comnino timp de 35 de ani numai din briceag, și expusă în 1937 în Expoziția Universală de la Paris. Participând la numeroase expediții oceanice, descoperind numeroase specii de pești și crustacei, academicianul Mihai Băcescu a dăruit muzeului peste 720 de exponate. Toate acestea sunt expuse în două săli, ca un omagiu adus savantului Mihai Băcescu (1908 - 1999). Două camere din acest muzeu sunt dedicate **medicului veterinar parazitolog, specializat în helmintologie, Ion Ciurea** (1879-1944), născut în Fălticeni, descoperitorul a noi specii de viermi paraziți la animale.

Caricaturistul Constantin (Titi) Simionescu, medic veterinar, fost cadru didactic la Facultatea de Medicină Veterinară din București, l-a prezentat într-o ipostază caracteristică pe Profesorul Ciurea Ion și anume, cântând din fluier helminților (Fig. 55).

Perenitatea cercetărilor savantului Ion Ciurea, este menționată și recent în Revista de specialitate: **JOURNAL OF HELMINTHOLOGY** (Fig. 56), din 2017, 91, 332 © Cambridge University Press 2016; doi:10.1017/S0022149X16000298; ce publică articolul intitulat: „*Morphological description and molecular analyses of Tyloodelphys sp. (Trematoda: Diplostomidae) newly recorded from the freshwater fish Gobiomorphus cotidianus (common bully) in New Zealand*”, Blasco-Costa¹, R. Poulin² and B. Presswell²; 1. Natural History Museum of Geneva, PO Box 6434, CH-1211 Geneva 6, Switzerland; 2. Department of Zoology, University of Otago, PO Box 56, Dunedin, New Zealand.

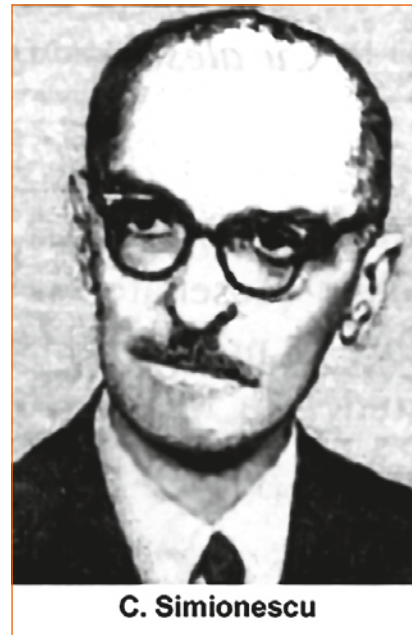
Figura 54 – Muzeul Apelor „Mihai Băcescu” din Fălticeni, două camere sunt dedicate medicului veterinar parazitolog Ion Ciurea (1879-1944)

Figura 55 – Profesorul Ciurea Ion cântându-le din fluier helminților (stânga), Caricatură efectuată de Constantin (Titi) Simionescu (dreapta)

În articolul bine documentat, sunt citați cercetători din toate timpurile din Europa, referitoare la **Tyloodelphys** sp: T. clavata (von Nordmann, 1832) Valid A, M, C Morphology/ molecular **Fish eye vitreous humour** von Nordmann (1832); Diesing (1850); Ciurea (1928); Dubois (1938); Bezubik (1956b); Dubois & Fain (1956); Furmaga (1957); Kozicka & Niewiadowska (1960a); Odening (1962); Niewiadowska (1963a); Faltynkova et al. (2007); Behrmann-Godel (2013); Georgieva et al. (2013); Locke et al. (2015) **syn. Diplostomum clavatum** (von Nordmann, 1832); **Proalaria clavata** Ciurea, 1928; **Prodiplostomum clavatum** Ciurea, 1933; T. excavata of Bezubik (1956b); Tyloodelphys circibuteonis Odening, 1962.

Se fac referiri la lucrările efectuate de savantul român din domeniul helmintologiei și nu numai, și anume:

C. Simionescu

- Ciurea, I. (1928) Sur une nouvelle Proalaria et sa metacercarie. *Bulletin de la Section Scientifique de l'Académie Roumaine*. Bucharest 11, 1-14.
 - Ciurea, I. (1933) Sur quelques larves des vers parasites de l'homme, des mammifères et des oiseaux ichtyophages, trouvés chez les poissons des grands lacs de la Bessarabie, du Dniester et de son liman. *Archives roumaines de pathologie expérimentale et de microbiologie* 6, 151-170.
- Despre descendenții familiei prof. Ion Ciurea și a soției Cecilia Ciurea (născută Ivlev), au avut un băiat, Constantin Ciurea, care a urmat Liceul „Sf. Sava” din București, fiind un elev studios, premiant, cu rezultate foarte bune la învățătură, fiind numit de către diriginte, șeful clasei, detalii găsim în Cartea colegului de clasă, **Grigore Băjenaru**, intitulată sugestiv: **CIȘMIGIU & COMP.** (Fig. 57). Locul preferat

Lista sinoptică a principalelor lucrări științifice publicate de Ion Ciurea

1. **Ciurea I.** – Trichinelosis bei der Katze; *Zeitschr. f. Fl.-u. Milchhyg; März 1911*
 2. **Ciurea I.** – Über einige neue Distomen aus dem Darm unserer Haustiere und das Pelikans für welche die Fische ale Infektionsquelle zu betrachten sind; *Ztschr. f. Infektionskr. d. Haustiere, XVI, 445-458, fig. 1-3 dans texte, Pl I; 1915*
 3. **Ciurea I.** – Über einige neue Distomen aus dem Darm unserer Haustiere und das Pelikans für welche die Fische usw; *Ztschr. f. Infektionskr. d. Haustiere, XVII, 108-112, fig. 1-4 dans texte; 1915*
 4. **Ciurea I.** – Sur une nouvelle Proalaria et son metacercarie; *Bull. Acad. Roum, nr. 9-10, Bucharest; 1928*
 5. **Ciurea I.** – Heterophydes de la faune parasitaire de Roumanie; *Parasitology, vol. 16 (1), p. 1-21, London; 1924*
 6. **Ciurea I.** – Rossicotrema donicum Skrj et Lintrop et sa metacercarie; *Archive Romaine de Pathologie expérimentale et Microbiologique, T I, nr. 4, p. 531-539, Bucharest; 1928*
 7. **Ciurea I.** – Contribution à l'étude morphologique et biologique de quelque Strigeides des oiseaux ichtyophages de la faune de Roumanie; *Archive Romaine de Pathologie expérimentale et Microbiologique, T 3, nr. 3, pag.277-323, Bucharest; 1930*
 8. **Ciurea I.** – Les poissons de la M. Noire comme source d'infestation par les trematodes de la famille des Heterophides et des Echinostomides; *Archive Romaine de Pathologie expérimentale et Microbiologique, T 4, nr. 3-4, Bucharest; 1931*
 9. **Ciurea I.** – Sur une infestation massive des poissons rapaces du lac Greaca par les larves d'Eustrongylides excisus Jägerkioldi (1899); *Gr. Antipa Hommage à son oeuvre, p. 1-14, Bucharest; 1938*
 10. **Ciurea I.** – Heterophiidele faunei parazitare din România; *Pagini Alese din Operele înaintașilor științelor agricole, I.A.N.B., p. 172-192, București; 1955*
- O parte din lucrările științifice efectuate se referă la probleme

de controlul alimentelor, sarcină pe care o avea ca medic veterinar oficial de abator și apoi de oraș la Piatra-Neamț, tânărul medic veterinar Ciurea Ion (1878-1944), ce se află la Biblioteca Academiei Române (BAR).

12927. - Deux cas d'hématurie chez le boeuf produite par des papillomes muqueux de la vessie urinaire Papilloma polyposum myxomatodes, avec deux planches, par Ioan Ciurea, *Médecin vétérinaire de la ville Piatra-N. S.L., [1910]. (24,5 x 17). 4 p. (II 37379)* Descriere după titlul de la începutul textului. Datat după anul depozitului legal în BAR.
12928. - Larvele de Diphyllobothrium latum (L) la peștii din bălțile Dunărei, de Ioan Ciurea, *Medic Veterinar al orașului Piatra-N. București, Libr. Socec & Comp. și C. Sfetea (Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-r I. St. Rasidescu) 1913. (23 x 15,5). 7 p. 20 bani. (Academia Română) (Extras din Analele Academiei Române. Seria II. Tom. XXXV, Mem. secț. științifice, nr. 16, p. 125-131) (II 33070).* Descriere după copertă.
12929. - Lymphosarcom primitif du thymus avec métastase dans les organes géniaux chez la vache, avec deux planches et trois figures, par Ioan Ciurea, *Médecin vétérinaire de la ville Piatra N. S.L., [1909]. (24 x 16,5). 8 p. cu il., 1 f. pl. (II 15915)*
12930. - Recherches sur la source d'infection de l'homme et des animaux par les distomes de la famille des Opisthorchiidés, par Jean Ciurea, *médecin vétérinaire à Piatra N. București (Inst. d'Arts Graphiques Carol Göbl, S-r Ion St. Rasidescu), 1914. (24 x 17). P. 201-205. (Academia Română) (Bulletin de la section Scientifique de l'Académie Roumaine. II éme année 1914, nr. 7) (II 41944).* Descriere după copertă.
12931. - Sarcome globocellulaire généralisé chez un gallinacé (avec 2 planches), par Ioan Ciurea, *Médecin vétérinaire de la ville de Piatra-N. S.L., [1909]. (24,5 x 16,5). 4 p. cu il. (II 37380).* Descriere după titlul de la începutul textului.

al bucureștenilor, în care și liceenii de la „Sf. Sava” își petreceau timpul liber, sau atunci când „chiuleau de la ore”, având în vedere vecinătatea clăririi Liceului de frumosa grădină Cișmigiu. **Grădina Cișmigiu** (etimologic derivă de la cișmea + sufixul giu), este cea mai veche grădină publică din București. Este așezată în centrul orașului, are o suprafață de circa 16 hectare și este amenajată în genul parcurilor engleze și are mai multe intrări: două prin bulevardul Regina Elisabeta, două prin bulevardul Schitu Măgureanu, una prin str. Știrbei Vodă. Este clasată pe lista monumentelor istorice din București cu B-II-a-A-19655. Din cauza inundațiilor aproape anuale care umflau lacul Cișmigiu (nivelul său creștea până la Cercul Militar de astăzi), în 1830, generalul Pavel Kiseleff a dispus secarea bălții și transformarea terenului într-o grădină publică.

Ciurea I. Constantin (fiu de profesor universitar) unul dintre elevii frunțași ai Liceului Sfântu Sava din București, unde la acea vreme erau cca 2.000 de elevi. Dirigintele clasei îl numise acestor pe Ciurea, „șef al clasei” iar colegii îi spuneau „Stăpâne”, ce avea o mare însemnătate în clasă, pentru două lucruri și anume unul: în problema absențelor, el da absenții în catalog, conform condiției clasei; al doilea când nu știa lecția la o vreo materie, profesorul să asculte elevii de pe pagina în care scria ultimul absent (Fig. 58).

Fiul prof. Ion Ciurea, **Constantin I. Ciurea**, după absolvirea și apoi promovarea examenului de bacalaureat la Liceul „Sf. Sava”, a urmat cursurile Facultății de Medicină, pe care a absolvit-o în anul 1927, fiind angajat ulterior ca Preparator (fiind medic uman), de la 01 ianuarie 1928, în cadrul Laboratorului de **Parazitologie** și

Inspekția Sanitară a alimentelor, activau la acea vreme: Director: Ion Ciurea; Asistent Gh. Dinulescu, de la 15 octombrie 1929; Preparator Constantin I. Ciurea de la 01 ianuarie 1928, conform Anuarului Universității din București pe anul 1934/1935 (a se vedea datele de la Fig. 28).

După trecerea în eternitate a savantului Ion Ciurea, la data de **20 martie 1944**, urmând apoi și reorganizarea învățământului din România, după modelul sovietic, dr. Constantin I. Ciurea va activa la Institutul „Cantacuzino”, compartimentul microscopie.

Dr. Constantin I. Ciurea a avut doi copii: Ion C. Ciurea (născut în anul 1939) și Ciurea C. Lucia Madeline (care a urmat în perioada anilor 1967-1972 Facultatea de Medicină Veterinară din București), ambii nepoți ai savantului Ion Ciurea muncesc și viețuiesc în Elveția (Fig. 59). ▶

Figura 56 – JOURNAL OF HELMINTHOLOGY 107, 91, 332; Cambridge University Press 2016

Figura 57 – Coperta cărții lui Grigore Băjenaru, intitulată sugestiv: „CISMIGIU & COMP.”

◀ Nepotul savantului Ion Ciurea, Ion C. Ciurea a absolvit Facultatea de Chimie, apoi în calitate de cadru didactic a activat în învățământul superior la Facultatea de Chimie (clădirea facultății era pe partea dreaptă a râului Dâmbovița, vis-à-vis de

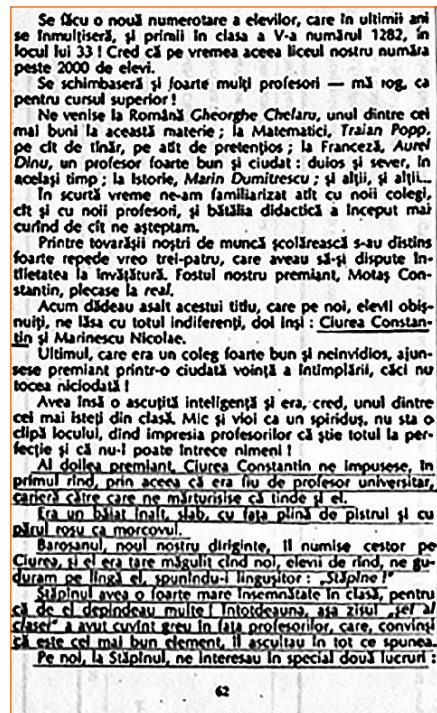
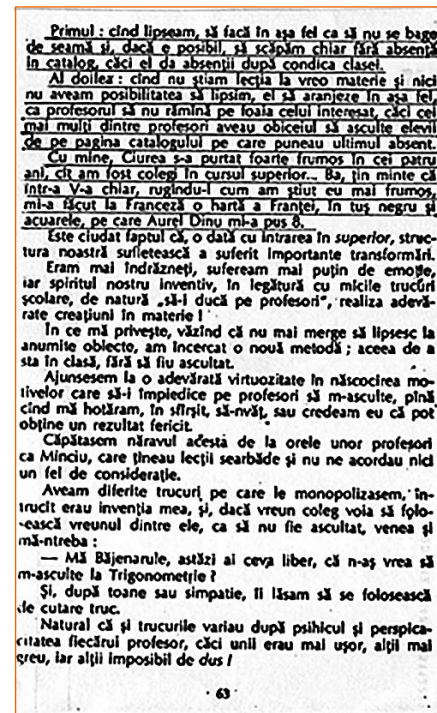

Figura 58 – Cartea: „CISMIGIU & COMP”, scrisă de Grigore Băjenaru, evocă momente din viața liceenilor de la „Sf. Sava”

Facultatea de Științe, care s-a prăbușit la cutremurul din 4 Martie 1977). Ion C. Ciurea a emigrat în Elveția, unde împreună cu soția sa, Liliana, au un băiat Adrian, născut în anul 1970 (strănepotul savantului Ion Ciurea), care-l urmează

În memoria colectivă, personalitatea savantului Ion Ciurea a rămas adânc întipărită, îndeosebi în cea a slujitorilor profesiunii medical-veterinare și nu numai, care i-au comemorat personalitatea savantului în diverse momente și anume:

- După colectarea materialul biologic, în special insectarul enorm, adunat în anii 1923-1924 când s-a înregistrat în România cea mai puternică invazie de *Simulium columbaczense* (sau *columbaczense*, *colombaschense*), invazie care numai în câteva zile a produs moartea a peste 16.000 de animale (bovine în special). Materialul recoltat în zona de invazie și nu numai, a fost prelucrat de prof. Dinulescu Gheorghe, colaboratorul savantului Ion Ciurea și urmașul acestuia la catedră, care a întocmit o serie de monografii (Fig. 60), publicate în Editura Academiei R. P. Române în fascicula 8, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Simuliidae*; fascicula 4, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Oestridae*; fascicula 2, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Tabanidae*; care a apărut până în 1965 cu titlatura de „Fauna Republicii Populare Române” în:

Volumul XI, INSECTA (V): fascicula 1, A. Popescu-Gorj, E. Niculescu și Al. Alexinschi, *Lepidoptera*, familia *Aegeriidae*; fascicula 2, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Tabanidae*; fascicula 3, Petru Șuster, *Diptera*, familia *Syrphidae*; fascicula 4, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Oestridae*; fascicula 5, Eugen V. Niculescu, *Lepidoptera*, familia *Papilionidae*; fascicula 6, Eugen V. Niculescu, *Lepidoptera*, familia *Pieridae*; fascicula 7, Eugen V. Niculescu, *Lepidoptera*, familia *Nymphalidae*; fascicula 8, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Simuliidae*; fascicula 9, I. Căpușe, *Diptera*, familia *Tineidae*; fascicula 10, Eugen V. Niculescu și F. König, *Lepidoptera*, Partea generală: fascicula 11, M. A. Ionescu și Medeea Weinberg, *Diptera*, familia *Asilidae*; fascicula 12, Andy Z. Lehrer, *Diptera*, familia *Calliphoridae*; fascicula 13, Paula Albu, *Diptera*, familia *Chironomidae* — subfamilia *Chironominae*.

Figura 59 – Fotografie făcută în postul Paștelui, pe 7 aprilie 2018, la aniversarea de 48 de ani a strănepotului savantului Ion Ciurea, dr. Adrian I. Ciurea (foto stânga: Ion Constantin Ciurea, Liliana Ciurea, Adrian I. Ciurea); iar în fotografia din dreapta: bunicul Ion C. Ciurea, cei doi nepoți (stră-strănepoți savantului Ion Ciurea) și bunica lor, Liliana Ciurea, evocă momente din viața liceenilor de la „Sf. Sava”

Profesor univ. dr. Dinulescu Gheorghe (1896-1965), s-a născut în comuna Căndești, județul Buzău. A absolvit Liceul teoretic din Buzău, apoi Facultatea de Medicină Veterinară și Institutul Sanitar Militar București, obținând în anul 1922 titlul de Doctor în medicina veterinară. În primii ani după absolvire a lucrat ca medic veterinar militar la mai multe unități,

mologie și Premiul Tremont al Facultății de Științe din Paris. În același timp, își consolidează cunoștințele în domeniul științelor naturii, la Institutul de Biologie de la Toulouse și Grenoble. În 1932, la revenirea în țară, a fost numit primul Director al Secției de Piscicultură din cadrul Institutului Național Zootehnic București, funcție pe care a deținut-o până în anul 1948.

Figura 60 – Profesorul univ. dr. Dinulescu Gheorghe (stânga), Monografia „Fauna Republicii Populare Romine” Volumul XI, INSECTA (V), publicată în 1965: fascicula 2, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Tabanidae*; fascicula 4, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Oestridae*; fascicula 8, Gh. Dinulescu, *Diptera*, familia *Simuliidae* (dreapta)

desfășurând în același timp, o asiduă activitate de cercetare științifică în domeniul Zoologiei, Parazitologiei, Ihtiologiei și Ihtiopatologiei. În perioada 1930-1932, a efectuat un stagiu de specializare în Franța unde, pentru lucrările sale a primit Premiul PASSET al Societății de Ento-

În anul 1935, devine conferențiar la Catedra de Zoologie și din 1944 până în 1950 profesor de **Parazitologie** la Facultatea de Medicină Veterinară din București. În 1951, este transferat ca profesor de Parazitologie la Facultatea de Medicină Veterinară din Arad, înființată în anul 1948. ▶

Figura 61 – Cinstirea memoriei personalităților: Ion Ciurea, din Jurnalul medical veterinar

Prof. Dr. Gheorghe Dinulescu, este unul dintre primii cercetători români care s-a ocupat de bolile peștilor și a insectelor parazite. A publicat o serie de monografii, ca de pildă, **Monografia Insectelor din familia Simulide**. A scris peste o sută de lucrări științifice și tratate ca: **Ihtiopatologia** (1950), **Parazitologia Clinică Veterinară** (1960) și altele.

Prof. dr. Gh. Dinulescu, a început să efectueze primele cercetări de parazitologie din armată, în cadrul Spitalului Militar Veterinar. S-a specializat în Franța, iar în România s-a preocupat de: învățământ, cercetare și producție; este **primul entomolog în medicina veterinară**; cercetător în domeniul bolilor peștilor; iar după pensionare a lucrat la Muzeul de Științe Naturale „Grigore Antipa” și la Institutul de Zoologie al Academiei Române din București. A organizat expoziții științifice: în Munții Retezat (*Studiul lacurilor alpine*); pe Traseul râului Cerna (*Studiu ecologic al Simulidelor*); și în Delta Dunării (*Completarea studiului Tabanidelor*). Până la sfârșitul vieții sale (1965), prof. Gh. Dinulescu, a fost un pasionat al muncii de cercetare științifică, un dinamizator neînfricat, cu elan veșnic tânăr, până la vârsta de 69 de ani.

În arhiva Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România se găsesc informații despre viața și opera savantului Ion Ciurea, care sunt publicate în revista sau jurnalul publicat de AGVMR, un exemplu de cinstire al memoriei înaintașilor profesiei medical-veterinare (Fig. 61).

Așa cum s-a arătat în primele pagini din acest compendiu, în anul 2004, vede lumina tiparului **ENCICLOPEDIA BUCOVINEI**, volumul 1 cuprinzând 693 de pagini, iar volumul 2 cuprinzând 767 de pagini.

Lucrarea cuprinde un număr impresionant de informații inclusiv despre un număr însemnat de personalități ale medicinei veterinare, care s-au născut în Bucovina sau au activat pe aceste meleaguri. Unul dintre acești medici veterinari este și Ion Ciurea (Fig. 62) care, prin munca și creația sa, a adus contribuții însemnate în domeniul parazitologiei/helminnologiei veterinare cu implicații directe în salubitatea cărnurilor destinate consumului, fiind totodată fondatorul, în anul 1919, a Catedrei intitulate atunci: **Inspeția sanitară a produselor alimentare de origine animală și Parazitologie**.

Cu ocazia celui de-al 32-lea Congres Mondial de Istoria Medicinii Veterinare

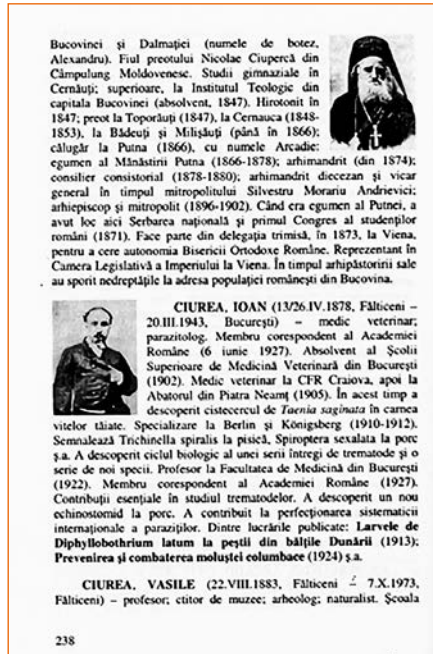

Figura 62 – ENCICLOPEDIA BUCOVINEI, volumul 1, pag. 238 despre Ciurea Ion (stânga, poza este a lui Ioan Ciurea medic uman la Iași); și enunțarea personalităților marcante ale medicinei veterinare din Bucovina, publicat în Jurnalul Medical Veterinar nr. 73 (dreapta)

ținut în Norvegia între 15-19 August 2001, la Facultatea de Medicină Veterinară din Oslo, a fost prezentată lucrarea intitulată: „THE FIRST ROMANIAN ICHTHYOPATHOLOGIST – PROFESSOR ION CIUREA (1878-1944)”, elaborată de: Dumitru Curcă, Viorel Andronie, Ioana-Cristina Andronie (Fig. 63); *From the Faculty of Veterinary Medicine, Splaiul Independentei nr. 105, 76201 Bucharest-Romania*.

Posters: Poster No. 01
THE FIRST ROMANIAN ICHTHYOPATHOLOGIST – PROFESSOR ION CIUREA (1878-1944)
Dumitru Curcă, Viorel Andronie, Ioana-Cristina Andronie
Faculty of Veterinary Medicine, Splaiul Independentei nr. 105, 76201 Bucharest-Romania

Prof. Ion Ciurea followed the Courses of The Superior School of Veterinary Medicine in Bucharest between 1896-1901. In 1902 he maintained his thesis of veterinary surgeon. He worked as a veterinary surgeon in the Moldavian town Piatra Neamt where he carried out research work regarding bovine Cysticercosis in the slaughtering house of the town. Examining a large carp from a market shop in Piatra Neamt, he noticed a fish with a large cyst on the head and he diagnosed the parasite Neodiplostomum perlatum.

of groups like pearls over the body and especially on the head and he diagnosed the parasite Neodiplostomum perlatum – Ciurea 1910.

Since that moment, Professor Ciurea began an ample study on trematodes where the fish was considered a complete or intermediary host in one stage or another of development for their evolution.

From September 1910 in 1912, he studied in Germany with professor Ostertag and professor Max Braun, especially about fish helminths and the larvae which migrate from the fish to humans, birds and mammals.

He also studied the transmission of Opisthorchis felinus, frequently met in dogs and cats. The first intermediary host is the gastropode Bythinia leachi, and the second one the fish belonging to Cyprinidae family: Cyprinus carpio; Scardinius erythrophthalmus L for metacercaria.

Prof. I. Ciurea in 1919 founded the Department of Parasitology and Food Inspection as part of Superior School of Veterinary Medicine in Bucharest as well as an experimental research laboratory for worms study which existed as larvae stage in fish and adult humans, mammals and birds.

In the Faculty of Veterinary Medicine-Bucharest, he founded one of the nicest museums of ichthyopathology and regarding the first patrimony he studied, together with Grigore Antipa from National Museum of Natural Sciences, the fauna of the Danube Delta.

He carried out important and ample research studies concerning the families: Heterophyidae, Strigeidae, Opisthorchiidae, Paramphistomatidae etc.

The paper «Heterophyidae of the Parasitary Fauna in Romania» uses the systematic morphologic study and the experimental method to describe new species: Metagonimus (Loosia) romanica (1912) and Metagonimus (Loosia) dobrogensis, Paramphistoma sinoense; Ascoscotyle sinoecum (1923); Metascotyle witenberge; which have fish as intermediary host: Scardinius erythrophthalmus L; Abramis brama L; Blicca björkna L, and Idus idus.

For the microscopic exam I. Ciurea pointed out metacercaria cystis inside of fish eggs, muscles and wings.

He described five new species in the Strigeidae family: Prohenistomum apendiculatus, Proelaris cleve, Neodiplostomum

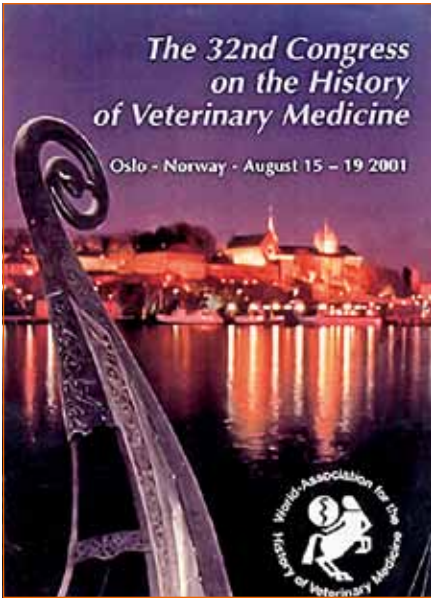

Figura 63 – Al 32-lea Congres Mondial de Istoria Medicinii Veterinare din 15-19 August 2001, la Facultatea de Medicină Veterinară din Oslo, a fost prezentată lucrarea intitulată: „THE FIRST ROMANIAN ICHTHYOPATHOLOGIST – PROFESSOR ION CIUREA (1878-1944)“

um (Conodiplostomum) pseudospathula, Neodiplostomum (Conodiplostomum) perlatum (1911) and Neodiplostomum cuticula. Considering his scientific activity in the field of helminthology he was invested with the title of member of Natural Sciences Academy in Halle.

ASOCIAȚIA PARAZITOLOGILOR DIN ROMÂNIA

Membră a: Federației Europene a Parazitologilor; Federației Mondiale a Parazitologilor.

Figura 64 – Dimitrie Bolintineanu (n. 14.01. 1819, Bolintin-Vale – d. 20.08.1872, București) a fost un poet român, om politic, diplomat, participant la Revoluția de la 1848

◀ Parazitologia a devenit o secțiune în cadrul WVA, a căror congrese se țin la fiecare patru ani. Dar reuniunile WAAVP au fost la 2 ani, prin anii 1980 câte 7 cărți publicate au fost prezentate la conferințe, iar din anul 1983 „Veterinary Parasitology” a devenit „organul” oficial al WAAVP.

Acum 200 de ani, s-a născut Dimitrie Bolintineanu (n. 14.01. 1819, Bolintin-Vale – d. 20.08.1872, București) a fost un poet român, om politic, diplomat, participant la Revoluția de la 1848, care afirma: „ȚARA va fi ce este ȘCOALA” (Fig. 64). ■

BRATISLAVA, Iunie 2019 ADUNAREA GENERALĂ A FVE

Europa veterinară: schimbări viitoare

Multe vești sosesc de la ultima Adunare Generală a Federației Veterinarilor din Europa (FVE), care a avut loc în zilele de 7 și 8 iunie la Bratislava, Slovacia.

În primul rând, au fost alese noi conduceri, atât pentru FVE, cât și pentru secțiunea principală, Uniunea Medicilor Veterinari Practicieni Europeni (UEVP). De asemenea, alte două asociații au fost primite ca membre ale FVE, ceea ce sporește numărul total al țărilor membre FVE la 40. Au fost primite Ordinul Veterinar Albanез, care a devenit membru cu drepturi depline și Asociația Veterinară Armeană, ca membru observator. Subiectele abordate au variat de la discuții despre noile peisaje veterinare, un nou cod de conduită, noi documente de poziție și, bineînțeles, noul regulament al UE privind medicamentele de uz veterinar. Cu această întâlnire animată, federația a demonstrat că este o organizație dinamică și sănătoasă, cu mulți oameni activi și foarte implicați.

Noul regulament privind medicamentele de uz veterinar

„De ce avem nevoie de un nou regulament privind medicamentele de uz veterinar? Deoarece vechea reglementare s-a bazat, în mare parte, pe contextul medicinei umane.” Ivo Claassen, șeful Direcției medicamente

de uz veterinar din cadrul Agenției Europene pentru Medicamente (EMA), ca lector invitat, a continuat să sublinieze modul în care noul Regulament al UE – adoptat în ianuarie anul trecut și aplicabil din 2022 – va îmbunătăți practica veterinară. „De exemplu, noul regulament va permite o mai mare flexibilitate a cascadei de prescripție, facilitând importul medicamentelor din alte state membre. Acesta va facilita accesul la informații: este prevăzută o bază de date a UE pentru toate medicamentele veterinare disponibile autorizate oriunde în UE, în timp ce raportarea în materie de farmacovigilență și feedbackul vor fi îmbunătățite”.

Rezultate pozitive pentru medicii veterinari

Potrivit lui Rens van Dobbenburgh, președintele grupului de lucru pentru medicamente din cadrul FVE/UEVP, printre rezultatele pozitive pentru FVE pot fi citate decuplarea neobligatorie a prescripției și a eliberării, o prescripție veterinară rezervată numai medicilor veterinari, interzicerea comerțului online cu medicamente eliberate numai pe bază de ordonanță (POM) și posibilitatea continuării utilizării metafilactice. Cu mândrie, el a prezentat, de asemenea, infograficul FVE care pune în evidență prin-

cipalele dispoziții ale noului regulament cu privire la practica veterinară și a anunțat că flyer-ul privind cascada va fi actualizat. „Cu toate acestea, există încă unele probleme care trebuie soluționate: în timp ce va fi posibil să se facă o rețetă electronică pentru un produs POM într-o altă țară, întrebarea care se pune este următoarea: este acesta comerț on-line? Nu suntem siguri cum va funcționa acest lucru.”

Patru noi documente de poziție

La Bratislava au fost adoptate patru documente de poziție FVE: sfârșitul ciclului de viață al cailor, laminitele bovinelor, tratamentul bovinelor în perioada de repaus mamar și sterilizarea timpurie a pisicilor. „Calitatea de proprietar de cai implică responsabilitate pentru asigurarea sănătății și bunăstării animalului pe toată durata vieții”, a reamintit Mette Uldahl (Danemarca), președintele Federației Asociațiilor

Bibliografie selectivă

1. *** , 75 de ani de la întemeierea învățământului medicinei veterinare în România, 1856–1931, Tipografia Cultura, București, 1931.
2. *** , Alma Mater Veterinaria Bucurensis la a 140-a aniversare, Editura All, București, 2001.
3. *** , Personalități din trecutul medicinei veterinare, Vol. I, Societatea de Medicină Veterinară, București, 1987.
4. *** Personalități românești ale științelor naturii și tehnicii – dicționar, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982.
5. Constantiniu Florin, O istorie sinceră a poporului român, editura Univers Enciclopedic, București, 1997; ISBN 973-9243-07-X
6. Curcă, D., Data regarding the incidence of trichinellosis in Romania until 1940. Xth International Conference on Trichinellosis, 20–34 august 2000, Section: Past & Future of Trichinellosis, Fontainebleau, France, Abstract Book, p. 6.
7. Curcă, D., Data regarding the incidence of trichinellosis in Romania until 1940. 31st International Congress on the history of Veterinary Medicine, Brno, Czech Republic, September 6 – 10, 2000, Book of Abstracts, p. 62–63
8. Curcă D., V. Andronie, Ioana Cristina Andronie, The first romanian ichthyopathologist professor ION CIUREA (1878–1944). 32nd International Congress on the History of Veterinary Medicine, Oslo, Norway, August 15–19, 2001, Abstract p. 37.
9. Curcă, D., Andronie, Ioana Cristina, Andronie, V., The establishment of the first Agricultural Schools and Veterinary Medicine Schools in Romania, 33rd International Congress on the History of Veterinary Medicine, Lutherstadt Wittenberg, Germany, 21–24 august, Abstracts, 23, Proceedings 117–127, 2002.
10. Curcă, D., Formarea primelor școli de agricultură și ale celor de medicină veterinară din România, Simpozion Facultatea de Medicină Veterinară, Rezumat p. 11–13, București, 11 oct. 2002. Lucrări științifice UȘAMVB., Seria C, vol. XLIV–XLV, 2001–2002, p. 127–140.
11. Curcă, D., Romanian priorities in control and eradication of epizootic disease in Veterinary Medicine. Lucrări Științifice U.Ș.A.M.V., București, Seria C, Vol. XLIV–XLV, 2001–2002, p. 127–144.
12. Curcă D., Romanian military veterinary medicine in surrounding of

the First World War. Symposium “Contributions of Scientific Research to the Progress of Veterinary Medicine, 18–19 nov. 2010

13. Curcă D., Sinchievici B., Medicina veterinară militară românească în preajma primului război mondial. Conferință în cadrul celui de-al XI Congres Național de Medicină Veterinară, 8–10 Mai 2011, Opera Română.
14. Curcă, D., Personalități marcante ale medicinei veterinare militare din Bucovina. Conferință la Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ofițeri în Rezervă „General doctor CAROL DAVILA” – A.M.F.O.R. Fondată în anul 1990, la Cercul Militar Național, București, Ședința din 18 oct. 2012.
15. Curcă, D., Personalități marcante ale medicinei veterinare din Bucovina, membri ai Academiei Române (I. Acad. m. o. Gheorghe Udrischi; Acad. m.c. Petre Spanul) în STUDII ȘI COMUNICĂRI / DIS, vol. VII, 2014, p. 37–58.
16. Curcă, D., Personalități marcante ale medicinei veterinare din Bucovina, membri ai Academiei Române (II. Acad. m. c. Prof. dr. Ciucă Alexandru) în STUDII ȘI COMUNICĂRI / DIS, vol. VIII, 2015, 353–380.
17. Curcă, D., Personalități marcante ale medicinei veterinare din Bucovina, membri ai Academiei Române (III. Acad. m. c. Prof. dr. Ciurea Ion), comunicare la Sesiunea Anuală de Comunicări Științifice a Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române, București.
18. Curcă D. – Personalități marcante ale medicinei veterinare din Bucovina, membri ai Academiei Române (III). profesor dr. Ion Ciurea (1878–1944), membru corespondent al Academiei române. Studii și comunicări/dis, vol. IX, 2016, p. 227–249.
19. Kirițescu Constantin, Istoria războiului pentru întregirea României, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1989
20. Iftimovici, R., Istoria medicinei, Editura All, București, 1994.
21. Satco Emil, Enciclopedia Bucovinei, Editura Princeps Edit, Iași, 2004.
22. Simionescu, C., Moroșanu, N., Pagini din trecutul medicinei veterinare românești, Editura Ceres, București, 1984.
23. Stancu, I., Reprezentanți de seamă ai medicinei veterinare românești (1856–2001), Editura Coral Sanivet, București, 2002.
24. Tomescu, V., Gavrilă, M. I., Momente și personalități din trecutul științei veterinare mondiale, Editura Ceres, București, 1983.
25. <http://www.academician.ro/article/wiki/701541/loan-ciurea/0/0>
26. <http://www.users.imaginet.fr/~dupouyca/abstracts.html>

◀ Veterinare Ecvine din Europa, care a elaborat lucrarea împreună cu FVE. „Eutanasia ar trebui recunoscută ca o opțiune acceptabilă și etică dacă este realizată în interesul calului. Este un act de bunăstare dacă se realizează în mod profesionist, deoarece suferința poate fi mai rea decât moartea”. FVE nu a făcut recomandări specifice cu privire la cea mai bună vârstă pentru sterilizarea pisicilor, ținând cont că atât sterilizarea precoce (< 4 luni), cât și cea târzie, prezintă avantaje și dezavantaje. În schimb, a sugerat că sterilizarea precoce a fost probabil cea mai bună opțiune pentru controlul populației feline, în timp ce pisicile cu proprietar ar trebui să fie sterilizate la vârsta de 4 luni sau mai în vârstă. Cu toate acestea, „nici un pui nu ar trebui să fie sterilizat înainte de înțarcare (până la vârsta de 8-9 săptămâni)”.

De asemenea, FVE a recomandat o evaluare periodică a bunăstării vacilor de lapte, inclusiv a laminitelor, și a solicitat țărilor să definească un nivel maxim legal al laminitelor, peste care ar fi nevoie de intervenție și consiliere veterinară.

În ceea ce privește tratamentul bovinelor în perioada de repaus mamar, FVE a recomandat utilizarea responsabilă a antibioticelor și nu sfătuiește folosirea generalizată a antibioticelor intramamare în perioada de repaus mamar a bovinelor.

Totodată, a fost adoptată o nouă versiune a Codului de conduită al FVE, care va fi prezentat într-o broșură frumoasă. Documente complete de poziție și referințe bibliografice sunt disponibile la FVE.

Practici corporatiste și bunăstare veterinară

„Telemedicina, clinicile mobile, practicile consolidate și corporative – cu un peisaj veterinar în schimbare, necesitățile membrilor noștri devin din ce în ce mai complexe”, a observat directorul executiv al Asociației Medicilor Veterinari din SUA (AVMA). În ceea ce privește corporațiile, a afirmat că este important „să facem cunoștință cu acestea și să adunăm informații – ceea ce poate fi o provocare!”. A subliniat că o atenție deosebită trebuie acordată bunăstării veterinare și culturii la locul de muncă. Pentru a promova acest lucru, AVMA a organizat o reuniune pe tema bunăstării și a stabilit un program de certificare a bunăstării la locul de muncă.

Experiența canabisului canadian

Deși utilizarea canabisului a fost permisă în Canada începând din octombrie 2018, medicii veterinari au fost excluși de la acest nou regulament. „Deci, deși clienții au acum acces la canabis, noi nu avem dreptul legal de a-l prescrie, ceea ce a creat o situație dificilă”, a declarat Enid Stiles, vicepreședinte al Asociației Medicale Veterinare Canadiene (CVMA). Canabinoidele au peste 500 de componente, cele două componente principale fiind THC – toxic pentru animalele de companie – și CBD. Deși rata mortalității este scăzută, dr. Stiles a

declarat că medicii veterinari au întâlnit mai multe intoxicații începând cu luna octombrie 2018, deoarece „proprietarii animalelor de companie au devenit mai puțin prudenți și nu mai ascund produsele pe bază de canabis, facilitând accesul animalelor de companie la acestea”.

Al doilea sondaj demografic veterinar

„În prezent, există aproximativ 309.000 de medici veterinari în Europa, dintre care 46% sunt sub vârsta de 40 de ani, iar 58% sunt femei, cu un procent din ce în ce mai crescut de femei în rândul grupurilor mai tinere”, a anunțat Rafael Laguen, într-o scurtă incursiune în avanpremiera celui de-al doilea sondaj privind profesia veterinară europeană. Aproximativ 58% dintre medicii veterinari lucrează în practica clinică, dintre care două treimi lucrează cu animale de companie. Numai 6 din 10 medici veterinari spun că ar alege din nou profesia de medic veterinar și 32% au în vedere să părăsească complet profesia de medic veterinar în următorii cinci ani, ducând la constatarea că „se va pune mai mult accent pe bunăstarea medicilor veterinari”. Raportul în formă completă va deveni disponibil în septembrie.

Alte subiecte abordate la Bratislava au inclus: „One Health”, comerțul cu câini, bunăstarea animalelor, educația și specializarea veterinară, pesta porcină africană și impactul Brexitului asupra agriculturii.

De asemenea, Adunarea a audiat prezentările făcute de Magda Jannasch (Asociația Internațională a Studenților Veterinari), Desmond Maguire (Comisia Europeană), Maaike van den Berg (Asociația Veterinară Mondială), Paula de Vera (Copa-Cogeca) și de către delegatul german și medicul veterinar specializat în domeniul porcinelor, Andreas Palzer, asupra dilemei juridice din jurul castrării fără durere a porcinelor în Germania.

Următoarea Adunare Generală a FVE va avea loc la Bruxelles în perioada 8-9 noiembrie, iar Adunarea de primăvară va avea loc la Londra, în perioada 5-6 iunie.

Bordul FVE 2019-2021 a fost ales după cum urmează: Rens van Dobbenburgh (Olanda) – președinte, Thierry Chambon (Franța), Siegfried Moder (Germania), Torill Moseng (Norvegia) și Stanslav Winiarczyk (Polonia) – vicepreședinți. ■

rapid
rentabil
comod
discret

24 ore din 24
7 zile din 7

accesibil de oriunde
personalizat

mai mult timp

pentru familia ta

www.maravet.com

CRIDA PHARM

GAMA DE PRODUSE CU ADMINISTRARE INTRAMAMARA

KERASEAL^{4g}
CEFMAST DC^{3g}

CLAMOX LC^{3g}
MICROCLOX EDC^{3,6g}

www.cridapharm.ro

T F 40 (0)21 430 4399
T 40 (0)24 251 5005